

XV legislatura · cinquè període · sèrie P · número 76

Ple del Parlament

Sessió 38, segona reunió, dimecres 28 de gener de 2026

Presidència del M. H. Sr. Josep Rull i Andreu

Sessió 38.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les nou del matí. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida pel secretari general, el lletrat major, el lletrat Ferran Domínguez García, el lletrat Jan Sarsanedas Coll i el lletrat Ramon Eudald Torrents Munt.

Al banc del Govern seuen el conseller de la Presidència, la consellera d'Economia i Finances, la consellera d'Interior i Seguretat Pública, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera de Salut, la consellera d'Educació i Formació Professional, la consellera de Drets Socials i Inclusió, el conseller d'Empresa i Treball, la consellera d'Igualtat i Feminisme, el conseller d'Unió Europea i Acció Exterior, el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, el conseller d'Esports i el conseller de Política Lingüística.

El president

Molt bon dia. Senyores i senyors diputats, es reprèn la sessió.

Abans de continuar amb l'ordre del dia, els he de comunicar una nova delegació de vot. La diputada Anna Feliu i Moragues, del Grup Parlamentari de Junts, ha delegat el seu vot en la diputada Mònica Sales de la Cruz per a la sessió plenària d'avui, 28 de gener a la tarda, i per demà, 29 de gener.

També aprofito l'avinentesa per assabentar-los que avui el Banc de Sang i Teixits s'ha desplaçat al Parlament de Catalunya per tal de fer una jornada de donació de sang al conjunt de la institució del Parlament, tant als servidors públics —els funcionaris—, com

als mateixos diputats. Hi seran fins a les tres de la tarda. Sabem que l'ordre del dia d'aquest matí és intens; tanmateix, goso demanar-los que puguin fer un petit parèntesi en aquesta activitat parlamentària per tal, potser, de donar compliment a una de les expressions més sublimes de solidaritat humana i d'altíssim sentit cívic d'un país.

Dit això, comencem la sessió de control, les preguntes al president de la Generalitat, i, d'acord amb l'article 45.3 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la Presidència de la Generalitat i del Govern, i el Decret 5/2026, de 19 de gener, les preguntes adreçades al president de la Generalitat les respondrà el conseller de la Presidència.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la gestió de Rodalies de Catalunya, l'exigència a l'Estat d'un servei digne i l'assumpció de responsabilitats

317-00207/15

La primera pregunta a respondre oralment en el Ple és sobre els darrers esdeveniments polítics i, per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada senyora Mònica Sales de la Cruz.

Mònica Sales de la Cruz

Gràcies, president. Abans de començar, volem desitjar una ràpida recuperació al president Salvador Illa. Conseller Dalmau, ens van vendre que la seua aposta per la normalitat institucional amb Madrid ho arreglaria tot i el país cau a trossos i, també, que serien el Govern de la bona gestió i l'eficàcia i ens han portat al caos permanent.

En l'últim mes, vaga de metges per millores laborals i un estatut propi, vaga dels pagesos pel poc suport del Govern contra el tractat del Mercosur, vaga dels pescadors per la burocràcia que els asfixia i vaga dels professors per millors salaris i més recursos, i el 7 de febrer, manifestació a Barcelona per un servei de trens dignes.

Només en un mes, el Govern de tothom té empenyat tothom; i això no és casualitat, és l'evidència que el país ha tocat fons. La dependència de l'Estat i la dependència del seu Govern ens han portat a la decadència. El col·lapse nacional és gegantí: col·lapse a la sanitat, col·lapse a l'educació, col·lapse als serveis socials, col·lapse a l'habitatge, col·lapse a la butxaca dels catalans i col·lapse a la llengua i a la cultura.

I el Govern ha dimitit de les seves funcions, ha dimitit de governar i ha dimitit de defensar Catalunya –Rodalies n'és l'exemple més clar–; han dimitit de la gestió i d'exigir a l'Estat un servei digne, i fins i tot han dimitit d'assumir responsabilitats –la consellera Paneque ja fa dies que hauria d'haver plegat o, si no, l'haurien de cessar–, i també han dimitit de liderar una solució catalana per a un traspàs integral –prefereixen seguir amb un model que ha fracassat reiteradament. Els catalans no necessitem més excuses ni més propaganda; necessitem responsabilitats, decisions i canvis immediats.

I no gosi posar el retrovisor per buscar culpables o per centrifugar responsabilitats, perquè tenen avui el mateix secretari de Mobilitat que en la greu crisi de fa dinou anys, el senyor Manel Nadal: mateixes persones, mateix model, mateix resultat. Fins quan? Ja n'hi ha prou.

El president

Per respondre té la paraula l'honorable senyor Albert Dalmau i Miranda, conseller de la Presidència.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, senyora Sales. Deixi'm començar agraint les paraules que ha enviat al president de la Generalitat, que m'ha demanat que li traslladi al conjunt dels membres de la cambra que aquests dies s'han dirigit a ell amb relació al seu estat de salut.

Deixin-me començar avui, també, per primera vegada en seu parlamentària expressant el condol, en nom del Govern i del conjunt de la societat catalana, per les dues víctimes mortals que s'han produït aquesta setmana, una a Fontanilles arran dels aiguats que ha viscut el país i una a Gelida arran de l'accident ferroviari; també pels quaranta-cinc morts de l'accident ferroviari que s'ha produït a Andalusia. Crec que, en nom del Govern i del conjunt de la societat catalana, es mereixen de tots nosaltres el seu escalf.

Li he de dir, senyora Sales, que jo avui comparec en aquesta cambra amb humilitat, perquè soc molt conscient que aquesta no ha sigut una bona setmana per al país i, sobretot, per als usuaris de Rodalies, que mereixen de tots nosaltres un servei millor,

i ho faig també amb la mà estesa al seu grup com a principal grup de l'oposició en aquesta cambra, perquè crec que entre tots és responsabilitat que ens encaminem..., en el camí de les solucions.

Li he de dir, en relació amb la situació de Rodalies, que compareixeré després a petició pròpia, que totes les decisions que ha pres aquest Govern han estat encaminades a dues qüestions que són fonamentals: la primera, a reprendre com més aviat millor el dret a la mobilitat dels catalans, però, per damunt de tot, el dret superior a la seva seguretat i els he de dir que, fruit de les decisions que ha hagut de prendre aquest Govern –en alguns moments doloroses, en alguns moments complicades–, han sigut capaços d'identificar, els operadors ferroviaris de l'Estat, Adif i Renfe, trenta punts a la xarxa on ara mateix s'hi està actuant.

També li he de dir que li agrairia que no ens equivoquem en la diagnosi, perquè podem posar-li tots els adjectius que vostè vulgui, però l'única diagnosi correcta és actuar damunt de les vies, damunt dels trens i damunt del canvi de gestió que aquest Govern ha començat a fer. Ho dic perquè si ens equivoquem en la diagnosi, acabarem aplicant un tractament equivocat i li he de dir que, de tractaments equivocats, aquest país ja fa temps que se'n queixa.

Moltes gràcies.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Mònica Sales de la Cruz.

Mònica Sales de la Cruz

Sí, conseller, una molt mala setmana, fins i tot en alguns moments fa vergonya la seua gestió. Suposo que se n'ha adonat, que durant aquesta setmana han vist que aquests mínims que exigeixen en aquest inici del traspàs són insuficients. El model ha de ser català, gestionat cent per cent des d'aquí; aquesta és l'única solució. I mà estesa, sí, però escolten molt poc i vostès... *(El president retira l'ús del micròfon a l'oradora i aquesta continua parlant uns moments.)*

El president

Se li ha acabat el temps, senyora diputada. Per respondre, té la paraula el conseller de la Presidència.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Li he de dir, senyora Sales, que soc molt conscient que hi ha gent enfadada a la societat catalana i li he de dir que conjuntament amb aquesta cambra, com a responsables del poble de Catalunya, tenim la responsabilitat de decidir si conduïm aquest enfadament cap a l'enuig o cap a les solucions.

Jo li proposo que el conduïm cap a les solucions. I si hi ha un govern que té l'energia i la capacitat d'estendre la mà al conjunt de grups de la cambra per trobar un camí de solucions, és aquest. Jo li segueixo amb la mà estesa i espero que junts treballem perquè el servei de rodalies funcioni millor en aquest país.

Moltes gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre els darrers esdeveniments polítics.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la necessitat de dimissions als governs de la Generalitat i de l'Estat i el traspàs integral de la xarxa de Rodalies de Catalunya

317-00205/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Josep Maria Jové i Lladó.

Josep M. Jové Lladó

Moltes gràcies, president. Des d'Esquerra Republicana volem fer arribar el nostre condol i solidaritat a les víctimes i ferits dels tràgics accidents d'Adamuz i Gelida. I avui, en el primer Ple que no ens pot acompanyar, tot i que estic segur que ens està veient, també volem desitjar-li una ràpida recuperació, president Illa.

Però em sap greu dir-li, president, que el seu substitut d'avui no se n'ha sortit en la primera oportunitat que ha tingut per liderar políticament una crisi. No només no ha resolt la crisi, sinó que ha contribuït, juntament amb la consellera Paneque, a fer-la més gran, assumint com a pròpies les decisions de Renfe i Adif i protegint els seus companys del PSOE, llençant missatges contradictoris i sense oferir alternatives de transport per a milers de persones.

Tot això és injustificable. El Govern dels qui ens venien a donar lliçons de gestió ha quedat retratat: no és capaç de garantir la mobilitat del país i ha generat confusió, desconcert i desconfiança; ni ambició ni gestió, aquest Govern.

Des d'Esquerra Republicana sempre prioritzarem les solucions, però aquestes no arriben i la paciència de la ciutadania s'acaba. Calen dimissions aquí i allà si volem que aquestes solucions siguin creïbles –i no, no s'amaguin amb el cessament de dues persones que no portaven ni un any en el seu càrrec. I calen mesures urgents: quantifiquin i reverteixin la desinversió històrica, planifiquin i executin el manteniment necessari, defineixin un calendari fiable per a la represa de totes les línies i informin la ciutadania sense confondre-la.

I avui, amb més força que mai, exigim un canvi en el model que passa per accelerar la transferència integral de la xarxa i de tota la seva infraestructura. La crisi de rodalies és responsabilitat de l'Estat i no és nova; és estructural i és conseqüència d'un model polític i econòmic centralista i radial, d'una discriminació conscient, planificada i criminal contra Catalunya –dècades de desinversió tant del PP com del PSOE–, d'un règim, el del 78, on la corrupció és sistèmica, amb inversions que massa sovint responen a interessos particulars i no pas col·lectius.

A nosaltres, els deia, sempre ens trobaran al costat de les solucions, de les urgents per recuperar el servei i de l'imprescindible traspàs integral amb totes les inversions necessàries –amb totes–, però som conscients que mai seran solucions definitives, perquè aquestes només arribaran quan superem el règim centralista, discriminatori i corrupte que defineix l'Estat espanyol, quan assolim la plena sobirania política, la nostra independència nacional.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el conseller de la Presidència.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, senyor Jové. Sap que jo mantinc sempre un to respectuós amb el conjunt dels membres de la cambra i especialment amb

vostè, que sé que és una persona de conviccions fermes. I sé que vostè i jo a vegades tenim visions diferents sobre qüestions del país. També tenim coincidències.

Li he de dir que crec que algunes afirmacions que vostè avui fa no són justes. Entre altres coses perquè en aquesta cambra, a part de la consellera de Territori, hi han tres persones que han ostentat la responsabilitat de ser consellers de Territori en aquest país. I crec que si els hi pregunta li dirà que en situacions anteriors s'han trobat en situacions molt similars a les que ens hem trobat nosaltres i que aquest Govern – ho he dit –, si ha hagut de prendre decisions molt rellevants, tenen a veure, en primer lloc, amb reprendre el dret a la mobilitat de les persones, però, per damunt de tot, el dret a la seguretat, i que, fruit d'actuacions que s'han pres durant aquests dies que han generat un perjudici important a milers de catalans i catalanes, s'han identificat trenta punts en el conjunt de la xarxa que requerien actuacions immediates i urgents.

També l'hi he de dir: amb el seu grup –amb el seu grup– compartim la diagnosi del problema. De fet, l'hi puc reconèixer: ha sigut amb governs anteriors, com el del Govern del president Aragonès, que es va començar a revertir algunes d'aquestes situacions. Si no, avui no seria possible el nivell d'inversió que hi ha ara mateix a rodalies per solucionar anys de desinversió en el sistema de rodalies. I a mi no em cauran els anells per reconèixer-ho. Sempre ho he fet. En el conjunt dels grups de la cambra, també de governs anteriors, i de consellers i conselleres anteriors. Concretament, alguns asseguts en aquesta cambra, que han iniciat aquest camí.

I amb vostès no només compartim una diagnosi del problema. L'hi he de dir: hem començat a compartir un full de ruta de les solucions. Només hi ha un camí amb relació al traspàs del servei de rodalies, que és un servei de rodalies gestionat pel conjunt de la societat catalana a través de la Generalitat, amb una empresa mixta que hem acordat amb el seu grup, que ha de començar a caminar.

Portem molts anys parlant d'aquesta qüestió. L'última comissió de transferències va ser fa catorze anys, i ara ha començat a caminar. I hem acordat també amb el seu grup un pla d'inversions que ha de posar final d'una vegada per totes a aquesta situació. Jo els demano, a vostès, col·laboració, com han tingut del nostre grup, en ocasions diferents, quan el seu grup ha estat en el Govern.

I, per tant, els hi dic: compartint el diagnòstic sobre les actuacions en les vies, en els canvis que s'han de fer en els trens i en el model de gestió, espero que treballem junts per donar, d'una vegada per totes, la volta a la crisi que aquest país té en el servei de rodalies i per garantir als catalans un servei millor, que és el que es mereixen.

Moltes gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la situació política

317-00201/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias, presidente.

¿Cómo valora la gestión ferroviaria de su Gobierno?

El president

Per respondre, té la paraula el conseller de la Presidència.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, senyor Fernández. Jo sé que avui vostè no té una posició fàcil, perquè, si una cosa està fent aquest Govern, és posar final d'una vegada per totes al desori que han sigut els anys de desinversió en la xarxa de rodalies de l'Estat. *(Aplaudiments.)*

I crec... I jo li he de dir que aquest Govern no només té identificat el problema, que té a veure amb quin és l'estat de la infraestructura, quin és l'estat dels trens, que són els més antics del conjunt de l'Estat espanyol, sinó també en un camí que no té marxa enrere, que és el camí en el canvi de gestió del sistema de rodalies.

I l'hi he de dir: és cert que aquesta no ha sigut una bona setmana. I, a més, l'hi dic: hem demanat disculpes als usuaris, perquè crec que una actitud humil és el que es mereixen d'un govern que és responsable i d'un govern que dona la cara.

Ara bé, l'hi dic: aquest Govern, amb la mà estesa al conjunt dels grups de la cambra, també al seu, que tindran un paper important a jugar, els hi demana compromís perquè entre tots fem, d'aquesta situació que hem tingut, un punt d'inflexió per acabar d'una vegada per totes amb la situació que el servei de rodalies ha tingut en aquest país. I li he de dir que crec que vostès també han de decidir si estan amb el to que ha tingut el seu partit a Andalusia, que celebro, o amb el to de la senyora Ayuso a Madrid. Moltes gràcies.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias, presidente. El presidente de la Generalitat, Salvador Illa, a quien deseamos una pronta recuperación, asegura a diario que esta iba a ser la legislatura del reencuentro y la gestión, esas cosas del día a día olvidadas en las pasiones identitarias del *procés*.

Siento decirle, míster Humildad Dalmau, que el balance en año y medio es de una incompetencia atroz. Por pura incompetencia, dejan a tres mil profesores colgados por no saber ni organizar un proceso de adjudicación de plazas docentes. Por pura incompetencia, dejan a seis mil parados sin recibir formación y cientos de formadores y academias sin cobrar durante varios meses. Por pura incompetencia, las listas de espera están peor que nunca; los barracones escolares, igual o peor que nunca. Apenas sacan vivienda. No ejecutan renovables. Y eso que iban a ser ustedes los de la gestión.

Por si todo esto no fuera suficiente, bajo *su* gestión estamos viviendo la peor crisis ferroviaria de nuestra historia. Ya profundizaremos en ella en la posterior comparecencia, pero ya le avanzo que exigimos la dimisión de la *consellera* Paneque. ¿De verdad era necesario que muriera alguien para que se dieran cuenta del desastroso estado de las infraestructuras ferroviarias? Caos, desinformación... ¿Pero es que no hay nadie ahí al volante?

Casi riendo por no llorar, comentaba con mis compañeros el otro día: «¿Qué os jugáis a que anuncian en los próximos días una *taula* o un *observatori* para arreglar el

desaguisado?» Me equivocaba. Ni *taula* ni *observatori*; han anunciado un *grup de treball* sobre el cambio climático.

Como la realidad siempre supera la ficción, reconozco que lo del *grup de treball climàtic* no lo vi venir. Pero es que encima van y lo anuncian el lunes 26 por la mañana, cuando los trenes aún seguían paralizados. Pero, ¿qué cachondeo es ese?

Convierten ustedes el cambio climático en la excusa perfecta para tapar su incompetencia, pero ya no cuela –no cuela. Aquí no hay un problema de infraestructuras relacionado con el cambio climático; aquí lo que ha habido es incompetencia, despilfarro y corrupción ministerial, caos y descontrol. Y por ello exigimos la dimisión tanto del señor Puente como de la señora Paneque.

Muchas gracias.

El president

Per respondre, té la paraula el conseller de la Presidència.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Senyor Fernández, jo crec que ha fet vostè algunes afirmacions sobre l'accident que no corresponen al to que mereix aquesta cambra –que no corresponen al to que mereix aquesta cambra. Li he de dir que lliçons amb relació a la gestió de les emergències del seu partit..., també li demanaria humilitat –humilitat–, que tots ens en recordem, del que ha passat a comunitats veïnes.

I l'hi dic: la qüestió de rodalies només es resoldrà, després de dècades de desinversió en la xarxa convencional de rodalies de l'Estat, a través de les inversions que aquest Govern, en col·laboració amb el Govern d'Espanya, està fent; dels canvis en els trens que aquest Govern, en col·laboració amb el Govern d'Espanya, està fent, i d'un canvi en el sistema de gestió. I m'agradaria comptar amb el seu suport.

I també ho dic per esclarir qualsevol dubte: el president de la Generalitat té plena confiança en aquest equip; en aquest equip i en el conjunt dels seus consellers, que són els que estan encarregats de posar, d'una vegada per totes, final a la situació de rodalies, que no ha començat fa un any i mig, i que aquest Govern treballa incansablement per donar-li la volta després de dècades d'abandonament, en el qual vostès alguna responsabilitat tenen.

Moltes gràcies.

El president

La següent pregunta també és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la situació política

317-00204/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Joan Garriga i Doménech.

Joan Garriga Doménech

Senyor conseller, Catalunya viu avui una crisi sistèmica que el seu Govern és incapaç de negar, però encara menys de resoldre. Una crisi ferroviària que és un escàndol: una gestió de crisi tercermundista, amb ciutadans abandonats cada matí a les andanes i fins i tot amb un mort. Una crisi agrària amb pagesos i pescadors arruïnats per les seves polítiques a la Unió Europea, acceptades dòcilment per la Generalitat de Catalunya. Una crisi sanitària, amb llistes d'espera vergonyoses, CAPs saturats i metges en peu de guerra, que només tenen el recolzament de VOX. Un empobriment general, perquè treballar no et garanteix arribar a fi de mes ni accedir a l'habitatge en propietat, ni molt menys poder estalviar. Una crisi educativa, amb fracàs escolar disparat, l'autoritat del professor totalment destruïda i una escola pública que és un autèntic laboratori ideològic progre. I una crisi de seguretat, amb delinqüència creixent, reincidència impune i barris sencers abandonats per l'Administració, quan no islamitzats.

Tot això, mentre vostès es dediquen a la propaganda, al victimisme i a culpar sempre el canvi climàtic o a culpar la manca de competències i de finançament, quan vostès tenen totes aquestes competències i un finançament que malgasten.

La pregunta, senyor conseller, és molt clara: assumirà aquest Govern alguna – alguna– responsabilitat real per aquest col·lapse general o continuaran amagant la seva incompetència darrere d'excuses ideològiques mentre Catalunya s'enfonsa?

El president

Per respondre, té la paraula el conseller de la Presidència.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Senyor Garriga, jo ja li responc afirmativament. Aquest Govern, clar que assumeix una responsabilitat de redreçar la situació d'un país perquè millorin els seus serveis públics; per redreçar la situació de la sanitat, amb les infraestructures sanitàries que s'estan fent; per redreçar la situació de la formació professional, amb les set mil places que aquest Govern està convocant; per redreçar el creixement econòmic d'aquest país, desbloquejant infraestructures necessàries, i –també l'hi dic– per redreçar la situació de rodalies.

Ara bé, de la seva formació política –ja li ha expressat en diferents vegades el president de la Generalitat– l'única cosa que coneixem és que, quan han tingut responsabilitats de govern, han desmantellat serveis públics claus i a la mínima que han tingut una possibilitat han fugit comes ajudeu-me dels governs. Si aquest és el seu exercici de responsabilitat, li he de dir que el meu està a les antípodes del seu.

Moltes gràcies.

El president

Per repreguntar. té la paraula el diputat senyor Joan Garriga Doménech.

Joan Garriga Doménech

Senyor conseller, no tingui morro i no fugi d'estudi. Vostès, els socialistes, porten set anys governant Espanya; cinc anys condicionant els governs de la Generalitat de Catalunya, juntament amb els seus socis –Junts per Catalunya, Esquerra Republicana i En Comú Podem. I el resultat és molt clar: trens col·lapsats, camp arruïnat, sanitat desbordada, escola fracassada, inseguretat, infern fiscal i falta i manca d'habitatge. Això no és herència, no és casualitat, no és culpa d'altres, és el balanç del seu projecte polític, de les seves polítiques. Han tingut tot el poder i han fallat en tot.

Catalunya no pateix una crisi; pateix el seu Govern i les seves polítiques. Dimiteixin i convoquin eleccions.

El president

Per respondre, té la paraula el conseller de la Presidència.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Moltes gràcies, president. Senyor Garriga, li he de dir: la recepta que necessita el país és l'antítesi del que vostè acaba de dir; és clarament l'antítesi del que vostè acaba de dir, perquè el seu model és oposat als valors de la societat catalana. I justament –i justament–, quan vostès han tingut responsabilitats de govern, ens indiquen, a tots, que hem d'anar en camí contrari.

Que el canvi climàtic és una realitat..., només cal que es passegi vostè pel passeig marítim de Badalona, que no està governat per la meua formació política, per veure què ha passat al costat de les vies de l'R1. Només cal que vagi als registres del Meteocat per veure que, després de tres anys d'una sequera extrema, que ha afectat d'una forma molt important també el camp del nostre país, s'han donat registres entre el mes de desembre i el mes de gener de rècord pluviomètric des de 1950, en una infraestructura que porta molt de temps deixada. I, per tant, l'hi he de dir: l'antítesi del que vostè està dient.

Ara, també l'hi dic: aquest Govern és el Govern que està posant les solucions que necessita el país en matèria d'infraestructures per sortir d'una situació d'extrema vulnerabilitat que tenim. I li he de dir que vostès cada vegada..., l'hi torno a dir: cada vegada que han tingut responsabilitats de govern, l'única cosa que han fet ha sigut deixar abandonats els serveis públics i abandonar les seves responsabilitats. Li he de dir que així no crec que és com s'ajudi al país.

Moltes gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la situació política

317-00208/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Jéssica Albiach Satorres.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, president. Bon dia a totes i a tots. Ens sumem als desitjos de recuperació del president Illa. Conseller, tenim un servei de rodalies que està «segrestat» per Renfe i per Adif; s'ha de dir així. No només ara. Fins ara no mantenien la xarxa, sinó que, a més, ens hem trobat que durant aquesta setmana de crisi greu no acataven, no acceptaven les directrius que li donava el titular del servei, que és la Generalitat, i això és d'una extrema gravetat. I si, a més, li sumem la desinversió que hem patit durant totes aquestes dècades per diferents governs de l'Estat, no sorprèn que tingam la major crisi de mobilitat que ha patit mai el nostre país.

I l'hi he de dir: vostès, fins aquest dilluns a les dotze del migdia, no es van plantar, conseller, no van liderar fins aquest dilluns a les dotze del migdia, i després de sis dies de caos, on la gent no sabia quan arribaria a sa casa, si podria anar a treballar, si arribaria a punt per recollir els seus fills a l'escola... No van donar un cop de puny damunt la taula. Vostès s'han passat més de mitja crisi protegint i donant la cara pel ministeri en lloc de defensar els catalans i les catalanes i enlloc de fer valdre la seua autoritat. I això li he de dir que és greu, però en tot cas ja ho parlarem a la compareixença.

Nosaltres ara volem saber, conseller: estan vostès ara ací per fer-li la vida més fàcil a la ciutadania? Estan per fer més de Govern que de partit? Perquè el país necessita accions clares. Cal una informació real i que estiga a temps, que els serveis alternatius estiguen disponibles en tot moment per si n'hi ha més incidències, que els equips d'intervenció per al manteniment de les xarxes, que per fi ha enviat Adif, siguin estructurals. Un gran acord de país que deixi clar que les rodalies són la primera prioritat en infraestructures del nostre país.

I sobretot, conseller, vostès han decretat per a tot aquest mes la gratuïtat del servei, i què mínim que fer això, sabent que pel 2026 tenim la reducció, la rebaixa, del cinquanta per cent dels abonaments del transport públic. Està bé, però no em dirà vostè que, amb un cost de la vida que està absolutament disparat i amb un servei que va a pedals, aquesta rebaixa dels abonaments no s'hauria d'estendre també al 2027 i al 2028. És el mínim que podem fer per la nostra gent, perquè, hi insisteixo, el servei de rodalies que tenim ara mateix no és decent i no està a l'altura del nostre país.

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el conseller de la Presidència.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Moltes gràcies, president. Senyora Albiach, li agraeixo les paraules amb relació al president. L'hi he dit, crec que compartim amb vostès el diagnòstic que dècades de desinversió en la xarxa de rodalies, que ha sigut un mal enfocament de les prioritats, només seran solucionades amb anys de màxima inversió. També sap com jo que aquesta no serà una solució fàcil ni serà una solució ràpida. Crec que als ciutadans i ciutadanes de Catalunya no els hi podem prometre miracles, però sí que els hi podem prometre la nostra determinació, perquè no superarem dècades de desinversió a la xarxa de rodalies en un o dos anys. I, en aquest sentit, l'hi he de dir, torno a insistir-hi: l'únic camí possible que hi ha és seguir invertint en la xarxa ferroviària del país a través dels canvis en les vies que s'estan fent, de la infraestructura, en la modificació dels trens, en els nous trens que han d'arribar, i en el canvi en el model de gestió.

Durant aquestes setmanes... –també l'hi vull dir–, no vull que entenguin la nostra actitud de col·laboració com una actitud de feblesa, ans al contrari, crec que és una actitud d'exigència i de responsabilitat, perquè davant de la situació que hem viscut, al Govern, sobretot, li pertoca donar explicacions i donar la cara davant de la ciutadania, sigui de la nostra competència o no. Ho seguirem fent, seguirem donant la cara, sigui de la nostra competència o no, sent exigents, exigint solucions i responsabilitats, com ha passat aquest dilluns, i, evidentment, mirant de donar un horitzó d'esperança i recuperació d'aquest servei.

Ho hem fet durant aquests dies, decretant, a més, la gratuïtat del servei públic, com hi coincidim amb vostè, perquè no se li pot exigir a un ciutadà o ciutadana que, després del desori que s'ha viscut, s'hagi de pagar pel servei. I té el compromís d'aquest Govern per mantenir aquesta rebaixa de les tarifes del preu del transport públic durant el conjunt de la legislatura. Fins que ens en sortim.

Moltes gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre les garanties que els serveis públics funcionaran les pròximes setmanes

317-00206/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, el diputat senyor Xavier Pellicer Pareja.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, bon dia. Déu-n'hi-do quin exercici d'espàrring, senyor Dalmau. Volíem preguntar-li, després del caos de la darrera setmana a rodalies, quines garanties pot donar vostè, quines garanties pot donar el seu Govern que els serveis públics fonamentals d'aquest país funcionaran les properes setmanes.

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el conseller de la Presidència.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Li dic, senyor Pellicer, el mateix que porto dient durant aquesta compareixença: l'únic camí que tenim per donar la volta al sistema de rodalies en el nostre país passa per un full de ruta que és clar: invertir en la infraestructura ferroviària, en canviar els trens i en avançar en un canvi de gestió –en un canvi de gestió– perquè la titularitat passi a mans del Govern de la Generalitat.

Li he de dir que sé que costa creure-ho enmig d'una setmana que ha sigut una setmana molt complicada, però no hi ha un altre camí, no hi ha un altre camí que aquest, i és un camí que s'ha començat –ho he dit– amb una tasca començada per governs anteriors a Espanya i a Catalunya per començar a revertir el dèficit històric d'inversió a la xarxa de rodalies, com demostren els més de 3.000 milions invertits durant els darrers anys, que estan canviant la tendència d'inversió en el conjunt de la xarxa, per incorporar nou material rodant que genera problemes a la xarxa de rodalies, com bé saben, perquè s'enganxen els pantògrafs en la catenària o perquè tenen altres problemes i altres incidències, i en iniciar un model de gestió, com saben, que, a més, hem acordat amb un grup d'aquesta cambra, que és Esquerra Republicana.

I, per tant, aquest és el camí. I el Govern, amb la mà estesa al conjunt dels grups, també al seu, treballarà per donar aquest horitzó de solució al conjunt de la societat catalana. I aquest és el compromís que nosaltres tenim. I estarem disposats a escoltar totes les propostes, també les que vinguin del seu grup, que sé que han estat uns defensors del conjunt de les plataformes i dels usuaris de rodalies. I li agraeixo el to, però l'hi dic: no ens podem desviar ni un mil·límetre –ni un mil·límetre– si ens en volem sortir d'aquest full d'acció.

Moltes gràcies.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Xavier Pellicer Pareja.

Xavier Pellicer Pareja

Bé; per tant, cap garantia, cap ni una garantia. De fet, cap credibilitat. Vostès, dimecres, anunciaven que dijous es reprenia el servei, i no es va reprendre. Divendres a la nit anunciaven que es suspenia, i es va reprendre parcialment el dissabte. De fet, ahir la consellera Paneque deia que s'havia reprès amb efectivitat, i avui ens trobem cancel·lacions constants. De fet, dilluns diuen que es reprendrà amb normalitat. Amb quina normalitat?, quina garantia donen? Cap ni una. I cap ni una perquè vostès, en aquesta crisi, han perdut definitivament la credibilitat.

I és que, miri, senyor Dalmau, el país cau a trossos, i, mentrestant, vostès gestionen la misèria. I nosaltres pensem que rodalies és només la punta de l'iceberg. Per què? Nosaltres veiem tres problemes claus: vostès volen governar per a tothom, diuen, i, per tant, per als de sempre; vostès governen de bracet amb l'Estat i, per tant, Catalunya perd, i vostès es basen en grans promeses i en grans anuncis, però no concreten.

I des de la CUP els hi fem tres propostes: primera, recuperin la mínima credibilitat, cessin de forma immediata la consellera Paneque; segona, prou d'invertir en aeroports, en macroprojectes, en quarts cinturons i en projectes faraònics –ja n'hi ha prou de fer de portaveus de la patronal i dels grans interessos turístics–, i tercera, posin els treballadors i treballadores del país al centre. Fins l'últim euro d'inversió en infraestructures, en rodalies, fins que funcionin amb normalitat. Prohibeixin la compra

especulativa d'habitatge; reverteixin els serveis privatitzats en salut; inverteixin de forma real en educació pública. Tenen el país potes amunt: vagues a educació, vagues a sanitat, la pagesia deixada de banda, vagues en el sector pesquer. Per tant, el que toca és que es posin d'una vegada per totes al costat de les treballadores d'aquest país.

I, com deia el Sindicat de Llogateres, deixin d'estudiar i governin.

El president

Per respondre, té la paraula el conseller de la Presidència.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Moltes gràcies, president. Senyor diputat, crec que els fets d'aquesta setmana –i donarà temps d'explicar-ho en la compareixença– demostren que les actuacions que el Govern ha hagut de prendre per vetllar per la seguretat del conjunt del sistema s'han donat perquè dia rere dia s'han anat produint esdeveniments diferents que obligaven a fer l'aturada del conjunt del servei per garantir –ho he dit– un dret superior, per damunt del de la mobilitat, que és el dret a la seguretat de la gent.

I jo no dubto que vostè hauria pres, segurament, les mateixes decisions que hem pres nosaltres: davant d'una possibilitat de risc, com es va produir en un nou esllavissament, el divendres a l'R1, produir l'aturada total del sistema. I sé que és una decisió dolorosa, però, fruit de les actuacions que s'han pres, s'han identificat més de trenta punts en aquest sentit. Ara, també l'hi he de dir: la realitat és tossuda, i si vostè vol veure els canvis de rodalies pot anar entre Parets i la Garriga i veurà el desdoblament de l'R3, i podrà anar a l'R2 Sud i veurà el tall que s'ha hagut de fer al túnel de Roda de Berà per garantir major capacitat, i veurà les actuacions (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) que s'estan duent a terme a l'estació de Sants o a l'estació de la Sagrera.

El president

Se li ha acabat el temps, senyor conseller.

**Pregunta al president de la Generalitat sobre els serveis públics
deficients i les infraestructures obsoletes**

317-00202/15

La següent pregunta és sobre la situació política i per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Paguem impostos europeus per tenir serveis tercermundistes. Aquest seria el titular. Mentre alguns patenten el terme «prosperitat compartida», l'únic que compartim els catalans són els retards a rodalies, les llistes d'espera per entrar a quiròfan o les aules multiculturals, on el propi Govern es nega a fer exàmens de competències bàsiques per no evidenciar el desastre. Els serveis públics convertits en un escarment pel ciutadà, no en l'eina que ens ha de garantir la salut, l'educació, la mobilitat o les oportunitats, no, en un càstig diari. Ens apugen els impostos per finançar guinguetes, per finançar la premsa afí, per finançar projectes surrealistes de cooperació internacional, per finançar comunitats autònomes espanyoles. Solidaritat per imperatiu legal. Paguem una fortuna per tenir infraestructures obsoletes mentre a zones despoblades i intransitades d'Espanya s'hi construeixen autopistes de primer nivell. A Catalunya, mentrestant, se'ns esmicolen els murs de contenció.

Vostès governen aquesta terra i governen Espanya, governen totes dues nacions, però només serveixen els interessos d'una, i la beneficiada, siguem francs, no és Catalunya. El PSC desatén les reivindicacions i els clams del poble català perquè en la seva visió global del tauler de joc hi ha altres peces més importants, en concret, les que duen corona. Heus aquí una vulgar sucursal del PSOE, el partit espanyolista que Junts va invertir a Madrid i que Esquerra ha investit a Catalunya. Ja ho veuen, el mateix processisme que els apuntala aquí i allà, sense vergonya, a canvi de grups propis i privilegis avui els assenyala com a esca del pecat i els desqualifica amb fingida indignació, en un intent barroer i desesperat de retenir electors i servir càrrecs, com si els votants no tinguessin consciència ni memòria.

Digui'm, senyor Dalmau, s'ha plantejat traslladar aquest circ al zoo del costat i dur els lleons aquí? Hi guanyaríem en noblesa.

El president

Per respondre, té la paraula el conseller de la Presidència.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Moltes gràcies, president. Senyora Orriols, li he de dir que l'única sucursal que ara mateix hi ha en aquesta cambra és la de la seva formació política dels discursos d'odi, que estan destrossant a Europa i els Estats Units i que han provocat... *(Alguns aplaudiments.)* Aquesta és l'única sucursal que hi ha. I permeti'm que l'hi digui, perquè estic en els antípodes de l'anàlisi que vostè ha fet de la situació. En els moments complicats del país, només es pot treballar des de la col·laboració i des de les solucions.

Ara bé, vostè ha parlat de noblesa, vostè avui ha parlat de noblesa, i avui són diferents els grups que han traslladat el seu missatge d'escalf al president. Jo recordo bé quines han sigut les seves paraules que ha enviat amb relació a la salut del president, i li diré que l'estàndard moral d'aquesta cambra i dels catalans és molt superior a l'actitud que vostè professa i que la diferència entre vostè i jo és que, si vostè estigués en situació de malaltia, tot i pensar tan diferent com penso de vostè, jo li desitjaria el millor i que es recuperi.

Moltes gràcies.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Sí, és evident que no desitgem mal a ningú, a cap diputat d'aquesta cambra. El que no farem és normalitzar els privilegis de la casta política, com fan la resta de formacions polítiques. *(Remor de veus.)*

El president

Per respondre, té la paraula el conseller de la Presidència. *(Pausa.)* No respondrà a la darrera interpel·lació de la diputada Orriols.

Pregunta al president de la Generalitat sobre el paper de la col·laboració entre administracions i del diàleg social i polític per a afrontar els reptes del país

317-00203/15

La darrera pregunta al conseller de la Presidència en les seves funcions de president de la Generalitat la formula el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i per fer-ho té la paraula el diputat senyor Ferran Pedret i Santos.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Conseller, el país afronta, sens dubte, reptes, el país té problemes. Ara bé, el nostre grup parlamentari lamenta constatar un cert to catastrofista, potser amb alguna excepció, que hem sentit en el conjunt d'aquesta sessió de control. El país té problemes, afronta reptes, deia, però els problemes que afronta, els reptes que té, són d'avui?, són d'aquest any i mig? L'escola catalana té problemes només des de fa un any? Hi ha vagues de mestres, manifestacions de pagesos, problemes en el sector pesquer des de fa un any i mig? És aquesta la situació que pretenen descriure els grups que avui han formulat preguntes? Perquè a nosaltres ens sembla que, en un exercici d'honestedat intel·lectual i política, podríem reconèixer que el conjunt dels problemes que té el país tenen causes que no estan originades en les decisions que ha pres aquest Govern que porta un any i mig al capdavant.

Evidentment, ha pres decisions que poden ser compartides o no, que poden trobar arguments en contra o que dissenteixen de les decisions que vostès han pres com a Govern, però, certament, aquest to catastrofista no es correspon amb la realitat del país, tampoc amb la de rodalies.

Els problemes de rodalies, hi insisteixo, tenen la seva causa, tenen el seu origen en decisions que el seu Govern hagi adoptat? A mi em sembla que qualsevol ciutadà o ciutadana de Catalunya sap molt bé que no és així. Que no hem pogut solucionar plenament els problemes de rodalies o del conjunt del país? Certament és així.

Vostès han afrontat moltes crisis des de que governen: aiguats, incendis, apagada, diverses epidèmies en l'àmbit de la ramaderia. I, en totes les ocasions, he sentit crítiques molt dures, també he sentit força catastrofisme, però, en totes les ocasions, han acabat remuntant la situació.

Nosaltres tenim la confiança que vostès seran capaços de remuntar la situació també de rodalies. I, evidentment, s'ha de fer escoltant el país, escoltant els grups de l'oposició.

I li vull preguntar, per tant, quin és el seu parer sobre el paper que juga la col·laboració entre administracions i també el diàleg social i polític per afrontar els problemes i els reptes del país.

El president

Per respondre, té la paraula el conseller de la Presidència.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Moltes gràcies, president, i moltes gràcies, diputat, i president del grup que dona suport al Govern. Coincideixo amb vostè en l'anàlisi que ha fet. De fet, crec que és injust realitzar una imatge apocalíptica del conjunt del país, perquè no fa justícia a quin és l'estàndard de la societat catalana.

I, a més, li puc dir: és evident que el nostre país té reptes. Per això varem presentar el programa de Govern que va invertir el president de la Generalitat, per redreçar alguns dels reptes que fa temps que afecten el nostre país.

Té reptes en matèria de sanitat, i li puc dir les actuacions que s'estan fent a l'Arnau de Vilanova, al Joan XXIII, al nou Clínic, al nou Trueta que s'ha de fer. Té reptes en matèria d'agricultura, i la batalla que ha fet el conseller Ordeig per augmentar les quotes de pesca davant de la Comissió Europea. Té reptes en matèria de formació professional, i les set mil places addicionals de formació professional que ha posat en marxa la consellera Niubó. Té reptes en matèria de seguretat, i hem augmentat la plantilla de Mossos d'Esquadra i estem baixant els delictes a Catalunya. Té reptes en matèria de justícia, i hem ampliat en noranta-un jutjats, aquesta setmana comunicats, per reduir la delinqüència en el nostre país. I també té reptes en rodalies.

I si hi ha un Govern que pot agafar el bou per les banyes i solucionar-ho d'una vegada per totes, crec que és aquest, fins i tot en una setmana tan complicada com aquesta. I ho farà, ho he dit, amb humilitat, amb exigència i amb la mà estesa, amb la col·laboració d'altres grups de la cambra que fan possible acords perquè això sigui.

Però li he de dir als grups de la cambra que les actuacions que s'estan fent entre Parets i la Garriga són fruit de la decisió de la col·laboració entre el Govern d'Espanya i el Govern de Catalunya; que els canvis de catenària que s'estan fent entre Figueres i Portbou són fruit de les inversions que s'hi estan fent; que les noves estacions que s'han de fer a Mataró són fruit de les inversions que s'hi estan fent; que les actuacions que s'han de fer en les infraestructures del país que estaven bloquejades són fruit de les decisions que s'estan fent.

I, en aquest camí, només hi ha un camí, que és la col·laboració. La col·laboració entre grups de la cambra, la col·laboració entre el Govern de Catalunya i el món local, i, evidentment, la col·laboració entre el Govern de Catalunya i el Govern d'Espanya, perquè la recepta de no col·laborar ja sabem on ens ha portat.

Així que aquest Govern es referma: només hi ha un camí, que és col·laborar. Solucions i exigència.

Moltes gràcies.

El president

Obrim, a continuació, el capítol de preguntes al Govern.

Pregunta al Govern sobre el desbordament dels cossos policials davant la presència del crim organitzat a Catalunya

310-00334/15

I la primera és sobre el desbordament dels cossos policials davant la presència del crim organitzat a Catalunya. I, per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

El narcotràfic és una de les principals amenaces al sistema democràtic a Catalunya. El crim organitzat està desbordant la capacitat de les policies. El sistema ha fracassat, no funciona.

«Tenim més producció, més entrada i més accessibilitat a les drogues que mai.» No és una predicció de la suposada extrema dreta independentista, són declaracions a TV3 d'un intendent de la prefectura dels Mossos d'Esquadra.

Fa anys que alguns denunciem que Catalunya s'està convertint en porta d'entrada, centre de producció i plataforma logística del narcotràfic al sud d'Europa. Fa anys que ens hem de sentir dir «exagerats», «radicals».

Digui'm, senyora Parlon, també fan discursos de la por els Mossos d'Esquadra, o es limiten a assenyalar la realitat que vostès neguen i maquillen per interessos ideològics i polítics? Si segons els experts en la matèria, el sistema ha fracassat, qui n'assumirà la responsabilitat política? Vostè, el seu antecessor, el Govern actual, l'anterior Govern? Ningú, com sempre?

Durant anys, els dirigents polítics han ignorat els avisos, han permès que el tràfic de drogues es propagués i s'ensenyorís de barris sencers a Catalunya. Cocaïna, marihuana industrial, màfies estrangeres i crim organitzat. Tenim el lot complet.

El seu «Volem acollir» no només ha importat immigrants del tercer món; també les xacres i verins que hi proliferen. Mentre vostès es vantaven d'haver construït una societat multicultural i de treballar per la convivència, mentre negaven la inseguretat o intentaven minimitzar-la amb dades esbiaixades, mentre criminalitzaven els qui alçàvem la veu per denunciar-ho, les màfies estrangeres arrelaven a Catalunya i inundaven el nostre país d'aquesta metzina que atueix, desestabilitza i mata.

Per què no fan un cordó sanitari als càrtels de la droga, als gihadistes que prediquen contra Occident? Per què el fan contra dues diputades escollides democràticament a les urnes que l'únic que pretenen és defensar els drets, interessos i llibertats dels catalans?

El president

Per respondre té la paraula la senyora Núria Parlon i Gil, consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Moltes gràcies, president. Consellers, conselleres, diputats, diputades... Diputada, a veure, l'economia que gira al voltant de la indústria criminal del narcotràfic requereix una resposta integral. Integral i coordinada en l'àmbit europeu i també coordinació a nivell de tot l'Estat.

El Cos de Mossos d'Esquadra, a hores d'ara, forma part i s'ha integrat en nombrosos organismes nacionals i internacionals, entre ells, el Sepblac, que és l'autoritat en la prevenció del blanqueig de capitals i finançament del terrorisme, amb les bases d'hostalatge, lloguers de vehicles i també amb els plans anuals d'inspecció d'explosius.

I treballem de manera coordinada amb tots els cossos de seguretat de l'Estat per combatre el narcotràfic. No estem desbordats, ens estem preparant per donar la millor resposta.

El president

La següent pregunta és sobre l'estat de la xarxa ferroviària i les incidències que s'hi produeixen.

Pregunta al Govern sobre l'estat de la xarxa ferroviària i les incidències que s'hi produeixen

310-00338/15

I, per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà i Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Sí, bon dia. Consellera, fa prop d'un any, davant el desgavell ferroviari, ens va demanar paciència i dos anys perquè notéssim les millores. Ja n'ha passat un. Paciència, molta; millora, ben poca; informació, insuficient, i un país a l'abisme del caos. Què pensa fer?

El president

Per respondre té la paraula a la senyora Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Gràcies, president. Diputat, efectivament, vostè ho ha dit, fa un any que aquest Govern va assumir aquesta responsabilitat de millora en l'àmbit del transport públic i, específicament, sobre l'àmbit de rodalies.

En aquest temps hem començat a desplegar un treball que venia del Govern anterior i que treballa en tres àmbits o en tres qüestions. La primera, de la governança, com vostès saben. Una gestió des de la proximitat a través de Rodalies de Catalunya i en l'àmbit de la millora de la infraestructura i també dels trens.

Pel que fa a la millora d'infraestructura i pel que fa a la millora del material rodant, tenim el pla de rodalies 2020-2030, que ens ajudarà a transformar allò que és fonamental, el problema de fons que tenim en aquests moments en l'àmbit de rodalies, que és la millora, la reversió d'aquesta infraestructura que, efectivament, després d'anys de desinversió, es troba en un estat molt vulnerable.

En aquest sentit, saben que en aquest pla de rodalies hi ha més de 2.500 milions d'euros, a hores d'ara, executats, certificats, per tant, d'obra finalitzada. Aquest pla de rodalies, precisament ahir traslladàvem que es reforça amb 1.691, pràcticament 1.700 milions d'euros addicionals, per tal de reforçar específicament l'àmbit del manteniment, que és allò que, en aquests moments, necessitem a la xarxa per tenir una fiabilitat.

Per tant, aquest és el full de ruta que té el Govern. I agrairia i trasllado a tots els grups que amb la unitat catalana que reclamen també treballin en aquesta direcció.

Gràcies.

El president

Gràcies. Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà i Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Miri, els cessaments del director d'Adif i de Renfe, els últims en arribar, però els primers a marxar, saben que no solucionen absolutament res, perquè dos tècnics no són els responsables polítics d'aquesta mala gestió, d'aquesta greu crisi que patim.

Quan els veïns d'aquest país s'aixequen a les sis del matí per anar a l'estació, hi van patint, pensant què els hi passarà avui: «arribaré a treballar, a la universitat o a l'hospital?» Doncs no, no hi han arribat.

Aquesta darrera setmana ha estat un viacrucis, de mal en pitjor, i la ciutadania el que demana són solucions, fiabilitat i un servei digne. I, per desgràcia, aquest problema

l'arrosseguem des de fa masses anys. Socialistes i populars són responsables de la desinversió cap a Catalunya. Uns i altres ens han promès pluges de milions que mai han arribat a executar. La seva especialitat ha estat maltractar Catalunya, afeblir els serveis públics del país.

I ara, quan governen, tasten la realitat. Que l'espoli fiscal és real, que a la caixa no hi han diners, i van a Madrid a demanar almoïna, on també governen els seus. Un *déjà-vu* del Govern Maragall amb el Govern socialista Zapatero, demanant un nou Estatut i un nou finançament.

Però vint anys després, continuem en el dia de la marmota. Quan governen aquí i allí, demanen diners i autogovern, però després no es compleixen els acords. I quan governen els altres, a Madrid, fan el mateix que vostès: prometre, però desinvertir. Sempre contra Catalunya.

Vostè va venir aquí amb el «Govern de tothom» venent fum, que ara venia el Govern de la gestoria, després del desgavell del procés independentista. Però el temps està demostrant que el procés independentista és l'únic camí per garantir un país millor.

Li vam dir que una macroconselleria no era una bona idea, i menys quan vostè fa més de futura candidata de Girona que no pas de consellera a Catalunya, i així ho demostra la seva agenda. Per tot això, li demanem que dimiteixi, que la gent el dia 7 es mob... *(El president retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant uns moments.)*

El president

Se li ha acabat el temps, senyor diputat. Per respondre té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Sí, senyor Cornellà. Vostè assenyalava dues qüestions que són evidents. El servei de rodalies no és el desitjable. I assenyalava, doncs, també que això ve d'un dèficit acumulat al llarg dels anys. Ho compartim.

Jo li plantejo, des del Govern, el full de ruta que tenim, i li agrairia que el seu grup parlamentari es posés al costat de les solucions i empenyés també en l'única solució que té el sistema de rodalies, que és revertir la desinversió dels últims anys.

Li haig de dir, i escoltant-lo també, que em sorprèn la bel·ligerància d'alguns membres destacats de la CUP. Crec que convertir la política en quelcom personal és una equivocació. Crec també que aquest seguiment acrític i aquesta subordinació a alguns postulats de Junts és una equivocació. Per tant, rectifiquin, senyor Cornellà, en aquesta qüestió.

El president

La següent pregunta és sobre l'augment dels delictes violents i l'auge del crim organitzat a Catalunya.

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre l'augment dels delictes violents i l'auge del crim organitzat a Catalunya

310-00335/15

I, per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Sergio Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Consejera Parlon, des de que Pedro Sánchez llegó al poder en 2017, la delincuencia en Catalunya ha aumentado un 20,78 por ciento, según los datos del balance de criminalidad del Ministerio de Interior del señor Marlaska.

Todos los delitos violentos han crecido de forma alarmante. Los intentos de homicidios se han doblado, el tráfico de drogas ha crecido un cien por cien, y las violaciones han incrementado nada menos que en un 342 por ciento en estos siete años. Solo en este último año, con usted al frente de la consejería, las violaciones se han disparado un veintidós por ciento.

Por otra parte, asistimos al crecimiento en Catalunya de las bandas callejeras y de los grupos criminales. El pasado 17 de enero, en Argenton, una chica de dieciséis años y su pareja, de dieciocho, fueron brutalmente agredidos a manos de una veintena de magrebíes y senegaleses que le provocaron una fractura craneal.

El 9 de enero se produjo en la nacional 340, entre Tarragona y Vila-Seca, un tiroteo entre dos coches, con el tráfico de drogas como motivo entre bandas magrebíes. Y el 21 de diciembre, en Castelldefels, fue asesinado a tiros un hombre de nacionalidad montenegrina. Es el segundo muerto y el tercer tiroteo en pocos meses entre clanes de la mafia balcánica de la droga en Cataluña.

El propio intendente de Mossos d'Esquadra, Toni Rodríguez, reconocía recientemente en una entrevista en 3CatInfo que la lucha contra el narcotráfico está fracasando y que hace falta repensar el modelo.

Señora Parlon, ¿qué esperan para frenar esta escalada de los delitos violentos, de las manadas que agreden y atemorizan a los vecinos y de las bandas del crimen organizado en Cataluña?

El president

Per respondre té la paraula la senyora Núria Parlon i Gil, consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Gràcies, president. Diputat, el Govern de Catalunya treballa de manera coordinada, a través del Cos de Mossos d'Esquadra, amb totes les policies de l'Estat i també en l'àmbit internacional –com abans li he respost a la diputada d'Aliança Catalana– per millorar la coordinació i ser més eficaços en la lluita contra el crim organitzat; i, per tant, aquesta és una tasca que s'està fent i s'està fent amb bons resultats.

En paral·lel, som la comunitat autònoma que més ha baixat en delictes i li recordo que recentment es publicaven dades vinculades amb la reducció d'un vint-i-quatre per cent dels delictes que es produeixen en el transport públic, per si no s'ha mirat aquestes dades.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Sergio Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Consellera, el denominador común en todas estas realidades criminales que antes exponía es el mismo. Los autores de estos graves delitos son extranjeros, y nadie

puede negar hoy la relación directa entre la inmigración masiva y el aumento de la delincuencia en Cataluña, porque el sesenta y cinco por ciento de los detenidos en nuestro territorio es extranjero y el cincuenta y dos por ciento de los presos en las cárceles catalanas son extranjeros.

Y, por ello, le exigimos que tome las riendas de esta situación con las medidas que hagan falta, por más impopulares que sean: fin de las políticas de fronteras abiertas y de efecto llamada, deportaciones masivas de los delincuentes extranjeros, repatriación de los inmigrantes ilegales que ahora ustedes quieren regularizar y aumento de las plazas en el CIE de la Zona Franca de Barcelona.

Señora Parlon, con la crisis de inseguridad que estamos padeciendo, se le está poniendo a usted la misma cara que a la señora Paneque con el caos ferroviario. Por eso le exigimos tres cosas: seguridad, fronteras seguras y calles tranquilas. Solo así recuperaremos Cataluña.

Muchas gracias.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

No esperava menys de vostè, amb aquest comentari masculista que acaba de fer. (*Aplaudiments.*) A nosaltres no se'ns posa la cara de cap manera, senyor Macián; nosaltres assumim les nostres responsabilitats.

Ara li donaré més dades que tampoc no deu conèixer: el 2025, 867 investigacions criminals –539 vinculades a la marihuana–...; desarticulades noranta-vuit xarxes criminals –cinquanta-nou de tràfic de drogues–; s'han incrementat el vint-i-u per cent els detinguts per possessió d'armes; s'han reduït els accidents amb armes un tres per cent... Seguim: durant el 2024, es van fer vint-i-tres operacions contra el narcotràfic; en el primer trimestre del 2025, s'han fet vint-i-cinc operacions, amb 2.100 detinguts.

En el pla estratègic de Mossos d'Esquadra, incrementarem les persones destinades, els mossos especialitzats, en la investigació bàsica en 1.955; és a dir, un quaranta-quatre per cent, perquè ara en tenim 1.357, i la investigació especialitzada, un cinquanta-dos, passant de 630 a 958. Això és governar: se'ns posa la cara de

governar, de resoldre els problemes; no de fer populisme i demagògia, com vostè acaba de fer.

Però miri, li diré una altra cosa..., que cada vegada que vostè vol abordar el problema de la multireincidència i de la delinqüència tregui les persones immigrades ficant-les en el mateix sac és una falta de respecte al conjunt de la ciutadania, i una falta de respecte que no té precedents en aquest Parlament de la manera que vostè ho fa, perquè no pot ficar totes les persones en el mateix sac, i la lluita contra la delinqüència i contra la multireincidència es fa amb més efectius, com està treballant el Govern, com estan treballant els alcaldes i les alcaldesses de tot el territori *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)*, incrementant les seves plantilles de seguretat... *(El president retira l'ús del micròfon a la consellera i aquesta continua parlant uns moments.)*

El president

Consellera, se li ha acabat el temps.

Pregunta al Govern sobre la crisi de Rodalies de Catalunya

310-00339/15

La següent pregunta és sobre la crisi de Rodalies de Catalunya i per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Salvador Vergés i Tejero.

Salvador Vergés i Tejero

Consellera Paneque, avui vostè segueix considerant que un traspàs de rodalia en el qual Renfe té un 50,1 per cent, la majoria del capital de l'empresa mixta, és una bona solució?

El president

Per respondre té la paraula la senyora Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Sí; moltes gràcies, president. Sí, efectivament, crec que és un pas endavant respecte a la gestió des del territori, des de la gestió de proximitat i l'eina de governança que efectivament ens ha d'ajudar a tenir la gestió des del territori, des del departament, des del Govern, amb un servei que s'ha mostrat precisament aquests dies tan sensible, i en qualsevol cas, és un pas endavant que no té precedents dels últims anys, dels últims governs.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Salvador Vergés i Tejero.

Salvador Vergés i Tejero

Miri, el caos que estan patint aquests dies els catalans és absolutament gravíssim i nosaltres diem que ja n'hi ha prou. Vostès van començar dient que un accident el pot patir tothom –mentida–: com menys inverteixes, més probabilitats de tenir incidències. I fixi's, només aquests dies: Tortosa, Gelida, Maçanet, Premià, Cerdanyola, Caldes, Arenys, Cubelles, Tordera, Tarragona. I més probabilitat que una d'aquestes incidències acabi en una tragèdia.

Li recordo que aquell dimecres passat fatídic, vostès, mentre suspenien tot el servei de Renfe, li demanaven a Ferrocarrils de la Generalitat que incrementés les freqüències. És que només va ploure a les vies d'Adif, consellera? –ens preguntem. Tot seguit, veient que aquest argument no el podien aguantar, el que van fer va ser apuntar-se a denunciar la desinversió crònica de l'Estat a Catalunya, com si vostès no haguessin presidit la Renfe durant set anys, com si el seu PSOE no fos el responsable de la meitat dels 50.000 milions d'euros de dèficit històric d'inversions. *(Alguns aplaudiments.)* Després, veient que la gent tampoc s'ho empassava, el que han fet ha estat decidir intentar sobreviure pactant amb el *ministro* Puente el cessament de dos caps de turc tècnics. Jo em pregunto fins on pot arribar el seu cinisme, consellera. Potser es pensa manifestar el dia 7 de febrer contra vostè mateixa? *(Rialles. Alguns aplaudiments.)*

Vostè i el seu Govern han gestionat desastrosament la crisi, amb una comunicació absolutament confusa, contradictòria i espanyolitzada. Nosaltres, en canvi, Junts per Catalunya, hem proposat catorze mesures de xoc i estructurals: inspeccions

independents als talussos, com ja fa de fa molts anys, Ferrocarrils de la Generalitat; compensacions econòmiques a empreses i a treballadors; portar la Renfe i Adif als tribunals per delictes penals; resoldre el contracte de prestació de servei amb Renfe i assumir directament la direcció; revertir el fals traspàs del 49,9 per cent i exigir-lo al cent per cent i amb tota la infraestructura inclosa, etcètera, etcètera. Cal governar amb autoestima, consellera; la gent s'ho mereix.

I miri, les causes d'aquest col·lapse no són ni tècniques, ni climàtiques ni fortuïtes; són polítiques. I a mi, com a gironí, em sap molt greu haver-li de demanar que plegui, però, com li va demanar aquest Parlament ja fa molt temps, dimiteixi.

El president

Per respondre té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Sí; gràcies, president. Miri, estem d'acord en que el servei no és el desitjable. Ho he dit des del primer dia –en això estem d'acord–; estem d'acord que la causa de fons és la desinversió de tots aquests anys. També li demano quina part de responsabilitat vostè assumeix. (*Remor de veus.*) I, senyor Vergés...

El president

Silenci, si us plau.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

...li haig de dir una cosa que estic d'acord. Vostè ha dit «el bon funcionament de Ferrocarrils». També li recordo que recau sobre la meua responsabilitat. Per tant, per una cosa i per l'altra. (*Aplaudiments.*)

Sobre la crisi, hi ha un element rellevant en tot aquest procés, que és el fet que el secretari d'estat d'Infraestructures, efectivament, s'hagi desplaçat a Catalunya; hagi comparegut públicament, senyor Vergés, i hagi assumit que les coses no s'han fet bé, i que Renfe i Adif no han estat a l'alçada de les circumstàncies i que cal fer les coses

molt millor. Aquesta assumpció de responsabilitats per part de l'Estat certifica també una idea fonamental, i és que el Govern no és aliè a res del que li passi als catalans i les catalanes i a Catalunya. El Govern de la Generalitat governa tota Catalunya, tant en allò que fa referència als serveis que gestionem directament com aquells que presta l'Administració de l'Estat al nostre territori.

Sap quina és la diferència substancial d'aquesta crisi respecte a altres etapes polítiques anteriors, encara que sé que no els hi agrada? És precisament la responsabilitat de governar; la responsabilitat de trobar solucions a un problema històric, que ha substituït l'estratègia de la queixa permanent, de l'enfrontament estèril sense resultats i de la desviació sistemàtica de responsabilitats. Aquesta és la principal diferència.

I permetin-me que els hi aportï una última dada. Els governs de Convergència i de Junts van trigar més de vint anys (*remor de veus*) a elaborar...

El president

Silenci. (*Persisteix la remor de veus.*) Consellera...

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Més de vint –més de vint.

El president

Consellera, aturi's un moment, consellera. La consellera ha de poder ser escoltada. Endavant, consellera.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Gràcies, president. Van trigar més de vint anys a elaborar la primera planificació per renovar el material rodant de rodalies. Vint anys marcats per l'abandó absolut. Per tant, els demano: reflexionin. El problema de fons són les infraestructures i la inversió. Posin-se al costat del Govern per la unitat catalana i en defensa dels catalans i catalanes en aquesta línia de treball: millor governança i inversions per revertir el sistema de rodalies.

Gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre les finances públiques.

Pregunta al Govern sobre les finances públiques

310-00340/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Toni Castellà i Clavé.

Toni Castellà i Clavé

Gràcies, president. Honorable consellera, vostès van arribar al Govern, vostès van tenir la investidura gràcies a un compromís de tenir un model singular de finançament per a Catalunya –«concert solidari», en deien alguns.

Consellera, ens pot argumentar amb detall per què l'incompliment flagrant d'aquest compromís? Gràcies.

El president

Per respondre té la paraula la senyora Alícia Romero Llano, consellera d'Economia i Finances.

La consellera d'Economia i Finances (Alícia Romero Llano)

Gràcies, president. Diputat Castellà, hem complert el compromís que teníem amb Esquerra Republicana a l'acord d'investidura. El que està escrit –el que està escrit– es reflecteix d'una manera molt clara en el que va presentar la vicepresidenta Montero i que ara s'ha de reflectir en unes modificacions legislatives que ens han de portar a fer efectiu el model. Per tant, sí, estem complint amb un finançament singular.

També li vull dir una cosa: el que es va presentar fa uns dies era una part d'aquest model; era el finançament de les competències homogènies. Ara ens queda la negociació de les competències no homogènies. Les singularitats a Catalunya, l'augment de la capacitat normativa i la gestió tributària. Són quatre carpetes. N'hem tancat una de molt important. No era evident que el Govern d'Espanya, després de tretze anys, posés una proposta sobre la taula amb 21.000 milions d'euros, en el que

Catalunya en guanya 4.700, i on fem un nou model molt més transparent, on es compleix el principi d'ordinalitat, clarament –tercers en aportar, tercers en rebre– i, a més a més, seguim sent solidaris.

Per tant, complim aquell acord que vam fer amb Esquerra Republicana. Ara se n'ha presentat una part. Quan tinguem el tot, que són tres carpetes més, com li dic, podrem parlar d'un finançament singular per a Catalunya.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Toni Castellà i Clavé.

Toni Castellà i Clavé

Gràcies, consellera. El seu argument em ratifica en la posició. A veure, siguem clars: ens mantenim dins del règim comú. Catalunya segueix en el cafè per a tothom del 2009. Per tant, *no* hi ha model singular. Respecte a l'ordinalitat, vam passar del *garantida a tenderemos...*, a vostè mateixa em contesta, en seu del Govern, que no estarà a la llei, ni tan sols hi ha un fons per garantir-la i, per primera vegada en tota la història de les actualitzacions, l'increment de capacitat normativa en aquest model és zero. Però què carai han negociat? (*Alguns aplaudiments.*) Però ni model singular ni justícia de res.

Miri, consellera, encara estem a temps –encara estem a temps–: els seus diputats a Madrid, els d'Esquerra Republicana i els de Junts sumem trenta-tres diputats; trenta-tres diputats que es poden posar al servei d'aconseguir un finançament just per a Catalunya, el finançament de concert. Digui-li com vulgui: «concert econòmic», digui-li «pacte fiscal», digui-li «sobirania». Per entendre'ns: u, Catalunya controla tots els seus recursos; dos, paguem pels serveis de l'Estat, i tres, una quota de solidaritat.

Sí, consellera, solidaritat. Des de Junts *sempre* hem defensat un concert amb solidaritat, però solidaritat és quan amb els teus diners tu decideixes quant dones. Perquè si t'ho decideix l'Estat és espoli, que és el model que vostès defensen. (*Alguns aplaudiments.*) Nosaltres som els de la solidaritat. Vostès són els de l'espoli: espoli que perpetua aquest model; espoli que ens ha portat a les mancances en infraestructures evidents aquests dies, a les mancances en els serveis públics i a les mancances absolutes en la competitivitat d'aquest país.

Per tant, des de Junts diem «ja n'hi ha prou» –ja n'hi ha prou–; és el moment d'assolir el concert econòmic. I li dic així, consellera, estiguem a l'alçada, perquè això que fem des de Junts no és ja una proposta política, és un deure ètic envers els ciutadans de Catalunya i les futures generacions.

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera d'Economia i Finances.

La consellera d'Economia i Finances (Alícia Romero Llano)

Miri, diputat Castellà, els ciutadans ens voten per ser útils; si no, el que passa és que després arriben opcions populistes que ens agafen el lloc, perquè no som capaços de ser útils als seus problemes. *(Alguns aplaudiments.)* Això és el que passa –això és el que passa.

Aquesta és la nostra obligació i el nostre deure, ser útils, posar solucions. I jo no he vist gaires solucions en aquesta taula en els últims tretze anys sobre finançament, no n'he vist. I vostès han influït també a l'Estat. No n'he vist. No les va posar el PP quan tenia majoria absoluta i hem hagut d'esperar a un govern socialista perquè les posi. És veritat, amb la força i l'impuls d'Esquerra Republicana, ho haig de dir.

Escolti, jo li dic a vostè, si realment volen millorar el model..., que, per cert, ja m'explicarà quina diferència hi ha entre el concert solidari i el que nosaltres tenim sobre la taula, ja m'ho explicaran. Sí, ja m'ho explicarà, perquè «quota de solidaritat», que m'ha agradat que ho digui, perquè té tots els seus *hackers* a les xarxes dient que no volen ser solidaris, «no volem ser solidaris». Bé, doncs, ara ja l'han escoltat a vostè. Sí, som solidaris. I tant, clar que s'ha de ser solidari.

I escolti'm, si defensem coses molt similars: principi d'ordinalitat i solidaritat. Quan vostè es refereix a aquests dos principis, es referencia el conjunt, estar en un conjunt dins de tot, no fora –no fora. És contradictori. Però, en tot cas, el que vostè ha d'explicar als ciutadans és si renunciarà a 4.700 milions d'euros o es posarà a treballar amb el Govern d'Espanya i el Congrés dels Diputats perquè aquests siguin o 4.700 o més. Això és el que volem saber. Si vostè remarà o si vostè...

El president

Se li ha acabat el temps, senyora consellera.

Pregunta al Govern sobre la crisi del sector primari

310-00341/15

La següent pregunta és sobre la crisi del sector primari i, per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada senyora Jeannine Abella i Chica.

Jeannine Abella i Chica

Gràcies, president. Avui fa dos mesos que es va declarar el brot de pesta porcina africana a Catalunya, un focus que, sumat a la seua mala gestió, ha posat en crisi un sector vital per al país. I vostè continua instal·lat amb el missatge de: «Tot està controlat, perquè els positius estan sortint dintre del radi de sis quilòmetres», normalitzant que seixanta-dos dies després encara surtin positius.

I és aquí, conseller, on hi ha el problema. Cada dia que vostès anuncien un positiu, el comptador per aixecar les restriccions es posa a zero i allunyen els ramaders de poder recuperar la normalitat. Conseller, fins quan? Perquè si vostè hagués fet la seva feina no haurien de sortir casos ni positius ni negatius.

Han passat dos mesos. Com és que no han aplicat un buidat sanitari al radi? Perquè si hagués estat en una granja, aquesta no hagués durat ni vint-i-quatre hores. Què fàcil és decidir pels ramaders i que vostès no donin exemple.

Per cert, vostè que tant informa no ha dit res de les nou vaques que s'han hagut de sacrificar al Pirineu per un possible brot de tuberculosi i de que un ramader ha dit «prou» i els ha denunciat penalment per la política dels buidats sanitaris.

I tornant al sector porcí, està col·lapsat. I vostè està més preocupat de donar titulars que de buscar solucions. Les granges del radi no estan traient els animals a la velocitat que vostè va dir. Molts contenidors de carn que havien sortit cap a tercers països estan tornant al port, els congeladors estan plens i els escorxadors estan rebent animals de cent-trenta quilos perquè la roda no funciona. Quan creu que podran aguantar?

I sumem-hi les protestes dels pagesos i dels pescadors.

El Govern està en crisi i el seu departament ho evidencia. Què pensen fer?

El president

Per respondre té la paraula el senyor Òscar Ordeig i Molist, conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (Òscar Ordeig i Molist)

Molt bé, gràcies. Bon dia, diputada. Diputades, diputats... Primer de tot, no cal dir-ho, portem mesos, setmanes, mesos molt complicats en el sector agroalimentari. Ho hem dit, ho hem explicat, hem donat la cara, hem treballat conjuntament. I, primer de tot, voldria donar un missatge d'agraïment a tot el sector, que al final totes les solucions que hem anat aportant, tots els recursos han estat consensuats amb vostès també, en alguns casos, però també amb el conjunt del sector agroalimentari i les diferents institucions, els alcaldes, tècnics, professionals, etcètera, etcètera. I cal reiterar, evidentment, tot el suport.

Jo crec que estem en un moment que cal no només donar suport, sinó, evidentment, defensar els nostres interessos, eh? I, per tant, veure com hem de resoldre aquestes crisis que tenim, és cert; que tenen un impacte econòmic, és cert; que tenen un impacte al sector, és cert. Però que també algunes ens venen imposades des de Brussel·les i que cal també anar a Brussel·les a demanar modificacions, com també cal defensar els nostres interessos davant del ministeri o altres administracions públiques també de Catalunya.

Per tant, cal seguir en la línia del que hem fet fins ara. Dermatosi nodular, cal seguir en la línia del que hem fet fins ara, anem bé. Si fem les coses bé i no tenim nous positius de dermatosi, aquest mes de febrer podrem aixecar les restriccions. Vam aixecar les restriccions a mil granges afectades pels focus de França. Pregunti a França aviam com estan. Si fem les coses bé, aixecarem les restriccions l'11 de febrer de la influència aviària. I si fem les coses bé, podrem continuar contenint el focus de la pesta porcina africana en els sis quilòmetres continuant la neteja. Cal intensificar la neteja, la captura d'animals en aquests sis quilòmetres? Sí, té raó.

I, per tant, jo també els diria, cal posar al dia el país amb demandes històriques que les estem atenent, cal la gestió del dia a dia en les emergències que ens hem trobat

i, sobretot –sobretot, sobretot–, tenir un rumb molt clar de cap a on volem portar el nostre sector agroalimentari.

Gràcies.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Jeannine Abella i Chica.

Jeannine Abella i Chica

Miri, conseller, una vegada més, molta informació interessada i poca acció ben direccionada, perquè li he preguntat pel sector porcí. Però, bé, vostè ha dit que cal anar a Europa. Si a Europa hi ha d'anar a fer el mateix que van fer els eurodiputats del seu partit la setmana passada, més val que es quedi a casa. *(Alguns aplaudiments.)* I des de Junts ho hem intentat tot, propostes, mesures, li hem ofert anar a la una, ens hem avançat, fins i tot li hem arribat a demanar la dimissió. I vostè, cas omís. *(Remor de veus.)* I el calaix d'incompliments el té tan ple que cada cop li costa més de tancar-lo. Pensa canviar d'actitud?

El president

Se li ha acabat el temps, senyora diputada. Per respondre té la paraula el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (Òscar Ordeig i Molist)

Diputada, vostès els primers en demanar dimissions, els últims en aportar solucions. *(Alguns aplaudiments.)* És que m'ho ha posat... «És imperatiu –és imperatiu– que es firmi l'acord de Mercosur», 2003, eurodiputat de Junts per Catalunya, Parlament Europeu.

Escolti, solucions, premis nacionals de l'oli. Accions, marca de mels catalanes, noranta-nou per cent de bonificació de l'impost de successions, augment dels ajuts per a la incorporació de joves, augment dels ajuts d'ICF i d'ajuts per a joves, augment de les compensacions per tuberculosi, per dermatosi nodular contagiosa o per danys de la fauna salvatge. Obres de Guiamets, Margalef, una acabada, l'altra posada la primera pedra. Pesca, vam tombar la proposta de pesca. Què han fet vostès per ajudar en aquesta línia?

El president

Se li ha acabat el temps, senyor conseller.

Pregunta al Govern sobre la fi del conveni entre la Generalitat i Endesa per a afrontar la pobresa energètica i la manca d'alternatives per a les llars vulnerables

310-00342/15

La següent pregunta és sobre la fi del conveni entre la Generalitat i Endesa per afrontar la pobresa energètica i la manca d'alternatives per a llars vulnerables. Per formula-la, en nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. I bon dia a totes i a tots. Consellera, després de la caducitat del conveni de pobresa energètica, pot confirmar que el Govern no impulsarà cap nou acord amb Endesa i quina alternativa immediata activarà per evitar que les llars vulnerables acumulin deute i, alhora, per reduir la factura amb mesures d'eficiència energètica?

El president

Per respondre té la paraula la senyora Mònica Martínez Bravo, consellera de Drets Socials i Inclusió.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Moltes gràcies, president. Consellers, conselleres, diputat. És veritat que aquest conveni, que tenia una durada màxima de quatre anys, doncs, ha terminat, i això no vol dir que no estem fent gestions per abordar la pobresa energètica. Però creiem que és el moment d'entrar en una nova etapa i per això hem posat en marxa una consulta pública per activar el Fons d'atenció solidària de subministraments bàsics. Un fons que es va aprovar fa deu anys, però que no s'havia desenvolupat fins ara.

Aquest és un fons on les diferents empreses, diferents administracions públiques poden aportar diners per donar una resposta en aquest àmbit. Estem en ple desenvolupament del bo social elèctric. És una mesura reformada recentment pel

Govern d'Espanya, que a Catalunya encara no ha arribat a tantes llars com se'n podrien beneficiar: 185.000 famílies a Catalunya estan al bo social elèctric, però, sí, necessitem que arribi a moltes més.

I per això estem abordant reformes estructurals d'aquest bo social elèctric en coordinació amb el Govern d'Espanya, on li hem passat un informe amb una proposta tècnica sobre com millorar aquest bo social elèctric perquè arribi de manera automàtica a les famílies, amb interoperabilitat de dades i amb una màxima agilitat.

Són només algunes de les moltes qüestions que estem posant sobre la taula i agilitzant per donar una resposta als costos de la vida i a la vulnerabilitat econòmica que pateixen moltes llars de Catalunya.

Gràcies.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Consellera, una consulta pública mentre a la gent li tallen la llum. Miri, la pobresa energètica no és només un rebut, és fred a casa, és angoixa, és haver de triar entre menjar o calefacció. I quan cau un conveni i no hi ha una alternativa clara, com és el cas, el que queda és només incertesa.

Tot i sabent que el conveni actual ha tingut un balanç insuficient i amb molts pocs comptadors socials desplecats, tal com ha denunciat reiteradament l'Aliança contra la Pobresa Energètica, no és de rebut no renovar-lo, perquè si no, no estem protegint drets, estem gestionant estadístiques. Ens ha dit, ens ha parlat d'altres mecanismes, però aquests arribaran a tothom? Evitaran un nou deute? Donaran de debò una sortida estructural?

Hi ha llars que no poden mantenir una temperatura adequada, llars que destinen una part desproporcionada del pressupost al subministrament i llars amb consums que són anormalment baixos, el que vol dir una renúncia forçada als mínims energètics. I no és opinió, la sindicatura de greuges ho ha objectivat.

I tampoc és només voluntat política, és una obligació legal, objectiva. Consellera, article 6.3 de la Llei 24/2015, «les administracions han d'establir acords o convenis per garantir que les companyies concedeixin ajuts a fons perdut o descomptes molt notables a les llars en risc». I això no és opcional.

Situem-ho també en termes objectius de capacitat econòmica, beneficis nets el 2024: Endesa gairebé 1.900 milions d'euros, Iberdrola més de 5.600 i Naturgy gairebé 2.000. Amb aquests guanys, prou excuses. Els exigim lideratge polític, perquè un Govern que es diu progressista ha d'entendre que la transició energètica o és social i, per tant, arriba a les llars vulnerables o deixa gent enrere. I això és, precisament, el contrari de la prosperitat compartida.

Per això avui li demanem concreció. Es compromet el Govern a presentar, amb termini i pressupost, un pla integral que, primer, compleixi la Llei 24/2015 mitjançant acords exigibles? Segon, asseguri prevenció i gestió del deute sense deixar cap llar vulnerable en la incertesa. I tercer, desplegui autoconsum social i comunitats energètiques amb prioritat per a les llars vulnerables. Calendari, criteris d'accés i resultats verificables.

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera de Drets Socials i Inclusió.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Moltes gràcies. Gràcies, diputat. Compartim la preocupació per la situació d'aquestes persones. És veritat que el tema de la pobresa energètica..., afortunadament no tenim els preus de l'electricitat del 2023 i la qüestió ha millorat, però som conscients que en molts altres àmbits hi ha un repte d'assumir el cost de la vida. I en termes de pobresa energètica, com he explicat, estem fent moltes coses.

Tenim una legislació que impedeix els talls de subministrament a les persones en vulnerabilitat, tenim una coordinació amb les àrees bàsiques de serveis socials i estem... Avui mateix tenim la taula de la pobresa energètica per veure com ens coordinem millor amb el món local per impedir aquests talls de subministrament.

Però, parlant de reformes estructurals, els ciutadans a Catalunya vulnerables no necessiten fer un tràmit addicional, no necessitem que els paguem els deutes, el que necessiten és tenir els recursos suficients per poder fer front a les factures amb un preu raonable. Per això, el bo social elèctric redueix el preu fins a un seixanta per cent i el que hem d'avançar és cap a un sistema de garantia d'ingressos...

El president

Se li ha acabat el temps, senyora consellera.

Pregunta al Govern sobre el caos de mobilitat que pateix Catalunya

310-00330/15

La següent pregunta és sobre el caos de mobilitat que pateix Catalunya i, per formular-la, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Lorena Roldán Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Sí; moltes gràcies, president. Consellera... ¿asume alguna responsabilidad por el accidente de *rodalies* del pasado martes, donde desgraciadamente un maquinista perdió la vida?

El president

Per respondre té la paraula la senyora Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Gràcies, president. Doncs, sí, efectivament, des del primer moment, com a titular del servei, vaig assumir la responsabilitat que em pertocava i era, en cada moment, en funció de les informacions que teníem, prendre la decisió, i algunes no van ser fàcils, quan hi havia un perill, un risc per a la seguretat de les persones i dels propis treballadors i treballadores de Renfe i els maquinistes, d'aturar i suspendre el servei.

Efectivament, des del primer moment i en cada moment, en funció de la informació que teníem, assumíem la responsabilitat com a govern, i algunes decisions, ho repeteixo, no van ser fàcils, de fer allò que pertocava per assegurar un principi

fonamental, que és la seguretat dels usuaris i usuàries, i, ho repeteixo, dels maquinistes, que estaven passant, com saben vostès, per un mal moment després de la pèrdua de tres companys.

Gràcies.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Lorena Roldán Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Sí, gracias. *Consellera*, el sistema ferroviario ha colapsado, y no hablamos de una incidencia puntual ni de un episodio imprevisible; hablamos de un fracaso estructural prolongado en el tiempo que esta semana ha tenido su expresión más trágica, con cuarenta y cinco personas fallecidas en Ademuz y un maquinista en Gelida mientras hacía su trabajo. Y eso, *consellera*, exige algo más que comunicados, algo más que excusas y algo más que trasladar responsabilidades a los otros. Es que han culpado ustedes incluso al cambio climático. Pero, ¿qué tomadura de pelo es esta?

Miren, lo ocurrido no es fruto de la lluvia; es fruto de la desidia, la falta de mantenimiento, las alertas ignoradas y una gestión incapaz de garantizar la seguridad mínima de trabajadores y usuarios. Los maquinistas lo venían advirtiéndolo, los usuarios lo sufrían cada día y ustedes miraban hacia otro lado.

Cuando han visto ya que lo del cambio climático no colaba, entonces le han abierto un expediente a Adif y a Renfe, o lo que es lo mismo: el Partido Socialista le abre un expediente al Partido Socialista. Vamos, lo que nos faltaba por ver. Es que sigue la tomadura de pelo, *consellera*.

Y todo lo resuelven igual: cuando no es un bocadillo de embutido contaminado, resulta que es que llueve mucho y, si no, que es que un ciberataque. Bueno, ¡ya está bien!, dejen de inventar y asuman su responsabilidad. Porque, sí, gobernar tiene estas cosas, cuando una falla en su tarea, tiene que dimitir, porque cuando un servicio público falla, es grave, pero cuando ese fallo cuesta vidas, es intolerable.

Y le voy a hacer una última reflexión, señora Paneque. Si, según usted, la Generalitat no tiene la culpa de este caos, sino que la culpa es de Renfe y Adif, porque no siguen sus instrucciones y porque no hicieron el mantenimiento de la infraestructura, ¿no

debería estar usted misma pidiendo explicaciones al ministro? Porque una de dos, o la Generalitat sí es responsable y, entonces, la que debe dimitir es usted, o el responsable es el ministerio y, entonces, el que tiene que dimitir es Óscar Puente.

En mi opinión, dimitan los dos, porque fingir que todo iba de maravilla cuando la situación ha resultado caótica, trágica y nefasta es imperdonable.

Gracias.

El president

Per respondre té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Sí; gràcies, president. Diputada, si no fos per lo dramàtic de les circumstàncies que hem viscut en situacions de crisi, tindria la seva gràcia que precisament vostès estiguessin parlant de dimissions en moments de crisi, sincerament. *(Aplaudiments.)*

Miri, vostè assenyalava... Això no és una esmena del PSC al PSOE; és l'exigència d'un govern en favor d'uns serveis públics efectivament de qualitat, i d'un sector..., i un sector ferroviari i un eix, el de rodalies. I, efectivament, sí, hem exigit responsabilitats. És evident que en aquests dies hi ha qüestions que no han funcionat bé i posar-ho sobre la taula no és una esmena; és responsabilitat d'aquest Govern, i que es prenguin solucions i que es reverteixi la situació.

Però, ho repeteixo, allò fonamental per revertir el sistema de rodalies i tenir un sistema de rodalies de qualitat a Catalunya són les inversions i la governança. És l'únic camí. I demano a tota la cambra –ho he estat demanant en les diferents intervencions, i segur que en tindrè oportunitat aquesta tarda–, els demano a tots els grups que, en nom de la unitat catalana i en defensa dels catalans i catalanes i dels serveis públics i també de la mobilitat, vostès facin costat també a Madrid a l'hora d'acordar aquestes inversions. És del tot necessari que hi hagi inversions a la xarxa; és del tot necessari que la gestió es pugui fer de la proximitat.

I respecte a la gestió de la crisi, en cada moment, ho repeteixo, es van prendre les decisions –i m'agradaria saber si vostès les haguessin pres diferents– en cada

moment a la llum dels esdeveniments que s'estaven succeint i a la llum de les garanties d'operativitat que ens donava l'operador d'infraestructures.

Jo els demano també que facin una reflexió: en cadascun d'aquests moments, davant d'una esllavissada a Blanes que hagués pogut causar un segon accident, vostès haguessin mantingut el servei? Sí, segur? Els demano que facin aquesta reflexió.

Gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre les línies d'actuació del Departament d'Igualtat i Feminisme.

Pregunta al Govern sobre les línies d'actuació del Departament d'Igualtat i Feminisme

310-00336/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'honorable senyora Tània Verge Mestre.

Tània Verge Mestre

Gràcies, president. Consellera Menor, bon dia. Hi ha una percepció força estesa en les entitats especialitzades, professionals, altres actors del sector, que el seu departament fa un any i mig que viu de renda dels projectes iniciats pel Govern republicà. Podria dir-me una política pública, una sola, que hagin impulsat que no sigui un anunci de pactes, d'agendes, de consells assessors?

I en segon lloc, ens podria explicar aquest degoteig de personal tècnic qualificat que marxa del seu departament o també d'alts càrrecs que fins i tot pleguen dies abans del Vint-i-cinc de Novembre?

El president

Per respondre té la paraula l'honorable senyora Eva Menor Cantador, consellera d'Igualtat i Feminisme.

La consellera d'Igualtat i Feminisme (Eva Menor Cantador)

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, diputada Verge. La percepció és percepció; jo li donaré fets.

Alguna política que hàgim fet des del departament? Hem obert sis serveis integrals especialitzats nous des de que hem entrat en aquest Govern i vam desbloquejar el pagament de les indemnitzacions a dones víctimes de violència masclista, que estava bloquejat en el seu departament.

El president

Per repreguntar, té la paraula l'honorable senyora Tània Verge Mestre.

Tània Verge Mestre

Els nous serveis d'intervenció especialitzada se'ls van trobar preparats per obrir; el servei d'intervenció especialitzada, es van trobar una licitació sobre la taula; el conveni per integrar les farmàcies a la xarxa lila, també. Per això jo li preguntava per polítiques noves, perquè no les detectem en cap àmbit, ni en violències, ni en cures, ni en polítiques LGBT.

Però és que al mateix temps han empetitit i han despolititzat el departament. Han empetitit el departament, perquè es van desprendre de la Direcció General de Migracions, Refugi i Antiracisme; perquè estan desmantellant la Direcció General de l'Oficina d'Igualtat de Tracte i No-discriminació, convertint-la simplement en un òrgan sancionador; perquè han deixat perdre les persones referents dels moviments socials; perquè manca discurs polític. Estan escudades en una lògica tecnocràtica, on van fent avaluacions com a coartada per aturar plans vigents: el pla contra el racisme, el pla d'equitat menstrual i climateri, el pla nacional de prevenció de les violències masclistes. Estan precaritzant les entitats i les treballadores dels serveis especialitzats, perquè no han posat al dia els preus amb els escandalls de costos que s'havien actualitzat, que s'havien treballat conjuntament amb aquestes entitats que presten els serveis, perquè no han incorporat els complements per les treballadores que fan informes. S'han retirat d'espais estratègics de transversalitat, en drets sexuals i reproductius, en educació sexual, en seguretat.

On són, consellera? Com s'ha dit ja en aquesta sessió de ple, també aquí ni ambició ni gestió. Si es van poder impulsar polítiques noves mentre s'aixecava de zero un departament, vostès no tenen excusa.

Li demano que siguin valentes, que en aquest context de reacció global contra les polítiques feministes, necessitem més que mai una defensa d'aquestes polítiques amb màxima fortalesa i valentia.

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula l'honorable consellera d'Igualtat i Feminisme.

La consellera d'Igualtat i Feminisme (Eva Menor Cantador)

Diputada Verge, sé que és el darrer Ple que estarà en aquesta legislatura; a diferència de vostè, jo agraeixo molt la seva feina i l'aportació que ha fet a la política pública d'aquest país. Cada cop que he tingut l'oportunitat de pujar al faristol ho he fet. Sempre he posat en valor la seva feina. No puc dir el mateix de vostè, i ho dic amb molta pena: des del primer moment que vaig assumir la responsabilitat com a consellera d'Igualtat i Feminisme, cada cop que vostè ha tingut l'oportunitat d'interpel·lar-me, ho ha fet amb un to autocomplaent i absolutament paternalista. No és com jo concebo ni la sororitat ni el feminisme.

Els meus actes es jutjaran quan jo deixi de ser consellera de la Generalitat i es farà pels meus actes, no per les meves paraules, ni tampoc per les seves.

Moltes gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre els drets laborals davant la crisi del sistema ferroviari.

Pregunta al Govern sobre els drets laborals davant la crisi del sistema ferroviari

310-00337/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, el diputat senyor Jordi Albert i Caballero.

Jordi Albert i Caballero

Gràcies, president. Bon dia a tots i a totes.

Conseller, davant de la crisi de rodalies i de la mobilitat del país, quines decisions ha pres? Creu que n'està fent una bona gestió, d'aquesta crisi?

El president

Per respondre té la paraula el senyor Miquel Sàmper Rodríguez, conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

Gràcies, president. Diputat Albert, doncs en aquesta crisi ferroviària el Govern ha sortit a donar explicacions i ho ha fet des de la responsabilitat, des del rigor i des de la coordinació.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Jordi Albert i Caballero.

Jordi Albert i Caballero

Conseller, el Govern no ho sé, però vostè s'ha amagat, s'ha amagat i no ha donat resposta a les preguntes que tenien milers de treballadors i treballadores del nostre país, que anaven a buscar el tren i no el podien agafar, que no arribaven al seu lloc de treball, que tenien por de perdre la feina si no recuperen les hores, o potser de no cobrar-les. Això és el que vostè ha provocat. Aquesta és la seva gestió, conseller.

El que haurien d'haver fet, per exemple, quan es decideix suspendre el servei, és reunir immediatament a tots els agents socials del país, reunir-los i sortir amb una nota conjunta, donant seguretat als treballadors i treballadores del país. I vostè això no ho ha fet. Bé, de fet ho ha fet, però ho ha fet cinc dies tard, després de que Esquerra Republicana, a través de la nostra portaveu, Ester Capella, i del nostre president, Oriol Junqueras, li exigís que ho fes. I diumenge a la nit, de pressa i corrents, va convocar el Consell de Diàleg Social per dilluns al matí d'aquesta mateixa setmana. Tard i malament, conseller. Vostè s'ha amagat en aquesta crisi. Vostè no ha aparegut. De fet, quan ho ha fet, estava a Fitur i parlava de turisme, com si aquí a Catalunya no estigués passant re, conseller.

Aquesta no és una bona gestió –aquesta no és una bona gestió–; ha fallat. I ja en van unes quantes, conseller. Perquè les podem enumerar –les podem enumerar.

Ara vindrà un nou litigi, perquè, clar, aquests treballadors i treballadores hauran o bé de defensar els seus interessos a través, lògicament, dels sindicats, però també davant dels jutges, perquè hi ha un article 37.1, apartat g, de l'estatut dels treballadors, que diu claríssimament que els treballadors i treballadores que no poden arribar als seus llocs de treball tindran quatre dies de permís retribuït. Vostès això ho defensaran, conseller? Vostès es plantaran davant dels jutges i davant de la patronal exigint el compliment d'aquest article? Vostès es plantaran davant dels qui es neguen a pagar els treballadors i treballadores del nostre país?

Conseller, li diré més, el Govern de l'Estat ha d'assumir també aquestes responsabilitats. Escolti'm, tenim una crisi amb els centres especials de treball, que no cobren, tenim una crisi amb el SOC, vostè s'ha amagat, està a la corda fluixa, si no és útil a la ciutadania, haurà de prendre... *(El president retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant uns moments.)*

El president

Se li ha acabat el temps, senyor diputat.

Per respondre, té la paraula el conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

Gràcies, president. Miri, li intento desmuntar amb elegància les seves paraules. Coordinació amb els agents socials des del minut número 1. Jo mateix, la Secretaria del Treball, obrint un espai de concert amb el Consell de Relacions Laborals. I també presents al Procicat, també des del minut u.

Gestió ordenada de la situació i garantia dels drets laborals. Vull recalcar que no hi ha hagut cap conflicte amb les empreses ni cap conflicte amb els treballadors, malgrat que algú pretén que hi hagi un conflicte. No hi ha hagut cap conflicte. Els protocols i la normativa s'han activat de forma correcta en una situació excepcional de mobilitat, com vostè coneix.

Què hem fet? Garantir els drets... Primer, aconsellant la utilització de trajectes alternatius a la mobilitat; segon, prioritzant el teletreball per aquells que poden

teletreballar, que no són tots els treballadors, i tercer, deixant ben clar en telenotícies, *prime time*, que l'article 37 dels treballadors és d'efectiva aplicació només justificant la impossibilitat d'acudir a la feina. També hem deixat molt clar als treballadors que no poden haver-hi sancions de cap mena com a conseqüència d'aquesta crisi. I ho hem informat de forma constant des del dia 21 en canals institucionals, en xarxes socials i en els mitjans de comunicació.

Miri, senyor diputat, jo entenc perfectament que la situació és complexa i hi han hagut moltes dificultats. Som conscients de l'esforç de totes les persones treballadores i de totes les empreses. És per això que ja en el Consell de Relacions Laborals s'està treballant perquè de cara a la següent crisi –tant de bo que sigui d'aquí molts anys– hi hagin protocols més garantistes i de més fàcil aplicació directa. Els que hi havien ara són els que hem aplicat.

I també li vull dir una cosa. Vostè ha comentat el tema de Fitur. Miri, jo també soc el conseller de Turisme –vostè ho sap. Jo estava complint les meves obligacions institucionals a Fitur –vostè ho sap. I vostè sap que jo estava allà abans de que hi hagués l'accident. No faci demagògia amb això. Vaig tornar al cap de cinc hores o sis hores de que fes les meves reunions institucionals, que són la meva obligació, i vaig ajornar..., tres dies que tenia de feina a només mig. Per tant, vaig venir el més aviat que vaig poder.

El president

La següent pregunta és sobre l'acord per augmentar el finançament de la justícia gratuïta.

Pregunta al Govern sobre l'acord per a augmentar el finançament de la justícia gratuïta

310-00331/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Lúdia Ferré i Ferré.

Lúdia Ferré Ferré

Gràcies, president. Conseller Espadaler, des d'inici de la legislatura, el seu departament ha assumit un compromís ferm i d'escolta activa amb les reivindicacions

de tots els advocats i advocades adscrits al torn d'ofici, perquè durant més d'una dècada els professionals del torn d'ofici han patit un greuge històric que ha compromès el sistema de justícia gratuïta a Catalunya.

Des del 2011, els mòduls econòmics han quedat congelats, provocant una pèrdua del trenta-u per cent del poder adquisitiu, mentre augmentava el volum i la complexitat de les actuacions. Això ha generat dificultats per incorporar nous professionals, desigualtats territorials i pressió constant sobre advocats i advocades, que han mantingut el servei amb vocació pública. Perquè, molt al contrari del que hom pugui pensar, els i les advocades d'ofici són autèntics professionals, amb una clara vocació humanista que dignifica la professió.

Però el desfasament econòmic i institucional que denunciem ha posat en tensió el servei, dificultant la seua continuïtat en les condicions en les que s'exercia. I aquesta situació també ha acabat impactant els usuaris vulnerables –en casos de violència masclista, estrangeria, desnonaments, procediments penals o de família.

La justícia gratuïta no és un servei accessori; és un pilar fonamental de l'estat del benestar i una garantia que el dret a la tutela judicial efectiva no depengui de la situació econòmica de les persones. Permet que ciutadans i ciutadanes en situació de vulnerabilitat puguin accedir a assessorament, defensa i representació legal en procediments judicials i al MASC.

El 30 de desembre es va signar un acord pel president Illa i el Consell de l'Advocacia Catalana que reconeixia aquest greuge i obre una nova etapa. Aquest acord era imprescindible per tenir una justícia gratuïta basada en la dignitat, la sostenibilitat i l'eficiència del servei. Reconèixer aquest greuge històric era imprescindible, així com la garantia de que ningú quedi exclòs de l'accés a la justícia per raons econòmiques.

Conseller, com contribuïx aquest acord a reparar aquest greuge històric? Quines novetats introdueix? I, sobretot, com beneficiarà les persones usuàries de la justícia gratuïta?

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el senyor Ramon Espadaler i Parcerisas, conseller de Justícia i Qualitat Democràtica.

El conseller de Justícia i Qualitat Democràtica (Ramon Espadaler Parcerisas)

Moltes gràcies, senyor president. Senyora diputada, com bé diu el torn d'ofici és una de les maneres –segurament la més eficient– de garantir la tutela judicial efectiva, que és un dret que tenen tots els ciutadans, evidentment molt més enllà de quina sigui la seva capacitat econòmica.

Per tant, qualsevol millora en el torn d'ofici té sempre dos guanys: té un guany per la dignitat i la qualificació dels professionals que l'exerceixen i en té un de molt important, m'atreviria a dir que fins i tot encara més important per a les persones que d'alguna manera en són beneficiàries. I, com vostè bé diu, venim d'un infrafinançament estructural; estava congelat des del 2011. Per tant, hi ha hagut una pèrdua de fins al trenta-u per cent del poder adquisitiu i, per tant, de la dignificació de la remuneració del torn d'ofici.

I m'atreviria a dir que ho vàrem començar a revertir ja a l'anterior legislatura. El grup parlamentari del que formo part ja havia, en els anteriors pressupostos, els darrers que es varen aprovar, introduït partides en aquest sentit.

Vull recordar que el 2025 també el vàrem iniciar amb una injecció de 8 milions més d'euros. I ara, finalment, el president de la Generalitat va signar un acord amb el CICAC, amb el Consell de l'Advocacia Catalana, pel qual revertirem definitivament aquesta retallada, aquest infrafinançament del trenta-u per cent, injectant fins a 22,8 milions d'euros els propers quatre anys, a raó de 5,7 milions cada any, els primers dels quals seran aquest any.

Com pretenem fer-ho? Doncs d'aquesta manera. Però aprofitem també l'avinentesa, perquè hem signat dues coses: l'acord que va firmar el president sustentat sobre un plurianual de govern i finançat –i també ho vull recordar– per la taxa judicial. Hi ha molts grups parlamentaris que demanen: «Millorin el torn d'ofici, però treguin la taxa judicial.» Aquí hem mantingut la taxa i hem millorat el torn d'ofici, perquè les dues coses han d'anar de bracet.

També hem aprofitat per fer altres modificacions en el que és el conveni anual que fem cada any amb el Consell de l'Advocacia. I, en aquest sentit, sí que voldria posar en valor els ajustos que s'han fet des de la perspectiva territorial. Beneficien partits com Figueres o com d'altres partits judicials, com Lleida, Balaguer, Cervera, i un que és rellevant conceptualment, que és que per primera vegada s'ha creat un mòdul per tal de que les famílies..., tindran dret a l'advocat d'ofici, aquelles que hi tinguin dret per raons econòmiques, a l'inici dels expedients de desempament en mans de la DGPPIA. Aquest és un canvi qualitatiu important que hem fet de la mà, evidentment, de drets socials.

El president

Se li ha acabat el temps, senyor conseller.

Pregunta al Govern sobre el programa de diagnòstic ràpid de càncer

310-00332/15

La següent pregunta és sobre el programa de diagnòstic ràpid de càncer. I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Sara Jaurrieta i Guarner.

Sara Jaurrieta Guarner

Gràcies, president. Bon dia, conselleres, consellers, diputades, diputats, honorable consellera Pané. La setmana vinent, el 4 de febrer, es commemora el Dia Mundial contra el Càncer. Recordem que a Catalunya el 2024 se'n van diagnosticar més de 42.000 persones, segons dades del Departament de Salut.

Tot i que gràcies a la recerca s'ha avançat moltíssim, el càncer continua sent una de les primeres causes de mort al món. Per què ha crescut la seva incidència? Segurament l'esperança de vida i els hàbits de vida de la societat ho expliquen en gran mesura.

La darrera *Marató* de 3Cat, que va tenir lloc el mes passat, es va centrar precisament en el càncer; va recaptar més de 9 milions d'euros per destinar a recerca. L'objectiu que tenim tots i totes és clar: que arribi el dia en què passi a ser una malaltia crònica, com tantes altres.

És cert que, gràcies a la ciència, hem evolucionat molt, obtenint nous diagnòstics i tractaments. I per això s'ha assolit una supervivència alta en determinats càncers com el de mama, pròstata o còlon i recte. Tot i així, hi ha altres càncers de pitjor pronòstic. Per poder avançar amb èxit en aquests càncers són importants dues coses: la detecció precoç i l'actuació ràpida. I el temps que transcorre entre una qüestió i l'altra és clau.

Cal que el sistema públic garanteixi circuits àgils i coordinats per tal de millorar l'atenció oncològica arreu del territori. I precisament considerem molt positiva l'actualització del programa de diagnòstic ràpid de càncer, efectuada des del seu departament, especialment pel que fa a l'ampliació del programa, que passa de cinc a onze localitzacions del tumor.

En aquest context, consellera, li volem preguntar: com s'està desenvolupant el desplegament del programa en aquesta fase inicial? I, sobretot, com està garantint el Govern que aquesta ampliació es tradueixi en una millora real i equitativa de l'accés del diagnòstic ràpid sense generar diferències territorials?

Moltes gràcies.

El president

Per respondre té la paraula la senyora Olga Pané i Mena, consellera de Salut.

La consellera de Salut (Olga Pané Mena)

Bon dia, president. Bon dia, diputats, diputades. Diputada, moltes gràcies per la pregunta. Efectivament, ho ha caracteritzat vostè molt bé: un de cada quatre morts que es produeixen a Catalunya és a causa del càncer. I, efectivament, en diagnostiquem més d'uns quaranta mil casos a l'any, de càncer.

Ho aterro perquè de vegades no s'entén. Un de cada tres dels que estem aquí farem un càncer, d'acord?, i una mica més de la meitat que el faran sobreviuran, d'acord? La supervivència del càncer als cinc anys és del 54,6 per cent en els homes i del seixanta-sis per cent en les dones. I, com vostè assenyala, el temps que transcorre entre la sospita i el tractament és molt important. Moltes vegades no necessàriament per millorar la mortalitat, però sí per reduir l'angoixa dels pacients i abordar en millors condicions el tractament i les seves possibilitats de qualitat, d'aquest tractament.

Acabem d'ampliar el programa de diagnòstic ràpid de càncer i s'hi afegeixen, en els que ja hi havien... Quins eren els que hi havien? Càncer colorectal, mama, pulmó, bufeta urinària i pròstata. I s'hi afegeixen gastroesofàgic, pàncrees, ronyó, ovari, cos i coll d'úter, pell, especialment el melanoma.

Vull fer una precisió. El diagnòstic ràpid de càncer no és un cribratge. El cribratge es fa sobre població sana, que no té símptomes. El diagnòstic ràpid és sobre persones que ja tenen símptomes, i en aquest cas s'activa després d'una sospita clínica fundada. El programa fixa com a objectiu que el procés diagnòstic es realitzi com a mitjana en trenta dies entre que se sospita i es diagnostica. I s'estableix que la primera valoració hospitalària i la prova diagnòstica inicial es realitzin en un màxim de dues setmanes després de la derivació.

Hem fet un formulari únic per a l'atenció primària i per a tots els hospitals, i això és el que facilita que aquest circuit vagi ràpid. Per tant, com que s'activa des de l'atenció primària de qualsevol centre d'atenció primària, que ja ho han posat en marxa, és molt equitatiu i molt capil·lar, tot el programa.

Dir-li que, des de que hem començat, ja hem tingut 1.500 derivacions dins del marc d'aquest protocol. Per tant, a partir d'ara, què ens queda? Avaluar-ho. Ho farem als sis mesos i en aquest cas...

El president

Se li ha acabat el temps, malauradament, consellera.

Pregunta al Govern sobre l'impacte de la fira Integrated Systems Europe en el sector audiovisual i tecnològic

310-00333/15

La següent pregunta és sobre l'impacte de la fira Integrated Systems Europe en el sector audiovisual i tecnològic. I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Natàlia Fabian Corbacho.

Natàlia Fabian Corbacho

Gràcies, president. Conseller Sàmper, som a les portes d'una nova edició de l'ISE, la fira d'integració de sistemes i d'audiovisual més important del món, que es celebra a Catalunya per sisè any consecutiu, un fet rellevant que situa el nostre país al centre d'un ecosistema global altament competitiu i innovador.

Precisament, en aquests dies previs a la fira hem conegut les darreres dades del sector audiovisual a Catalunya a través d'un estudi elaborat per Acció en col·laboració amb el Clúster Audiovisual de Catalunya i l'Institut Català de les Empreses Culturals; unes dades que posen de manifest la importància estratègica del sector: més de 4.400 empreses, una facturació que supera els 9.100 milions d'euros i prop de 45.000 llocs de treball.

Però, més enllà de les xifres, parlem d'un sector que té un impacte directe en molts àmbits de la nostra vida quotidiana. Un sector que combina imatges i sons per informar, educar, entretenir i expressar creativitat, i que reflecteix com pocs la capacitat d'innovació, el talent i la projecció internacional del nostre país. És també un sector immers en una profunda transformació. La convergència entre l'audiovisual i les tecnologies de la informació i la comunicació, l'auge de l'economia de l'experiència, la necessitat d'avançar en pràctiques sostenibles, l'expansió de les tecnologies i instal·lacions immersives o l'impacte creixent de la intel·ligència artificial, la realitat virtual, la realitat augmentada, la robòtica i els espais intel·ligents són només alguns dels reptes i oportunitats que s'estan redefinint.

En aquest context l'ISE no només és una fira; és una oportunitat estratègica per generar activitat econòmica, atreure inversió, connectar empreses catalanes amb mercats internacionals i posicionar Catalunya com un pol de referència en l'àmbit audiovisual i tecnològic.

Per tot això, li voldria formular la següent pregunta: davant aquest escenari, ara que ens trobem a les portes d'una nova edició de l'ISE, quin és l'impacte d'aquest esdeveniment en el sector audiovisual i tecnològic de Catalunya?

Moltes gràcies.

El president

Per respondre té la paraula el senyor Miquel Sàmper Rodríguez, conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

Gràcies, president. Gràcies, diputada. Miri, Catalunya és la casa de l'ISE per raons òbvies. Primer, un sector madur i dinàmic, un ecosistema de primer nivell i un alt component en innovació.

Vull destacar les paraules d'aquesta setmana del director general, Michael Blackman, que ha dit que, si hagués conegut la internacionalització de Catalunya i la seva capacitat, segurament l'ISE faria molts més anys que estaria a Barcelona.

Esdeveniments com l'ISE el que fan és concentrar en pocs dies el que costa molt, molts anys, de planificar: decisions globals, compradors i inversors, universitats, centres tecnològics i, sobretot, empreses. Concentració que accelera oportunitats, més relacions que generen negoci i que generen coneixement. Cal que aquestes oportunitats no s'apaguin quan es desmuntin els estands de la fira.

I aquí l'ISE és paradigmàtic. Permetin-me que aprofundeixi una miqueta en les mesures que vostè deia, els impactes: més nombre d'empreses, un augment del set per cent, 4.457; més volum de negoci, un augment del sis per cent, 9.100 milions d'euros; una ocupació que augmenta un vuit per cent, 44.900 –com deia vostè– persones, i una innovació disruptiva, més de quatre-centes *start-ups*, que és més del doble que fa cinc anys. Això també és sinònim de prosperitat compartida.

Un impacte tangible –la pregunta que vostè feia. L'ISE, entre l'any 21 i 24, ha aconseguit que el sector de l'audiovisual facturi 4.273 milions d'euros més dels que s'esperaven, i també les empreses preexistents han sigut capaces de créixer molt més. Per això apostem per l'ISE, apostem per les fires tecnològiques, perquè generen aquest impacte. Enguany vull destacar dues coses: acompanyem trenta empreses i entitats catalanes al Pavelló Catalunya. I vull destacar-ne una altra, que és que el Departament de Cultura es presenta en un estand immersiu per promoure la creativitat digital catalana. Felicito i poso en valor aquest acompanyament fet pel Departament de Cultura del Govern de la Generalitat.

L'audiovisual és una aposta estratègica d'aquest Govern i d'aquest departament, i l'ISE és la palanca perfecta per fer-lo créixer. Aquests 4.273 milions d'euros que s'han facturat sense esperar facturar-los crec que són l'exemple d'una aposta que pensem que és encertada, i el que hem de fer és fer-la encara créixer una mica més.

El president

Procedim a substanciar el punt de l'ordre del dia que va acordar el Ple en la sessió d'ahir, d'ampliar l'ordre del dia.

Compareixença del conseller de la Presidència en funcions de president de la Generalitat per a informar sobre les reiterades incidències a la xarxa de rodalies de Catalunya

350-00007/15

Parlem de la compareixença del conseller de la Presidència en exercici de les funcions de la presidència de la Generalitat per informar sobre les reiterades incidències a les xarxes de rodalies de Catalunya. D'acord amb el Decret 5/2026, de 19 de gener, i a l'empara d'allò que disposa l'article 172 del Reglament, té la paraula el conseller de la Presidència, l'honorable senyor Albert Dalmau i Miranda.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Molt bon dia, president del Parlament, consellers i conselleres, diputats i diputades. Comparec avui davant d'aquesta cambra en un context excepcional, en la meua condició de conseller de la Presidència i assumint funcions de suplència del president de la Generalitat.

Vull començar agraint-los de nou, en nom del president de la Generalitat, que ho facin possible i donant-los les gràcies per les mostres de suport que la majoria de vostès li han fet arribar. Personalment, els vull agrair el to serè i constructiu de les reunions que hem mantingut en els darrers dies, durant els dies que ha durat la gestió de la crisi que ha afectat el servei de rodalies, per compartir informació i diagnòstic sobre la situació.

No estem davant d'una compareixença ordinària, perquè estem i hem estat davant d'una crisi viva, d'aquelles que posen a prova la capacitat de resposta de les institucions, la fortalesa dels serveis públics i, en definitiva, la maduresa d'un país.

Han estat dies molt durs per al conjunt dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya; durs per les afectacions a la mobilitat de milers i milers de persones, que han vist alterada la seva vida quotidiana, la seva feina, els seus estudis, les seves cures, el seu lleure. Però també, i sobretot, han estat dies tràgics. Aquí a Catalunya, per la mort del maquinista de rodalies arran de l'accident de Gelida i per les trenta-set persones ferides, una de les quals encara es troba hospitalitzada. També per la víctima que es va produir, fruit dels aiguats a Palau-sator, d'un veí de Fontanilles. I a Andalusia, on han patit una de les pitjors tragèdies ferroviàries viscudes recentment a l'Estat, l'accident d'Adamuz del tren d'alta velocitat, que ha deixat quaranta-cinc morts.

Vull de nou, des d'aquest faristol, reiterar el condol en nom del president de la Generalitat, així com del conjunt del Govern i del poble de Catalunya, a la família del jove de vint-i-nou anys, a la del veí de Fontanilles, i també al conjunt de les víctimes d'Andalusia. I, en nom del poble de Catalunya, vull expressar també de nou la nostra solidaritat amb les famílies de les víctimes i amb el conjunt dels afectats.

Darrere de cada emergència hi ha servidors i servidores públics que responen amb professionalitat, amb vocació i amb compromís: els mossos d'esquadra, els bombers, les policies locals, la protecció civil, els cossos i forces de seguretat de l'Estat, el Servei d'Emergències Mèdiques i tots els implicats que han tornat a demostrar que el millor del país són les persones que el serveixen. La seva vàlua professional i humana ha estat clau des del primer minut de la crisi ferroviària. I és important subratllar el paper dels servidors públics, perquè han hagut d'actuar en unes condicions especialment difícils, marcades per factors que anaven molt més enllà d'una incidència ordinària. Però la resposta d'un país davant d'aquesta crisi no s'ha limitat als dispositius d'emergència: també a la societat civil, al món local i als agents socials, que han fet un pas endavant i que crec que és just reconèixer-ho en aquesta cambra.

En paral·lel a l'activació de tots els dispositius de mobilitat, de seguretat i d'actuació directa en les pròpies incidències de rodalies, teníem clar que calia activar un diàleg i una col·laboració activa amb el conjunt de la societat catalana, també amb els grups d'aquesta cambra.

En aquest sentit, en primer lloc, vull agrair el paper de les diferents plataformes ciutadanes d'usuaris del transport públic. Vull agrair la seva exigència, que entenem i

que compartim, perquè aquests problemes venen de llarg, i, sobretot, les seves propostes. Ens vam reunir de nou el passat 23 de gener amb els seus representants, i estic segur que ho hem seguit fent durant tots aquests dies i ho seguirem fent. Crec que hem iniciat un diàleg franc que des del Govern volem mantenir. Volem que les diferents plataformes ciutadanes tinguin un paper actiu a partir d'ara, perquè tots tenim el mateix objectiu i compromís: assegurar el millor sistema ferroviari al conjunt de la ciutadania.

Vull, també, agrair la col·laboració del món local: dels ajuntaments, dels alcaldes i les alcaldesses, dels regidors i regidores, de les diputacions, de les entitats municipalistes, amb les quals també hem treballat colze a colze per compartir les actuacions i mantenir-los informats. Han estat molts els ajuntaments que han pres consciència de l'emergència en la que es trobava el país i han posat a disposició recursos i serveis de mobilitat, seguretat ciutadana i protecció civil.

I, finalment, també vull agrair la comprensió i la implicació dels agents socials i econòmics, especialment dels sindicats UGT i Comissions Obreres, de la Pimec i de Foment, amb els quals també hem mantingut reunions juntament amb el conseller d'Empresa, Miquel Sàmper, i en seguirem mantenint, com ha respost ja en aquesta cambra.

I no vull acabar els agraïments sense esmentar els milers de treballadors i treballadores que s'hi han vist afectats. Gràcies pel seu comportament cívic durant tota aquesta crisi i els problemes i pors que els ha suposat. Des del Govern hem intentat ajudar amb aquells mitjans a la nostra disposició per reduir-ne les molèsties i les seves afectacions. Ho hem fet recomanant el teletreball, habilitant mitjans alternatius de transport per a aquelles persones el treball de les quals requeria presencialitat, i, en cas d'impossibilitat de desplaçament, informant de la possibilitat de que el treballador es pugui acollir al permís retribuït i no recuperable de l'estatut dels treballadors. La resposta col·lectiva, institucional i cívica alhora, diu molt del país que som, un país que, davant de les dificultats, sap reaccionar amb responsabilitat, amb sentit comunitari i amb la voluntat compartida de protegir les persones i sostenir els serveis que ens cohesionen com a societat.

Tot això ha passat, com bé saben, en un context extraordinari. Hem viscut un episodi meteorològic extrem, amb pluges molt intenses i contundents arreu del país que han impactat directament sobre les infraestructures ferroviàries. En alguns punts del país no s'havien registrat pluges tan intenses en els mesos de desembre i gener consecutius des de l'any 1950. Una situació excepcional que ha tensionat al màxim una xarxa que ja arrossegava vulnerabilitats. Sé que molts es pregunten per què aquests efectes només es produeixen damunt de la xarxa de rodalies i no damunt d'altres xarxes de transports com els Ferrocarrils de la Generalitat o el metro de Barcelona. La resposta la saben clara: és una xarxa de 1.200 quilòmetres que recorre una geografia molt exposada, des de revolts fins al Pirineu fins a una circulació –l'R1– davant del mar, en la línia més antiga d'Espanya i exposada als temporals de llevant, com he dit i han pogut comprovar en els efectes que ha tingut en el passeig marítim de Badalona. Sí, una xarxa antiga, amb dèficits de manteniment i exposada directament als efectes del canvi climàtic, i aquesta situació saben que no és nova.

Hem comparegut en aquesta cambra diferents governs al llarg de la història per donar comptes de la situació de rodalies. Han estat diferents governs, diferents consellers i conselleres, els que han hagut de respondre davant del Parlament de Catalunya des de fa anys per unes incidències que no han més que demostrat la vulnerabilitat d'aquest sistema. Saben que aquest és un problema endèmic, saben que és un problema que ve de lluny, i molts de vostès ho saben perquè han estat en la posició de la persona que avui els parla. Permetin-me endinsar-me ara en una cronologia dels fets que s'han succeït aquests dies per entendre entre tots plegats quina ha estat la situació d'aquesta crisi viva, on s'han anat succeint els esdeveniments al llarg de tota la setmana que ens han obligat a adoptar el full de ruta i a prendre les decisions que hem pres.

La nit del dia 21 –ja m'hi he referit–, l'accident. Davant d'aquesta situació, el Govern de Catalunya i els operadors ferroviaris prenen una decisió complexa: l'aturada total del servei. Va ser una decisió comunicada de matinada, quan finalitzaven les tasques de rescat de l'accident. Soc molt conscient que moltes persones, al matí següent, no havien estat informades a primera hora de la paralització del servei de rodalies. A totes elles els hi vam demanar disculpes. Durant el dia 21 es va treballar fins a

finalitzar una primera revisió de la xarxa, que va acabar amb un informe d'Adif sobre la garantia de l'operativitat del servei a proposta de la Generalitat de Catalunya.

Renfe, en aquell moment, va comunicar al conjunt dels operadors presents en el comitè de crisi la seva disposició de reiniciar el servei el dia següent. El dia 22, coneixen la posició dels maquinistes, colpejats per la pèrdua d'un company jove, de vint-i-nou anys, veí de Sevilla, que havia començat la seva trajectòria vital i professional a Catalunya, també per la pèrdua acumulada de dos companys en els accidents ferroviaris d'Andalusia. La resolució d'aquest conflicte laboral va impedir prestar el servei tal com estava previst. No va ser fins a la nit, en finalitzar una sèrie de revisions extraordinàries i una negociació laboral que es va dur a terme durant tot el dia entre Renfe i els seus treballadors, amb la participació de membres del Govern de Catalunya i de l'operador ferroviari Adif, que es va recuperar al vespre el servei de l'R2 Nord. El dia 23 es recupera el servei amb normalitat, però al voltant de les 16.30, mentre segueixen els efectes del temporal a diferents parts del país, es produeix una nova esllavissada a l'R1 que comporta una aturada del servei.

Després, el cap de setmana, i vistos els antecedents que impediéren prestar un servei mínim de rodalies en condicions, el Govern va decidir ordenar la suspensió total del servei per exigir l'assumpció de mesures d'inspeccions, actuacions i organització per part dels operadors Renfe i Adif. Aquesta decisió es va fonamentar en una instrucció del Departament de Territori com a titular del servei. Vaig dir, dic i diré que, tot i ser una decisió dolorosa, no ens tremolarà el pols en prendre qualsevol tipus de decisió que vagi encaminada a garantir la seguretat a les vies. És en aquest moment que, a requeriment del Govern, Adif i Renfe, com a operadors de les vies i els trens, inicien un treball extraordinari per a la identificació de vint-i-tres punts –trenta actualment–, punts crítics al conjunt de la xarxa que requereixen actuacions immediates. Són els operadors responsables els que han hagut de llençar els contractes d'emergència corresponent, i és a partir de la seva informació que es prenen decisions tan importants com contundents, com el tall parcial dels túnels del Garraf o el tall del túnel de Rubí.

Dilluns, efectuats els talls necessaris per garantir la seguretat de maquinistes i usuaris, arribats a un acord laboral i amb les garanties suficients, es reprèn el servei

de rodalies. En tot cas, l'excepció es produeix a través de l'aturada d'una hora, quan es produeix la caiguda del sistema de control d'Adif per una caiguda informàtica. La resta del dia i fins avui, els serveis ferroviaris es reprenen progressivament: en la majoria del trànsit, amb tren, i en aquells punts en què s'hi està treballant fruit de les inspeccions que s'han obligat a fer durant aquests dies, amb servei alternatiu d'autobusos.

Saben també que les afectacions d'aquesta crisi no es van limitar a la xarxa ferroviària: també van impactar de manera directa en una de les principals artèries viàries del país, l'AP-7, que, fruit del despenjament d'un mur de protecció damunt de la via ferroviària, que ha sigut el causant de l'accident, va obligar a tallar-ne la circulació en el punt quilomètric 178, entre Gelida i Sant Sadurní. Finalment, el cap de setmana es va poder reobrir un carril, i s'espera fer-ho en la seva totalitat durant el mes de febrer, quan finalitzin els treballs per part de Carreteres de l'Estat. Mentrestant, demanem a la ciutadania que segueixi les indicacions del Servei Català de Trànsit, que continua recomanant als conductors utilitzar les rutes alternatives.

Senyores i senyors diputats, aquesta és la cronologia dels fets. No n'hi ha una altra. I els hi explico en primera persona després de més de vint reunions del comitè de crisi, de dies i nits de feina incansable i de l'experiència personal que em dona haver estat treballant al costat de la consellera Paneque i de tots els equips d'emergència dels departaments d'Interior, de Treball i del conjunt del Govern. Una crisi llarga, una crisi viva, canviant, amb efectes nous que impedié reprendre el servei amb normalitat; una crisi complexa en tractar-se d'un servei prestat per dues agències que no depenen directament de la Generalitat. Però sempre ens han mogut dos criteris: en primer lloc, el dret a la mobilitat dels catalans i catalanes, i en segon lloc, el seu dret superior a la seva seguretat. No tinc cap dubte que vostès haurien fet el mateix que hem fet nosaltres.

La situació viscuda ha estat una emergència operativa real, i davant d'aquesta emergència la Generalitat ha activat *tots* els recursos al seu abast. Hem fet el que ens tocava fer sense importar si era de la nostra competència o no. Hem donat la cara sense importar si era de la nostra competència o no. Hem contractat sense mirar si era de la nostra competència o no. Així és també com entenem l'exercici de

l'autogovern. Perquè, justament, el lideratge... *(Alguns aplaudiments.)* Perquè, justament, el lideratge s'exerceix desacomplexadament, sense miraments, assumint-ne els encerts i també els errors.

Aquesta activació de recursos també s'ha traduït en mesures concretes i immediates per garantir alternatives reals de mobilitat en un sistema que, com els he dit, era canviant durant tota la setmana.

Hem decretat la gratuïtat del servei de rodalies durant un mes, perquè, ja ho he dit, no se li pot demanar als usuaris que paguin mentre el sistema ha estat en una crisi permanent.

Hem incrementat l'oferta de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya en un vuit per cent a la línia entre Terrassa i Sabadell, i fins a un quaranta-quatre per cent en el tram Martorell-Barcelona en hores puntes, per absorbir la part de la demanda afectada per la incidència de rodalies.

A més, a través de la contractació d'emergència, el Govern ha reforçat amb més de cent cinquanta autobusos la xarxa interurbana d'autobusos existent, titularitat de la Generalitat. Aquests se sumaven als transports alternatius que ha tingut de posar en disposició Renfe com a responsable del servei ferroviari.

També s'han establert quatre serveis especials d'Avants gratuïts en la ruta Lleida - Camp de Tarragona - Barcelona, que treballarem, ja els hi dic, perquè es quedin de forma permanent.

Per facilitar la mobilitat per carretera, el Govern ha decidit aixecar el peatge de la C-32 i suspendre temporalment les zones de baixes emissions. I pel que fa a l'atenció a l'usuari, s'ha fet un reforç per ampliar el personal d'informació. S'ha exigít a Renfe que hi hagin informadors allà on toca, perquè la manca d'informadors és inacceptable. Renfe ha incorporat, a petició de la Generalitat, 634 informadors, repartits per cent quaranta estacions del servei de Rodalies. La Generalitat n'ha afegit cent dos més, mitjançant la contractació d'emergència, per donar suport a aquesta situació, i s'hi sumen més de vint efectius de suport de l'Ajuntament de Barcelona.

Hem fet allò que tocava fer en una crisi, que és protegir les persones i garantir la mobilitat en unes condicions segures, encara que això hagi comportat decisions

difícils i molestes per a molts usuaris. I, en aquest sentit, hem hagut de posar en marxa el sistema alternatiu de transport més gran i complex que mai s'hagi activat a Catalunya. Aquestes actuacions, ja ho poden entendre, no són el model de futur, però són la resposta responsable a una situació excepcional.

Vull, en aquesta intervenció, dirigir-me, en primer lloc, als usuaris, perquè vull demanar-los de nou, en nom del Govern i del conjunt del país, disculpes. Prenguin-se-les com un exercici sincer i humil de qui concep la política com una eina de millora de la vida dels seus conciutadans i conciutadanes. Els demanem disculpes pels perjudicis soferts aquestes setmanes, i, sobretot, pels efectes, durant dècades, d'un sistema que no està a l'alçada del que es mereixen els ciutadans de Catalunya.

És per tot això que el Govern de Catalunya, no en tinguin cap dubte, està –i hi estarà sempre– per la defensa dels interessos del país. És per això que havent comprovat, en primera persona, errors en el sistema de gestió de rodalies, el Govern no només ha exigint solucions, sinó responsabilitats a Adif i a Renfe, com a operadors de l'Estat, que han estat assumides aquest mateix dilluns.

El titular del servei és la Generalitat de Catalunya, i l'operador que el presta, Renfe, no pot oblidar mai que ha de respondre i actuar a les ordres del Govern del país. Però vull també ser clar i contundent en aquesta cambra. Els nostres pitjors enemics serien el derrotisme, l'escepticisme o la frustració. D'aquesta crisi ens en sortirem, i vull insistir-hi: d'aquesta crisi ens en sortirem. Aquest ha de ser el punt d'inflexió per arreglar d'una vegada per totes la situació de rodalies de Catalunya.

Als grups de la cambra els vull estendre de la mà, com ho he fet en la sessió de control, perquè plegats fem un pacte de país, perquè tracem el full de ruta per a la refundació del sistema de rodalies a Catalunya.

Sé que hi ha molts ciutadans enfadats, sé que hi ha ciutadans desconfiats, però a tots vostès, com a representants del poble de Catalunya, els demano la seva col·laboració. La virtut de la política està en decidir cap on volem conduir aquesta indignació. Si la conduïm cap a la frustració o la confrontació o si la conduïm cap a l'acció i les solucions.

La frustració no solucionarà els trens de rodalies, no farà que vagin puntuals ni que les escales mecàniques funcionin correctament. Ans al contrari, només afavorirà l'enuig i l'antipolítica. En canvi, l'acció, l'exigència i l'autoexigència, la gestió i la política de les solucions ens obren un camí perquè plegats ens en sortim.

És per això que els estenc la mà en aquest gran acord de país. Ho faig sense apriorismes, sense voler participar de la cridòria ni del tacticisme polític. Ho faig amb una actitud sincera, amb la convicció sincera, perquè el país és de tots, i, si treballem entre tots, ens en sortirem millor. Els parlo amb el convenciment que el camí que iniciem no serà ràpid ni curt. No els podem prometre miracles ni solucions màgiques. Tots vostès ho saben, no funcionen i només servirien per enganyar la gent.

Parlem d'un projecte de país, i confio que, en un moment com aquest, sabrem deixar de banda les discrepàncies per posar per davant allò que realment importa: Catalunya i la seva gent i la unitat del país.

Els podem prometre treball i esforç, que és el que estem fent, i, sobretot, un full de ruta que vagi encaminat a atacar els tres problemes que, al meu parer, determinen els problemes i, a la vegada, les solucions del conflicte de rodalies. Ho he dit abans: vies, trens i gestió. Tenim les vies més antigues d'Espanya, els trens més antics de l'Estat, i un sistema de gestió obsolet que no respon a les necessitats del territori. Aquest és el motiu pel que fallen els trens. Li podem posar els adjectius que vulguem, però la realitat s'imposa i és tossuda, i més val que no ens equivoquem en la diagnosi. Una mala diagnosi portarà a un maltractament i, de maltractaments, el país ja fa temps que se'n penedeix.

Ho he dit fa una estona. Les deficiències del sistema venen de lluny. Així mateix, crec que és objectiu afirmar que la prioritat de la inversió ferroviària per part de l'Estat a la dècada dels 2000 ha sigut la inversió en la xarxa d'alta velocitat. Una distància, tot sigui dit, en els darrers anys que s'ha anat escurçant en favor de la inversió a la xarxa del tren convencional.

Els dono dues dades dels darrers anys per veure-ho més clar. Del total de la inversió d'Adif el 2014, quasi el vuitanta-nou per cent va ser en la xarxa d'alta velocitat, i només un onze per cent a la xarxa convencional. Ja, l'any 2024, la inversió en alta velocitat era d'un cinquanta-quatre, mentre que la de la xarxa convencional havia crescut a un

quaranta-sis per cent. Només per explicar què ha passat, per donar la cara i per situar aquest moment com el que és: un punt d'inflexió per al futur de rodalies i del conjunt del sistema ferroviari de Catalunya. Perquè malgrat la crisi, el full de ruta per redreçar aquesta situació s'està desplegant i no té dreceres.

La solució passa per tres grans eixos que no són nous, i que ja estan en marxa. De la mateixa manera que coincidim en quina és la diagnosi, que passa per les vies, pels trens i pel sistema de gestió, la solució passarà per les vies, els trens i la gestió.

Arreglar les vies amb inversions necessàries que ja s'estan executant. Del pla de rodalies per als anys 2020 al 2025 s'han executat més de 2.666 milions, i s'han adjudicat més de 4.199 milions. Són suficients? Ja els hi dic jo, no. Però són un canvi de tendència històric. Entre 1990 i el 2018, la inversió mitjana anual en rodalies va ser de 131 milions d'euros. En els primers sis anys del pla de rodalies, aquesta xifra s'ha triplicat, arribant als 444 milions anuals de mitjana. Jo no em puc atribuir els èxits només d'aquesta situació. Els puc atribuir també a la feina de governs anteriors del país de Catalunya i també de la col·laboració amb el Govern d'Espanya.

De fet, part del perjudici a la mobilitat que s'està produint en els darrers mesos és a causa també de tantes obres, algunes de les obres en curs que ja venien abans d'aquest accident.

El desdoblament de l'R3 entre Parets i la Garriga, la renovació de la catenària entre Figueres i Portbou. I també els hi dic, abans hem parlat d'algunes persones de la meua formació política que han tingut responsabilitats de Govern, els dic que se'n recorden perfectament, els veïns de Sant Feliu i els de Montcada i Reixac, que és amb qui va començar el desdoblament i el soterrament d'aquestes vies.

Renovació dels carrils de Sant Vicenç de Calders a Martorell (*alguns aplaudiments*); les obres del nou accés a l'aeroport; la futura estació de la Sagrera; la remodelació de l'estació de Castelldefels; les actuacions a l'estació de Sants; el canvi en els sistemes d'informació i seguretat.

I també actuar en la flota, perquè els trens deixin de ser una font constant d'incidències. Com els he dit, trens vells que causen problemes a la xarxa són una part de les incidències diàries: pantògrafs enganxats a la catenària, problemes amb

els sistemes de comunicació... És per això que, amb l'objectiu de solucionar aquest problema, s'ha decidit encarregar per valor de 1.100 milions, que hem de notar aquest mateix any, quan començaran a arribar cent deu nous trens de rodalies fabricats a Santa Perpètua de Mogoda, a l'empresa Alstom –aquesta també és una política industrial per al conjunt del país–, vint-i-quatre dels quals es troben en fase de proves i s'incorporaran a la xarxa progressivament durant aquest any, un cop hagin estat homologats per l'Agència Estatal de Seguretat Ferroviària.

I, en tercer lloc, impulsar un canvi en la gestió, perquè la xarxa es governi des de la proximitat, un camí que ja hem iniciat en la creació de la nova empresa mixta de Rodalies, que començarà a operar el 2027, mentre es despleguen totes les homologacions, també de seguretat, necessàries per poder esdevenir un operador ferroviari. Aquest ha de ser el veritable full de ruta: governar els trens des de Catalunya. Una decisió, per cert, que tampoc és exclusiva d'aquest Govern. Ha sigut gràcies als acords entre grups que pensem diferent, també amb Esquerra Republicana i amb el Govern d'Espanya, i també amb la col·laboració amb el Grup dels Comuns.

Una societat amb presidència catalana, amb majoria del consell d'administració catalana, i que anirà fent els passos necessaris per esdevenir una societat anònima de la Generalitat de Catalunya.

De nou, aquí no hi ha dreceres. Molts n'havien parlat, molts ho havien reclamat, molts ho havien criticat, però ha estat aquest Govern qui ha començat a posar les pedres d'aquest camí. És una lliçó que ja ens han ensenyat els darrers anys de Catalunya, sense primeres pedres no hi ha camí; si m'ho permeten, només hi ha retòrica i cap resultat.

Som en un moment de canvi de rumb. Després d'uns anys de dinàmiques que ens han portat fins aquí, per primera vegada, en dècades, hi ha un pla, hi ha un full de ruta, hi ha un govern determinat a dur-lo a terme amb el suport dels grups parlamentaris.

De nou, vies, trens i gestió. I aquest canvi de rumb té noms i cognoms: el pla de rodalies i el traspàs de Rodalies. Ara tenim un full de ruta d'inversions calendaritzades, actuacions prioritzades i mecanismes de seguiment, de nou, pactat amb els grups

d'aquesta cambra. No és un pedaç per sortir del pas. És una de les eines per reconstruir el sistema i posar-lo al nivell que el país necessita.

L'actualització del pla de rodalies preveu una inversió per al conjunt del període 2020-2030 de més de 8.000 milions, el que significa un increment de 1.633 respecte al pla vigent, un vint-i-sis per cent més.

I també els hi demano que no entrin en la qüestió de la inversió executada, perquè ha estat d'un setanta-dos per cent, i la meva aspiració és que sigui del cent, però ha estat d'un setanta-dos per cent.

Especialment significatiu és el programa de reposició d'actius, que pràcticament dobra la seva assignació respecte al pla vigent, fins a 2.234 milions en tasques de manteniment i d'infraestructura, que, com s'han vist aquests dies, eren més que necessàries i també urgents. Parlem de més fiabilitat en la infraestructura, més qualitat del servei i més capacitat del sistema. Un pla que ens assegurarem que es compleixi, i que resulta fonamental per al nostre sistema ferroviari.

Aquest any tindrem avenços importants, com ara la finalització de les renovacions dels túnels d'Ascó i Capçanes i les actuacions que s'han de fer al túnel de Rubí; la renovació de les vies entre Badalona i Sant Adrià; la renovació de les catenàries entre l'Arboç - Castellbisbal, i Figueres i Portbou; la reordenació de l'estació de Granollers Centre; els nous accessos a l'aeroport i les noves estacions a la T1 i la T2; la posada en servei del nou sistema de gestió del tràfic ferroviari entre l'Hospitalet i Mataró, que permet augmentar la seguretat i la capacitat del servei, i començarem a incorporar els cent deu trens nous que feia més de quinze anys que no es renovaven.

I sobre la qüestió del traspàs, tan fonamental com ho és seguir treballant per les inversions, ho és seguir treballant pel traspàs de Rodalies. El traspàs de Rodalies ja no és una opció; és una necessitat operativa i institucional.

Catalunya vol exercir les seves competències, i si hem d'assumir les responsabilitats, les hem de poder exercir. No ens fa por donar la cara, els ho dic amb honestat, comporti el que comporti, però si la donem, hem de poder decidir sobre el servei que es presta.

Aquest camí que hem iniciat no té marxa enrere. Catalunya ha de tenir la capacitat de planificar, gestionar i respondre davant d'incidències com aquesta, perquè coneix el territori, però també perquè som els qui rendim comptes davant de la ciutadania. Seré clar: el compromís en el traspàs segueix no només intacte, sinó que s'ha demostrat més urgent i necessari que mai. I si m'ho permeten, també és una manifestació de la voluntat i de la manera de ser d'aquest Govern. Els acords es compleixen.

Vull, també, dirigir-me a la ciutadania per compartir-los no només la manera de fer, sinó també quin és el tarannà del Govern. El nostre país, en les darreres dècades, ha passat dels 6 als 8 milions de persones. Per fer avançar el país calen nous trens, noves vies, nous hospitals, noves escoles, noves carreteres. Aquest Govern ha tingut sempre una determinació: treure el país al país de la paràlisi, prendre decisions i una actitud de col·laboració amb tothom. Podem tenir visions diferents del país, podem tenir models diferents de país, però la realitat és tossuda i és incòmoda; només serà possible sortir-nos-en amb els trens, els hospitals o les carreteres per la via d'arribar a acords. Acords entre partits, acords entre el Govern de Catalunya i el món local, acords, en definitiva, entre les institucions.

També els vull dir un missatge ben clar, no vull que confonguin l'actitud de col·laboració amb el Govern d'Espanya com un acte de tebiesa, sinó tot el contrari, com un acte de fermesa i un acte de responsabilitat.

Els acords fan gran el país: els acords són els que permeten les inversions; els acords són els que permeten que haguem acordat ampliar la plantilla de Mossos d'Esquadra amb 25.000 agents; els acords són els que permeten que hàgim anunciat noranta-un nous jutjats per desplegar-se a tot el territori de Catalunya; els acords són els que permeten que anunciem una nova societat de Rodalies per començar el traspàs en la gestió; els acords són els que permeten inversions milionàries per al manteniment d'una infraestructura ferroviària deixada durant tants anys, o els acords són els que permeten un nou model de finançament de 4.700 milions d'euros, que espero, d'una vegada per totes, que els grups de la cambra no només valorin com a necessari, sinó també com a urgent. *(Aplaudiments.)*

Els he de dir, amb tota contundència i honestament, que hi ha més valentia en els acords que en el bloqueig. Els acords comporten negociació, exigència i pacte. El bloqueig, immobilisme, distracció i conseqüències desastroses per al país.

Aquest és un govern d'acords, i, per això, avui també els ho proposo amb la mà estesa al conjunt dels grups de la cambra. Demanar acords no és contradictori amb ser exigent, sense importar el color polític, però aquest és un govern d'acords, perquè els acords són l'únic camí que ens portarà a les solucions. Podem quedar atrapats en el retret o podem construir plegats el sistema de rodalies que Catalunya es mereix.

Vull tancar aquesta primera intervenció com he començat. Han estat uns dies durs per al país, però ens en sortirem. Amb determinació i constància, parlarem amb fets. I només així ens guanyarem de nou la confiança dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya en el sistema ferroviari del país.

I, abans d'acabar, deixin-me fer un reconeixement personal que crec que és just i necessari. En primer lloc, a la consellera Paneque i a tot l'equip de Territori, que han estat al capdavant d'una emergència sense precedents en el nostre país (*aplaudiments perllongats*); a tot l'equip de mobilitat, que ha posat per damunt de tot, en moments molt difícils, la seguretat dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya; a tot l'equip del Departament d'Interior; a tot l'equip del Departament de Salut; a tot l'equip del Departament de Treball; a tots els alcaldes i alcaldesses; a totes les persones que han col·laborat perquè han entès que, davant d'aquesta crisi, només podíem fer que..., prendre decisions valentes, com ha sigut aturar el servei per poder garantir la seguretat de tots i totes.

Els hi demano que, davant d'aquesta situació, fem una reflexió d'alçada de mires. Ho he dit en la meua intervenció: comparec amb humilitat, amb la mà estesa davant dels grups, amb un oferiment a aquells que han donat suport al conjunt de les iniciatives que ha presentat el Govern o que han treballat amb ells per fer front a la situació de rodalies i també a aquells que exerceixen la tasca d'oposició. Sempre ho hem dit: una bona oposició contribuirà sempre a fer un bon govern, però els hi demano que estiguin al costat de la responsabilitat. Així és com vàrem actuar sempre nosaltres i el president de la Generalitat quan va exercir la seva tasca de cap de l'oposició, amb

responsabilitat, lleialtat i mà estesa. És l'única forma que tenim per fer avançar el país i no conduir-lo a la frustració.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, conseller. A continuació, intervindran els representants dels grups parlamentaris per un temps de quinze minuts cadascun, tal com va acordar la darrera Junta de Portaveus.

En primer lloc, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, la seva presidenta, la diputada senyora Mònica Sales de la Cruz.

Mònica Sales de la Cruz

Gràcies, president. Conseller Dalmau, sort que venia amb humilitat. (*Alguns aplaudiments.*) En tot cas, conseller, el reconeixement l'ha de demanar a totes les persones que han quedat tirades a les andanes i que no han sabut quin tren podien agafar (*alguns aplaudiments*) per anar a treballar, per anar al metge, per anar a la universitat. Aquest és el reconeixement que hauria de demanar.

Miri, la seva compareixença avui només tenia sentit si era per demanar el cessament de la consellera Paneque. Era l'única manera que tenia de poder ser mínimament creïble i no ho ha fet. Una oportunitat perduda de liderar el país en un moment de caos, de col·lapse i de poca transparència. Perquè les disculpes sense conseqüències no tenen credibilitat. Les responsabilitats no s'assumixen amb discursos; s'assumixen amb decisions. Per això la primera havia de ser aquesta: fer plegar la consellera Paneque. No per tacticisme, sinó per tres raons que ara li explicaré: la primera, perquè era un col·lapse anunciat –no és nou– i no l'ha evitat; la segona, perquè quan la crisi ha esclatat no l'ha sabuda gestionar, i la tercera, perquè qui no ha sabut gestionar el desastre no pot liderar la solució.

I no diguin que no estaven avisats, perquè fa gairebé un any, a petició de Junts, ja vam aprovar la seua reprovació i la petició del seu cessament en un altre moment de mala gestió. Les bones paraules i les bones intencions ja no servixen i les excuses tampoc. L'hora és greu; és molt greu i ja n'hi ha prou. Les promeses i la propaganda –que van com un rellotge, perquè en això són uns experts– no faran possible que

Catalunya puga tenir una cosa tan senzilla com hi ha en qualsevol país avançat, que els trens funcionen; que els treballadors puguin arribar a la feina sense l'angoixa diària de si els trens fallaran o no, o fins i tot de perdre la feina o d'haver-hi de rebutjar per culpa de Rodalies; que els estudiants puguin assistir a classe o a presentar-se a un examen; que la gent puga tenir la certesa que podrà arribar al metge, i que les empreses no perdin competitivitat per un servei ferroviari indigne.

Això a Catalunya no passa. Volem que Rodalies deixi de ser una loteria i siga un servei públic i, sobretot, volem que la gent no tingui temor d'haver d'agafar el tren. Perquè no només hi ha hagut la suspensió del servei, les anul·lacions i els retards. Hi ha hagut diversos desprendiments a les vies. Malauradament, amb una víctima mortal i, òbviament, aprofitem novament per traslladar des d'aquí el nostre condol a familiars, amics i a companys. No es pot posar en risc la vida dels passatgers i dels treballadors. Els trens han de ser puntuals, sí; però primer de tot han de ser segurs.

Que hi haja vint-i-tres punts negres –o trenta, que ens ha dit avui– a la xarxa de Rodalies i que les obres no es facin de manera immediata no transmet cap mena de confiança –tot al contrari–, i que la solució siga que el Govern i Adif es comprometen a avaluar les àrees crítiques en una reunió cada dos mesos encara menys. Estem cansats d'anuncis buits, de reunions, de comissions, de plans que no servixen per a res. Només per a la propaganda i per a guanyar temps. I dic això dels vint o trenta dies perquè aquesta informació no la tenim actualitzada, perquè vostès han decidit de suspendre les reunions amb els grups parlamentaris, malgrat que aquesta situació encara és viva.

Rodalies a Catalunya és un sistema fallit, conseller, i una part del problema és d'incompetència del seu Govern. I ja n'hi ha prou de tanta incompetència. Aquesta setmana han deixat l'autogovern de Catalunya per sota terra; han fet completament el ridícul i han deixat abandonats i desinformat milers de catalans. El Govern de tothom deixa sense trens tothom; el Govern de tothom genera inseguretat a tothom.

Repassem-ho, repassem-ho telegràficament. Repassem el que ha passat els últims dies, perquè és el perfecte reflex de la seua improvisació, descoordinació i desinformació; una situació, en resum, esperpèntica. La cronologia, sí, jo també faré la cronologia: dimarts a mitjanit suspenen el servei, però molts usuaris no ho saben

fins a l'endemà, quan ja són a l'estació. Dimecres anuncien que dijous funcionaran els trens, concretament ho anuncia vostè tot orgullós. Suposo que pensava que havia superat la crisi i que l'havia superada amb nota. I res de res; els maquinistes es planten per falta de seguretat i els usuaris un altre cop perplexos a les andanes.

Vostès diuen «blanc», els canals de comunicació oficials de Rodalies diuen «negre»; vostès diuen «represa del servei demà», els canals de comunicació oficials de Rodalies l'endemà diuen «no es presta servei per causes operatives». Divendres reprenen parcialment el servei, però una esllavissada a l'R-11 torna a aturar-lo. Dissabte a les tres de la matinada diuen que aturen la circulació, però Renfe els contradiu i a les dotze del migdia ordenen parar màquines. La resta de dissabte i de diumenge, sense trens, i diumenge confirmen que dilluns sí, que dilluns torna Rodalies i que torna amb la seua normalitat habitual. Però atenció: dilluns, inici del servei a quarts de sis, interrupció del servei a quarts de set, inici a quarts de vuit, interrupció també a quarts de vuit i inici al cap d'una estona, però no amb la totalitat del servei i amb les incidències habituals.

Si l'hora no fos tan greu, jo els diria que han guanyat el joc dels disbarats, conseller: caos i desconcert. Un trist espectacle i un gran desgavell. I sí, caos, ho poden preguntar a la ciutadania. I hem de recordar que dels últims set anys i mig vostès han presidit Renfe durant sis anys i mig. El PSC ha estat tot aquest temps al capdavant de Renfe i el PSOE està al capdavant del Govern d'Espanya i, per tant, d'Adif i Renfe, des de fa gairebé vuit anys. Els hauria de caure la cara de vergonya. Conseller, el joc dels disbarats no surt del no-res; surt de la seva incompetència, que és conjuntural, perquè confiem que no durin massa al Govern i, sobretot, surt de la dependència, de Catalunya, de l'Estat espanyol –que aquest factor, malauradament, sí que és estructural.

Vostès mai no s'han plantat davant del Govern espanyol i mai no ho faran, ni en aquest tema tan greu ni en cap altre, perquè ja ho hem vist en reiterades ocasions: són el mateix; PSC i PSOE són el mateix. Rodalies és el resum perfecte d'un model autonòmic, centralista i jacobí, que menysté volgudament i de manera sistemàtica Catalunya: desinversió crònica, manteniment insuficient i degradació sostinguda. No

és una casualitat. És una voluntat expressa; forma part d'una estratègia premeditada per fer caure Catalunya en la decadència.

Posem-hi dades, perquè aquí no hi ha opinió; hi ha números. Per començar, Catalunya arrossega un dèficit històric amb 51.000 milions d'euros en infraestructures i el setanta-cinc per cent és en matèria ferroviària. Per tant, més de 38.000 milions que deu l'Estat espanyol a Catalunya en aquest àmbit. Amb aquests recursos, la situació a Rodalies seria absolutament diferent.

Però vostè, conseller, podria dir «això és culpa del PP», «això és culpa de la dreta» i, per tant, mirem què fa el seu partit, el PSOE, quan governa; vostè, que s'omple la boca amb les dades de les inversions. Xifres oficials del Govern espanyol sobre l'execució dels pressupostos de l'Estat en el primer semestre del 2024. I no tenim més dades perquè estan incomplint la llei –ja ho deu saber–; són les últimes que tenen publicades. Grau d'execució dels primers sis mesos del 2024: Madrid, cinquanta-vuit per cent; Catalunya, en el mateix mig any, vint per cent. Mirem un any sencer. Busquem les dades del 2023: Madrid, 212 per cent; Catalunya, quaranta-cinc per cent. Amb aquestes dades, no fa falta afegir-hi cap descripció més. *(Alguns aplaudiments.)* Aquest incompliment, volgut i sistemàtic, perjudica els 8 milions de catalans. Voten a qui voten. I vostès ho permeten.

Per cert, pensen demanar a la ministra Montero que publiqui d'una vegada totes aquestes dades pendents? Perquè fer-ho no és una qüestió de voluntat política; fer-ho és una qüestió de compliment de la llei. De fet, ens sorprèn que ara exigixen solucions immediates a Renfe i Adif quan el PSC ha votat tots els pressupostos de l'Estat i, per tant, ha avalat i ha assumit tots els incompliments del Govern espanyol. I, miri, sí, escoltant-lo a la sessió de control, escoltant-lo a la compareixença, potser sí que s'està preparant de venir a la manifestació del dia 7 de febrer.

I, evidentment, també ens sorprèn que demanessen dimissions a Renfe i Adif, que són del seu mateix partit, i sense abans haver assumit responsabilitats des del Govern, amb la dimissió de la consellera Paneque, com li deia abans. Amb dimissions tècniques no n'hi ha prou i vostè ho sap. No intentin tapar les responsabilitats amb caps de turc. Calen dimissions de primer nivell, de la consellera Paneque i del ministre Puente. *(Alguns aplaudiments.)* La cambra avui li ha dit amb una àmplia majoria.

Després de tot aquest despropòsit, avui, conseller, li faré una petició formal. Com que ja hem vist que no tenen ni la més mínima intenció de cessar la consellera Paneque i que vostès persistiran en l'error, la petició que li fem i que li demanem formalment és que aturen l'actual traspàs de Rodalies. Aturen-lo, rectifiquen, facen marxa enrere. No volem un traspàs en fals, amb Renfe amb una majoria absoluta dins l'empresa mixta i amb un nou menysteniment per a Catalunya. Volem un traspàs cent per cent català. *(Aplaudiments.)* Aturen aquesta negociació; aturen aquesta negociació amb els seus socis d'Esquerra Republicana, si us plau, i recapaciten. Ja els anuncio que portarem aquest punt a votació en el proper Ple, perquè volem la Renfe fora de Catalunya.

Hi ha una pregunta que és simple i ho explica tot. Per què a Catalunya hi ha uns trens que funcionen i uns trens que col·lapsen? Si el país és el mateix, si l'orografia és la mateixa, si el clima és el mateix. En un cas, la normalitat en el servei és que els trens vagin puntuals i amb regularitat i, en l'altre cas, la normalitat en el servei és que els trens acumulen avaries, retards i caos. La diferència és una: els Ferrocarrils de la Generalitat depenen de Catalunya; Rodalies depèn de l'Estat. Quan la clau és aquí, el servei funciona; quan la clau és a Madrid, el servei falla. No és mala sort; és no tenir el poder de decisió. Si la clau continua en mans de Madrid, Catalunya continuarà en el col·lapse i nosaltres no contribuirem a mantenir aquest desgavell i vostès tampoc no ho haurien de fer.

Entre la Catalunya dels Ferrocarrils i la Catalunya de Rodalies, volem la Catalunya de Ferrocarrils. Sumen els seus dinou diputats del PSC a Madrid a favor d'un traspàs real, efectiu i cent per cent català; defensen Catalunya i deixen de defensar el PSOE. I els partits independentistes, de la mateixa manera que fa setmanes que demanem un front comú pel tema del concert econòmic, pensem que també és necessari fer extensiva aquesta força pel traspàs integral de rodalies. Cal un front comú per rodalies. Si sumem la nostra força a Madrid, tenim una oportunitat històrica per obligar el Partit Socialista a moure's.

I mentrestant, des de Junts, propostes concretes i efectives que ja va anunciar ahir el nostre portaveu, Salvador Vergés, i que avui ha tornat a citar durant la sessió de control a la consellera Paneque, relacionades amb la inspecció, amb els talls de servei i amb les alternatives, amb les compensacions econòmiques, les responsabilitats i la

governança. No són un titular. Les registrarem en forma de moció i les portarem a votació en el proper Ple. I, si em permet, les mencionaré de manera ràpida.

Com a mesures de xoc, un equip tècnic de Ferrocarrils i professionals independents de Renfe i Adif per auditar la xarxa i els trens; fer talls quirúrgics i no amb suspensions generals; garantir plans alternatius de transport gratuït i dimensionats; aixecar els peatges diversos mentre no hi haja servei; aprovar compensació a empreses i treballadors; liderar una comunicació clara, constant i directa amb els usuaris, començant amb la incorporació de les plataformes a les seues reunions de coordinació; i finalment, reclamar a Renfe i Adif els costos directes i indirectes del col·lapse i portar-los als tribunals, sí, per responsabilitat civil i per responsabilitat penal.

I com a mesures estructurals, mentre no hi haja un traspàs cent per cent català, resoldre el contracte de prestació amb Renfe i assumir des de Catalunya la direcció del servei a través de Ferrocarrils; forçar que la puntuació en les adjudicacions de contractes d'obres ferroviàries tinga en compte la durada i els costos dels plans alternatius de transports necessaris; i planificar una xarxa ferroviària i de mobilitat que interconnecte el país de manera descentralitzada, sostenible, eficient i amb integració tarifària.

I ara, conseller, torne a sortir aquí, mire'ns a tots als ulls i torne'ns a dir que Junts no fa propostes. Torne'ns-ho a dir, si vol (*alguns aplaudiments*), perquè nosaltres som aquí per fiscalitzar, però també som aquí per exercir d'alternativa a aquest despropòsit. Som aquí per generar les propostes que el seu Govern no té. Som aquí per liderar des de l'oposició, amb transparència, amb rigor i amb anàlisi de la situació.

No acceptem la resignació, no acceptem que es normalitze el col·lapse i que el país quede aturat. Nosaltres, conseller, certament hem vist que aquesta crisi els ha posat a prova. I Déu n'hi do que malament que estan superant aquesta prova. Davant les excuses, responsabilitat; davant el col·lapse, solucions; davant la resignació, ambició; davant la incompetència i la dependència, independència. Menys Espanya i més Catalunya, menys Renfe i més Ferrocarrils de la Generalitat.

Moltes gràcies.

El president

A continuació, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la diputada honorable senyora Ester Capella i Farré.

Ester Capella i Farré

Molt bon dia a tothom. Gràcies, president. Conselleres, consellers, diputades, diputats, conseller Dalmau. Avui no parlem només de rodalies, avui parlem de credibilitat política, de lideratge institucional i de si aquest Govern està exercint realment la responsabilitat política que li pertoca davant d'un dels serveis públics que és troncal, que és essencial per al nostre país, que són rodalies. El que ha passat aquesta darrera setmana, ja no parlo de quina és la *normalitat* a rodalies, que no és una altra que trens que mai surten a l'hora o bé que no arriben o que sempre arriben tard –diria que la mitjana és que més de la meitat dels trens no arriben a l'hora–. No és una anècdota ni tampoc és un episodi de caràcter puntual. És una crisi estructural que arrosseguem des de fa anys i panys, des de fa massa temps, i que ha tornat a posar al descobert totes les mancances d'un sistema ferroviari fràgil, infrafinançat i mal governat.

Comencem pel principi. La pluja no explica el col·lapse. La pluja és un detonant, no és la causa del que ha estat passant. En qualsevol sistema ferroviari robust, la pluja intensa no hauria de provocar ni els esfondraments, ni els descarrilaments, ni les aturades generals del servei. Les infraestructures estan... –o millor dit–, haurien d'estar pensades per suportar episodis meteorològics que són adversos i previsibles, especialment en un context de canvi climàtic. No estic dient que el risc zero..., no existeix. El que estic dient és que les infraestructures també han de ser resilients i han de preveure el canvi climàtic. Ferrocarrils ho fa. Si a Catalunya això no passa, no és perquè plogui, és perquè el sistema ja estava debilitat i la prova del que estic dient és Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, que ha funcionat. És veritat que són línies de molt pocs quilòmetres comparats amb el que és la xarxa de rodalies, mitjana distància i regionals.

La pluja no ha causat el problema. En tot cas, el que ha fet la pluja és fer-lo ben visible i el que ha quedat al descobert és una realitat molt dura i que no ens agrada. No agrada a ningú. Les infraestructures que encara són de titularitat de l'Estat són velles

i estan mal conservades. Talussos sense manteniment, drenatges insuficients, sistemes de seguretat obsolets i que no garanteixen la seguretat. Les infraestructures ferroviàries, però també les viàries. Anotem la qüestió: també les viàries, aquelles que depenen de l'Estat.

Tot plegat no és fruit de la mala sort, és el resultat de dècades i dècades de desinversió i desatenció. A Catalunya plou sobre mullat. Hi ha hagut un accident greu, ha mort un maquinista en pràctiques jove. Dono el condol des d'aquí en nom d'Esquerra Republicana a la família. També un record per a les persones lesionades. I d'això, doncs, la responsabilitat recau en els responsables i titulars del sistema: Adif, Renfe i, evidentment, el Ministeri de Transports i Mobilitat Sostenible.

Però aquest accident no ha estat un fet aïllat, perquè ja ens ha passat d'altres vegades i, com deia, és la conseqüència d'un abandonament sostingut en el temps. I aquí hem de poder parlar sense embuts. Tot el que ens passa és conseqüència, i ho hem dit tots, d'un infrafinançament prolongat en el temps. Catalunya aporta més recursos dels que rep, una veritat de Perogrullo que tothom sap. I això passa també des de fa anys i panys. No tenim els recursos, ni la capacitat tampoc de decidir què ens cal i què necessitem per mantenir les infraestructures que garanteixen el dret a la mobilitat i, en aquest cas, estic parlant del dret a la mobilitat que ha de garantir Rodalies. Aquest infrafinançament no és una percepció política d'uns pocs o dels d'Esquerra Republicana; està documentat, les xifres van i venen tot el dia i és una realitat que se'ns posa al davant cada dia.

Per això, l'aposta d'Esquerra Republicana, doncs, ha estat troncal. La resolució del conflicte polític, la repressió política, el comptador a zero, un sistema de finançament just per a Catalunya i el traspàs integral de Rodalies. I és cert que amb relació a Rodalies poso en valor el que ha passat aquest darrer quinquenni. És veritat, s'ha invertit més que mai, però com que venim de tan avall, tot allò que es fa és com posar-ho en un pou sense fons: 2.600 milions d'euros executats, 1.000 milions licitats. I efectivament, arribarà un nou quinquenni en el que s'incrementarà notablement la inversió. Hem incrementat fins als 8.000 milions d'euros, 1.700 milions, que alguna part hi devem tenir a veure la gent d'Esquerra Republicana. Però resulta del tot insuficient, perquè encara necessitem més inversió. Perquè venim de dècades de

desinversió i això es manifesta en vies degradades, estacions envellides i amb serveis de rodalies que col·lapsen davant de qualsevol tensió, plogui molt o plogui poc, i quan no plou també s'espatllen.

Conseller Dalmau, cal revertir la tendència a la no execució d'allò pressupostat quan es tracta de Catalunya, i que respon a una manera de fer que és estructural, a una priorització política que quan han hagut de triar –no dic vostès, uns quants més– sovint mai han triat a Catalunya. Això ha passat amb *gobiernos* del Partit Popular, però també ha passat amb *gobiernos* del Partit Socialista Obrer Espanyol. Per això, l'aposta d'Esquerra Republicana és també –i agafi'm el quant– el consorci d'infraestructures, perquè forma part també d'aquest acord d'investidura.

És cert, com deia abans, que aquests darrers anys hem fet passos per revertir aquesta situació i Esquerra Republicana ha estat clau perquè això passés. Ens ho podíem mirar d'una altra manera; no ho hem fet. Ens hem arremangat i hem reclamat allò que sabíem..., que hi deixaríem tots els pèls a la gatera. Però és insuficient i s'han de compensar les dècades de dèficits d'inversió. I la manca d'inversió té conseqüències molt concretes: manca de manteniment preventiu, actuacions que van tard, serveis públics tensionats i una pèrdua constant –perquè això ens hauria de preocupar molt i molt– de confiança en les institucions per part de la ciutadania. Tot plegat ens ha portat a una situació, com deia un usuari fa un parell de dies davant de la televisió nacional de Catalunya, que fa que tot això sembli can pixa i rellisca. Doncs ho hem de revertir.

Ara bé, una cosa és l'origen estructural del problema i una altra de ben diferent com s'han de gestionar les crisis quan esclaten. I aquí el Govern de la Generalitat no ho ha fet tan bé. Jo li he de dir: «No ho han fet tan bé; no han estat del tot a l'alçada.» Alguns més que d'altres, però no tots han estat a l'alçada. El Govern ha suspès en la gestió d'aquesta crisi de mobilitat. Han redreçat en el tram final, però no han estat a l'alçada. Ens volien vendre que era el Govern de la gestió. La crua realitat o el principi de realitat sempre, quan estàs al capdavant de les institucions, se t'acaba posant al davant.

A nosaltres també ens van passar, però vostès també els està passant. I ni trens suficients, ni informació clara, ni servei de transports alternatius ben coordinats. És

obvi, doncs, que tampoc han estat el Govern per a tothom, almenys dels 400.000 usuaris de Catalunya que pugen a rodalies i que fan acte de fe cada dia per rodalies, doncs tampoc no ho han estat. Davant del caos calien respostes clares i informació real. La ciutadania buscava respostes i el que han trobat han estat incerteses, informacions contradictòries, anuncis que no es complien, manca de coordinació entre Renfe, Adif, Generalitat, *ministerio* i també, en algun cas, s'han oblidat dels ajuntaments. Aquests moltes vegades s'han trobat sols i alguns han decidit, doncs, generar els seus propis sistemes alternatius de transport. On era el ciutadà, la ciutadana? On era la mirada municipalista? On està la proximitat?

Conseller, els ho hem dit moltes vegades. Vostès han de triar si governen per Catalunya o governen supeditats a Espanya. No es pot governar Catalunya i no estar disposat a avantposar sempre les ciutadanes i els ciutadans del nostre país davant de tothom, dels interessos del Partit Socialista Obrer Espanyol –que ja no sé si és germà seu, cosí, cosí segon o cosí valencià–, però, en tot cas, han d'avantposar sempre les catalanes i els catalans.

I, efectivament, l'única solució és governar-ho tot, tenir el govern absolutament de tot. Ja sé que el seu horitzó, el seu, de vostès, i el nostre, és molt diferent. Ja arribaran també en aquest horitzó. Governar-ho absolutament tot. I s'han vist obligats ara també a fer avançar ràpid i de pressa aquest acord del traspàs. El traspàs de Rodalies és la solució. Prou de fórmules màgiques. Hi ha una solució, que és el traspàs de Rodalies. Un dia, més aviat que tard, aquesta empresa serà cent per cent catalana. I busquin el contracte programa amb Renfe, perquè no existeix. Haurien de consultar més els seus companys, entre ells el president del Parlament, que, com jo, tampoc va trobar el contracte programa amb Renfe. *(Alguns aplaudiments.)*

Ara cal accelerar el compliment. Ara, aquest acord, i més ràpid que mai, però tampoc no eximeix la responsabilitat d'aquells que haurien d'exigir solucions immediates al caos sense precedents. Pactar ens obliga a fiscalitzar, i cregui'm que ho farem. Nosaltres pactem, dialoguem, negociem, acordem, rubriquem, complim i esperem dels altres que facin exactament el mateix. Nosaltres, Esquerra Republicana, estem fermament convençuts que quan la Generalitat té totes les competències, les reals, i tota la capacitat d'actuar, els serveis públics funcionen millor.

I perquè això passi, cal que ho governem tot a rodalies: les infraestructures, l'operativa, la inversió en un mateix centre de decisió i des de la proximitat i amb recursos suficients i amb rendició de comptes davant de la ciutadania. Governar des de Catalunya per garantir drets i llibertats a les catalanes i els catalans. Governar-ho tot i fer-ho amb responsabilitat, i si això no passa, si no es fa amb responsabilitat, s'han d'assumir responsabilitats. I, sí, en aquesta crisi el responsable és el titular de la infraestructura –el titular de la infraestructura. Ara, no facin de parallamps, perquè llavors s'acaben rostint els que no són els titulars de la infraestructura.

Conseller, parlant de responsabilitats, hi ha responsabilitats econòmiques que hauran de ser assumides per l'Estat, pel Govern de l'Estat. Li demano que..., escolti, en faci el llistat. Jo li faig uns quants apunts, i que no són altres que ha de rescabalar la Generalitat de Catalunya, perquè –vostè ho ha dit– no érem competents, però ho hem posat i, per tant, això té un cost, i té un cost per al conjunt dels ciutadans i ciutadanes del nostre país, que ha representat, doncs, rescabalar la Generalitat de Catalunya del cost que ha representat incrementar els plans alternatius de transport, l'increment de freqüències per part de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, l'aixecada de barrera de la C-32, que deu rondar els 600.000 euros diaris. Per tant, que paguin, perquè en són responsables. Per tant, demanin al Govern que efectui i també els demanem a vostès que efectuin el corresponent informe econòmic del sobrecost que això ha representat, perquè la crisi encara no ha acabat, i vostè això ho sap.

Reiterem i exigim al Govern de la Generalitat que compleixi, també, amb els acords aprovats en el seu dia per aquest Parlament en el Ple monogràfic d'infraestructures i ens cal millorar, doncs, els protocols d'actuació, perquè quan hi ha tants caps i tant *mando en plaza* resulta que no acaba anant mai massa ningú.

I en l'àmbit laboral, doncs caldrà també que algú assumeixi responsabilitats –ho apuntava abans el diputat Jordi Albert, el portaveu adjunt–; algú ha d'assumir responsabilitats, perquè el cost és elevadíssim, i no el poden pagar ni els treballadors i treballadores del nostre país ni els empresaris ni empresàries del nostre país. I també les universitats; segur que hi ha estudiants que no han pogut fer exàmens –doncs això també s'haurà d'arreglar– o classes a les que no han pogut assistir. Bé, doncs fem-ne el llistat i demanem responsabilitats a qui pertoqui.

Conseller –vaig acabant–, toca prioritzar les inversions que necessita el país, les que de veritat necessita el país, que en això tampoc hi coincidim –no hi coincidim massa sovint–, perquè sap vostè que ara mateix la prioritat per a Catalunya han de ser i són els trens, i no ho és l'ampliació de l'aeroport del Prat. Ja sé que en això vostès i nosaltres no ens hi entendrem mai. La prioritat són els trens; allò que dona servei a la majoria, al conjunt dels ciutadans i ciutadanes del nostre país. El Prat no ho era fa uns mesos, però tampoc ho serà ara, una prioritat. La veritable prioritat és la mobilitat col·lectiva. I, conseller Dalmau –l'hi torno a dir–, hauran de triar: governar per Catalunya o pensar i governar pensant en que pot prendre mal el Govern de Madrid. Si vostès trien Catalunya, nosaltres sempre hi serem, i sap vostè que nosaltres sempre hi som.

Gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias, presidente. Cataluña y el conjunto de España viven una crisis ferroviaria inédita en nuestra historia reciente, una crisis que se ha cobrado cuarenta y seis víctimas mortales, para las que tenemos un emocionado recuerdo y también para sus familias, y también centenares de heridos a los que enviamos un fuerte abrazo y deseamos una pronta y satisfactoria recuperación, pero que, además, en el caso concreto de Cataluña, nos ha sumido en cuatro días de caos absoluto, desinformación, contradicciones constantes, graves pérdidas económicas para miles y miles de usuarios y empresas.

Pocos días antes de estos episodios, el ministro del ramo, Óscar Puente, presumía de estar gestionando la red ferroviaria más notable de todo Occidente y anunciaba el inminente incremento de la velocidad del AVE hasta llegar a los 350 kilómetros por hora. Por su parte, la *consellera* Paneque anunciaba el pasado 12 de enero la futura empresa mixta de Rodalies, totalmente ajena a la situación real de nuestra red ferroviaria, con un tono triunfalista y absolutamente autocomplaciente. Por desgracia,

ha tenido que morir mucha gente para que, de golpe, todo el mundo se haya dado cuenta de que estaban vendiendo humo. Engañaron y ocultaron la realidad, y por ello deben dimitir el uno y la otra. Lo más indignante de todo esto es que Pedro Sánchez lleva ya casi ocho años gobernando en España –ocho años, no ocho meses: ocho años–, y en esos casi ocho años ha sido siempre sostenido por Esquerra Republicana y Junts, porque nunca ha gozado de una mayoría suficientemente amplia para gobernar de otra manera. Pues bien, a pesar de esa situación, hoy vemos que el Gobierno culpa al cambio climático y a Rajoy y que los separatistas culpan a España, así, en abstracto. Permítanme analizar con cierto detalle este asunto.

Resulta que Esquerra y Junts mantienen durante ocho años a Sánchez, pero cuando las cosas se tuercen culpan a España –culpan a España–, pero tienen las instituciones españolas okupadas –con ka–; mandan y cobran, cobran y mandan, pero si la cosa se tuerce, entonces, ¡ay, amigo!, la culpa es de España. ¡Menuda jeta se gastan! (*Alguns aplaudiments.*) Han llenado Televisión Española de los suyos, han llenado Renfe de los suyos, han llenado AENA de los suyos, han llenado Red Eléctrica de los suyos: Mikimoto, Tremosa, Eduard Gràcia, Pere Soler, Elena Massot, todos suyos, todos superespañolazos para cobrar, pero, a la hora de apechugar y asumir responsabilidades, *visca Catalunya lliure!* A otro perro con ese collar, porque a nosotros no nos la cuelan. (*Aplaudiments.*) Ya está bien de soplar y sorber a la vez. Ja està bé de fer la puta i la Ramoneta. (*Remor de veus.*)

Miren, de un modo u otro, ustedes han mandado siempre. Resulta que han puesto a Pere Macias a dirigir la operación *rodalies*. ¿De dónde viene Macias?, ¿del PP de Aranda de Duero? ¡No! (*Rialles.*) Viene de ustedes, es de los suyos –de los suyos. En definitiva, aquí los responsables máximos son Sánchez, Illa, Puente y Paneque, pero Esquerra Republicana y Junts son cooperadores necesarios, y los Comunes también, que no me olvido de ellos, aunque vayan en bicicleta. (*Rialles i alguns aplaudiments.*) La pregunta es obligada y flota en el ambiente: ¿van ustedes a romper con Sánchez por su incompetencia y corrupción? Ya contesto yo por ustedes: no, no lo van a hacer; es más, probablemente lo van a apuntalar más que nunca Esquerra y Junts –sí, Junts también. Junts hará lo que ha hecho esta mañana: agitará las extremidades y se harán los indignados, pero a la hora de la verdad mantendrán a

sus representantes cobrando y mandando como han hecho siempre. Se aceptan apuestas cuando ustedes quieran.

Segunda cuestión. Esto es *made in* socialistas: la culpa es de Rajoy –no te lo pierdas. Asumiendo que los niveles de ejecución presupuestaria en Cataluña nunca han sido especialmente brillantes..., ¡eh!, ni los niveles de ejecución de los presupuestos generales del Estado en Cataluña ni los presupuestos de la Generalitat en nuestra propia tierra, como demostré una vez desde este atril. Aquí siempre se ha ejecutado mal, los gobiernos de Madrid y el Gobierno de Cataluña exactamente también.

Pero, bien, asumiendo que eso es así, cabe decir, siguiendo los propios datos del Departament d'Economia de la Generalitat, que los niveles de ejecución en los últimos años Rajoy fueron sustancialmente mejores que los de los años Sánchez. Pero, en cualquier caso, aceptemos la tesis, porque es así, de que en este asunto todos debemos hacer autocrítica y todos debemos mejorar. Pero, ahora bien, ¿de verdad es democrático responsabilizar al que hace ocho años que no es presidente para taparle las vergüenzas al que lo es desde hace ocho años? (*Alguns aplaudiments.*)

No estamos ante un problema de competencias; estamos ante un problema de incompetencias. Mire, a ustedes ya les pasó en época de *tripartit*. En el año 2007 –la memoria es muy corta–, tuvieron tres meses *rodalies* paralizado. El hundimiento del túnel del Carmel. Socialismo y trenes son como agua y aceite. Nosotros no seremos perfectos, pero a nosotros nunca nos han pasado las barbaridades que les ocurren a ustedes (*remor de veus*), y nunca es *nunca*, y, si no, revisen –revisen– ustedes la hemeroteca.

Mire, se han pasado meses y meses discutiendo la forma jurídica y las cuotas de poder con estos señores –la poltrona, que es lo importante– en lugar de cuidar los trenes, las vías y el mantenimiento general. Han permitido, unos por acción y otros por omisión, que la corrupción más salvaje y repugnante de Ávalos y Koldo se metiera hasta el tuétano del ministerio; han tocado desde allí todos los palos –mascarillas, trenes, adjudicaciones de obra pública, prostitución, tráfico de influencias–, y ustedes, calladitos, no han dicho nunca ni pío, porque no han dicho ni pío. Como les hemos señalado desde aquí en los últimos tiempos, que cada palo aguante su vela, y en este asunto ferroviario que hoy nos toca es su palo y es su vela.

Y finalmente, el tercer argumento, que la culpa es del cambio climático. Bueno, en fin (*remor de veus*), lo hemos comentado anteriormente. Están ustedes pervirtiendo totalmente el sentido profundo del concepto –sobre el que se ha hablado muchísimo– al convertirlo, primero, en la excusa que les sirve para tapar siempre su incompetencia y en el chiringuito de moda para cualquier utilidad que necesiten, como se ha demostrado con este nuevo *grup de treball* que se han sacado de la manga. Pues debo decirles que esta vez tampoco cuela –tampoco cuela. Miren, aquí ha llovido intensamente cuatro o cinco días. Ni se han producido huracanes salvajes ni fenómenos meteorológicos extraordinarios. Ha llovido... –cito textualmente– «lluvias moderadas y moderadas-intensas» –esto es lo que señalan textualmente los informes de las agencias meteorológicas– «moderadas-intensas». Pues no aceptamos pulpo como animal de compañía ni cambio climático como excusa para todo.

Dicho esto, ¿qué podemos hacer? Pues, evidentemente, nosotros también tenemos propuestas, y algunas de ellas están incluidas en muchas que ustedes votaron en contra en el último debate que hicimos, monográfico, sobre infraestructuras, pero a ese Pleno monográfico voy a añadir cuatro.

En primer lugar, sumar al plan de infraestructuras un plan de choque operativo con una auditoría independiente paralela para saber cuánto y cómo se han gastado el dinero en el Gobierno de España y ustedes. Queremos saberlo porque será la manera de ver qué responsabilidades tiene cada uno.

Dos. Añadir un informe trimestral del grado de ejecución para poder también evaluar por parte de la ciudadanía y que la gente deje de soltar discursos etéreos y vea concretamente, con toda transparencia y rendición de cuentas, cómo se está gastando ese dinero.

Tres. Dejar de criminalizar a los maquinistas. Es la tentación clásica del político autoritario cuando quiere quitarse de encima las responsabilidades. Si trabajaran en condiciones dignas y seguras, ya les puedo asegurar yo que no se quejarían.

Y cuarto –aunque soy consciente de que no es responsabilidad última de esta cámara–, un endurecimiento de penas para el vandalismo ferroviario en catenarias, robo de cobre, etcétera, porque tiene una afectación en la seguridad de las personas terrible.

Nosotros por supuesto que estamos dispuestos a hablar con ustedes de esto, pero también les decimos una cosa: creemos firmemente –y tampoco nos hace gracia decirlo, pero es así– que hoy la señora *consellera* Paneque no está moralmente autorizada ni políticamente autorizada para liderar las reformas necesarias que usted ha anunciado más las que se pudieron apoyar. Por lo tanto, reitero nuestra petición de dimisión.

Muchísimas gracias.

El president

Gràcies, senyor diputat. I a continuació té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, el diputat senyor Ignacio Garriga Vaz de Concicao.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Gràcies, president. Bien, yo no voy a caer ni en esos discursos triunfalistas, que parecen ser mítines en la sede del Partido Socialista, como el que ha protagonizado el señor Dalmau, ni voy a caer en hacer bromas, porque la situación es gravísima. Es grave, y creo que los catalanes merecen que estemos a la altura.

Usted ha salido a hacer un discurso, como he dicho, triunfalista. Yo creo que solo hace falta, ¿verdad?, que tuviéramos que aplaudirle. Yo no sé si es consciente de la responsabilidad que tienen ustedes, de que ha muerto un maquinista y de que hemos tenido no sé cuántos heridos, además de todo un sistema ferroviario paralizado durante días.

Ustedes dijeron que venían a normalizar –¿se acuerdan, en la campaña electoral?– y a pacificar Cataluña. Y ustedes, desde que gobiernan, no ha habido un solo mes que no hayan tenido que protagonizar una comparecencia extraordinaria. Es decir, ustedes se han convertido en el Gobierno de la catástrofe. (*Alguns aplaudiments.*)

No quiero continuar, como no podía ser de otra manera, sin trasladar también el pésame a todos los familiares; no solo al de Gelida, sino a los de Adamuz. Por supuesto, trasladar nuestro ánimo de pronta recuperación a todos los afectados y también, por supuesto, todo nuestro apoyo a unos maquinistas que, lejos de estar afectados, como usted de manera vil ha dicho, han plantado cara a un gobierno que

les ponía a salir a trabajar poniendo en riesgo la vida suya y de muchos catalanes.
(*Alguns aplaudiments.*)

Por eso creo que hoy, más allá de volver a caer en la cronología, yo quiero centrar mi intervención en destapar la gran estafa y gran mentira que representa el Partido Socialista. Porque ustedes se presentaron a la campaña electoral con grandes eslóganes. Seguramente los catalanes los recordarán: «Posar Catalunya en marxa», «Prosperitat compartida», «Catalunya, que funcioni». Pues bien, hoy se demuestra, una vez más, que todo lo que ustedes dijeron es una gigantesca mentira, porque hoy los catalanes son más pobres, hoy los catalanes pagan más impuestos, hoy los catalanes pagan más por su vivienda –quien la tiene– y hoy los catalanes tardan más en ser atendidos en la sanidad pública, si no mueren esperando en los pasillos de urgencias.

Hoy en Cataluña, podemos constatar que han destrozado absolutamente todas las certezas que nosotros conocíamos. Nada funciona con el Gobierno socialista. Bueno, sí, lo único que funciona, y a la perfección, es la maquinaria recaudatoria de la Generalitat y, por supuesto, el Ministerio de Hacienda, que roba día a día a miles y miles de españoles, que, por cierto, después resulta que gastan el dinero en chorradas políticas. Eso es lo único que funciona en manos de los gobiernos socialistas.

Y, sí, los catalanes están hartos. Están hartos de ver cómo unos y otros, en ese turnismo político, mercadean permanentemente con competencias. Hartos de ver cómo se dedican a enchufar a amigos con carnet de partido o a queridas en empresas públicas. Hartos de su respuesta ante un accidente gravísimo en el cual ustedes, una vez más, se escudan en la mamarrachada del cambio climático o en la mala suerte. Hartos de que no dimita absolutamente nadie ni asuman las responsabilidades ante la gravedad de los hechos que estamos viviendo, ni que haya un punto de inflexión, una disculpa sincera o un cambio de rumbo, como usted ha dicho, que claramente no es el que quieren los catalanes. En definitiva, los catalanes están hartos de ver cómo el Gobierno socialista es experto en las excusas.

Y hay que empezar a decir que el caos ferroviario que hemos vivido, la muerte del maquinista y la paralización completa del sistema ferroviario eran evitables. Sí, eran

evitables. Era evitable la muerte del maquinista en Gelida, era evitable. Y era evitable, entre otras cosas, porque ustedes –todos; me ha sorprendido– han empezado a relatar los hechos con el accidente. Pero todos –y especialmente el Govern– se han olvidado de que a las tres de la tarde el Sindicato Español de Maquinistas Ferroviarios, a las tres de la tarde, el martes, enviaron una carta al responsable de recursos humanos denunciando el riesgo que suponía salir a trabajar.

Era evitable porque, entre otras cosas, llevamos muchos años, y en esto –algunos de ustedes lo han dicho– hemos visto cómo ustedes solo se limitaban a recaudar, a saquear a los españoles, mientras dejaban de lado la inversión en infraestructuras y en el mantenimiento. Y ustedes tenían que haber asegurado el funcionamiento de los trenes. Ustedes tenían que haber evitado que cayeran árboles o que cedieran los muros de contención. Ustedes tenían que haber evitado los constantes retrasos y cancelaciones del sistema de red ferroviaria en Cataluña. Ustedes tenían que haber evitado los descarrilamientos que llevamos sufriendo desde hace tiempo. Pero, claro, ustedes estaban perdidos y preocupados en lo de siempre, en las cosas de los políticos, en el «quítate tú, que me pongo yo», para acabar convirtiendo a Cataluña en una región del Tercer Mundo. (*Alguns aplaudiments.*)

Pero afirmo que era evitable y que todos ustedes son responsables. Y se lo voy a demostrar con tan solo cinco preguntas, que si usted las contesta interiormente, se estará autoinculcando de muchos delitos. Uno: ¿por qué hay, como usted ha dicho, sesenta y tres incidencias de *rodalies*, treinta de las cuales graves, sin estar resueltas todavía? ¿Por qué ha tenido que morir un joven maquinista para decidir revisar todo el sistema ferroviario? ¿Por qué? Y ¿cuánto tiempo hemos estado circulando usuarios y trabajadores con incidencias graves en las vías del tren? ¿Por qué y en qué condiciones se circuló esos días y en esos puntos críticos? Y ¿por qué la Generalitat de Catalunya, por cierto, expedientó a Renfe por no circular el día 22, pero pidió la suspensión del servicio? Contéstelo, aunque sé la respuesta. Excusas: cambio climático.

Claro, usted, además, ha hablado de un contexto extraordinario. Usted ha hablado, además, de un problema endémico. Oiga, siempre que hay una catástrofe se abonan a la maldita excusa del cambio climático, y eso es muy evidente, porque ustedes

quieren evadir cualquier tipo de responsabilidad. Pero los catalanes estamos hartos y sabemos que son una banda de mentirosos. ¿Apagón? Cambio climático. ¿Sequía? Cambio climático. ¿Riadas? Cambio climático. ¿Accidente ferroviario? Cambio climático. Mire, hartos de sus excusas (*alguns aplaudiments*), hartos de que no piensen en el bien común y hartos de que no inviertan en lo que deben invertir y se centren en el barato electoralismo.

Pero analicemos la gestión, porque eso era una de las grandes ofertas del Partido Socialista: gestión. Pues bien, vamos a desgranar la gestión del Partido Socialista. Y no me quiero extender en este punto; le voy a dar tan solo cuatro datos. El grado de ejecución. Porque, claro, es que estamos hartos de que salgan aquí y digan: «Necesitamos millones, necesitamos millones...» Pero vayamos a ver el grado de ejecución presupuestario. Porque, ¿para qué queremos millones si el único grado de ejecución del cien por cien del presupuesto en manos del Partido Socialista es no en infraestructuras o en mantenimiento, pero sí en colocar a queridas, en gastarse en prostitutas y en gastarse en mordidas? (*Alguns aplaudiments.*)

Ese es el grado de ejecución del Partido Socialista, señor Dalmau. Porque el grado de ejecución de, por ejemplo... Quizá no lo conoce, pero se lo recuerdo. En los presupuestos generales del Estado hay un proyecto, el 4002, que lleva título «Cercanías Cataluña». Pues bien, el Partido Socialista en el 2021 ejecutó esa partida..., tan solo el veintiuno por ciento. En 2020... Perdón, en 2019, tan solo el cuarenta y uno por ciento. En el 2022, tan solo el dieciocho por ciento. Y en el 2023 el Partido Socialista solo ejecutó el 8,5 por ciento del presupuesto. Esto es una tomadura de pelo y es una gestión criminal. (*Alguns aplaudiments.*) Tal cual. Dejen de vender motos diciendo que necesitamos más dinero. Lo que necesitamos es gente que gestione el dinero de verdad. Y es lo que le he dicho: si comparamos con la gestión de mordidas y de colocar a sus colegas, es del cien por cien. Y eso es intolerable.

Pero vayamos a ver qué es lo que provoca, además, la falta de inversión. Y no lo digo yo; lo dice el Centro de Investigación de Accidentes Ferroviarios. Desde que el Partido Socialista gobierna, los accidentes se han duplicado. En 2018 tan solo cuarenta y un accidentes. Llegan ustedes al Gobierno, y en 2024 se producen noventa y ocho

accidentes. El mismo Centro de Investigación de Accidentes Ferroviarios dice que desde que ustedes gobiernan se han incrementado un doscientos por cien los descarrilamientos. Es que ustedes son la plaga bíblica del siglo XXI para los españoles, señores. (*Alguns aplaudiments.*)

Y, claro, este drama se produce en un contexto de subida de impuestos, en un constante repetir esa manida y manipulada frase de «necesitamos impuestos para mejorar los servicios públicos». ¡Y una leche! Con todo el respeto a los diputados. Porque no, ustedes suben impuestos y destrozan claramente, como estamos demostrando, las infraestructuras, los servicios sanitarios, la educación y todo lo que tocan.

Pero ustedes, mientras hacen pagar más que nunca a los catalanes, lo que le he dicho: disparamos los peores datos de seguridad, los peores datos en sanidad, los peores datos en educación, las peores infraestructuras. Es decir, impuestos nórdicos, pero servicios tercermundistas. (*Alguns aplaudiments.*) Esto es el resultado de la gestión del Partido Socialista.

Si todo esto no fuera grave, además tenemos a los oportunistas, a los carroñeros políticos, a esos que pretenden revestir este trágico accidente, estos trágicos sucesos, y convertirlo en un ataque entre España y Cataluña. Yo de verdad que reconozco que pocas veces he visto la bajeza sin límites de algunos partidos separatistas en esta cámara.

Por cierto, ante cuarenta y cinco fallecidos, creo que lo mínimo que se merecen de respeto los familiares es que ustedes no jueguen otra vez con la basura del pimpampum entre España y Cataluña. Porque, claro, el PSOE, evidentemente, es responsable del pésimo estado de las infraestructuras. Sí, sin duda alguna. Pero, oigan, Junts es responsable, Esquerra Republicana es responsable y los señores comunes son responsables. (*Alguns aplaudiments.*) Porque, claro, es que aquí parece que solo gobierne el Partido Socialista, pero ustedes han pactado, han negociado y han apoyado a la mafia socialista. Si hoy tenemos a una banda corrupta que está gobernando España, es por los señores comunes, por Esquerra y por Junts. Luego dejen de venir aquí a reírse en la cara de los catalanes (*alguns aplaudiments*) y dejen ya, de una vez por todas, de apoyar al corrupto del señor Sánchez y digan la

verdad a los catalanes. Porque nada –nada– hubiera ocurrido de lo que están padeciendo los españoles y los catalanes si ustedes no estuvieran sosteniendo durante más de ocho años al Partido Socialista. Llevamos ocho años de corrupción, ocho años de desinversión, ocho años de inseguridad y ocho años de destrozo de todo lo que habíamos conocido.

Y eso, insisto, es culpa de Junts, de Esquerra y de los Comunes. Porque, claro, ustedes callaban. Mientras los trenes descarrilaban y estos señores se dedicaban a colocar a sus amigos y a sus queridas, ustedes callaban. Pero salían aquí en el *faristol*, en este Parlamento, a ponerse, eso sí, muy dignos.

Lo ha dicho antes un portavoz: ¿qué hacían los partidos separatistas mientras los trenes descarrilaban y nuestros servicios públicos saturaban? Pues ustedes negociaban colocar a todos sus colegas. Han colocado al señor Pere Soler, han colocado al señor Mikimoto, han colocado al señor Tremosa, a Elena Massot, a Eduard Gràcia y también a Marc Sanglas, que es de Esquerra Republicana. Luego, todos ustedes son unos sinvergüenzas y unos estafadores. (*Alguns aplaudiments.*) Porque, mientras los catalanes lo estaban pasando mal, ustedes negociaban sus amiguitos. Sí, sí; no se enfade tanto, señora Capella...

La vicepresidenta primera

Diputat...

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

...porque usted negociaba la colocación de sus amigos y no la mejora de las infraestructuras de los catalanes. ¡Menuda cara más dura que tienen todos ustedes!

La vicepresidenta primera

Diputat...

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Eso sí, luego salen aquí y hablan de la inversión...

La vicepresidenta primera

Li demano que es ceneixi al codi de conducta d'aquest Parlament i que es refereixi amb respecte a la resta de diputats i diputades, que, com vostè, han estat escollits democràticament.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

En definitiva, que ustedes no estaban negociando absolutamente nada de la mejora de los servicios públicos de Cataluña; estaban negociando sus privilegios y sus prebendas, como siempre.

En definitiva, señores del Partido Socialista y colaboradores necesarios, hoy los catalanes saben y tienen la certeza absoluta de que su único legado será la corrupción y el tercermundismo de nuestra región.

Urge darle la vuelta absolutamente a todo, porque cada día que ustedes están al mando es un día más de riesgo para la vida de los españoles, para la seguridad de los españoles y para la prosperidad de muchas generaciones. El señor Dalmau hablaba de un cambio de ciento ochenta grados. Pero lo que necesita Cataluña no es ese cambio de rumbo que ustedes proponen. Lo que necesita Cataluña no es el «quítate tú para ponerme yo», ese intercambio de sillones. Lo que no necesita Cataluña, ni mucho menos, es ni su mano tendida ni sus pactos de país, como dice. No necesita comparecencias, muchas de las cuales erráticas. No basta con las dimisiones de cabezas de turco, de cargos intermedios, sino que lo que necesitamos, y de manera urgente, es que se vayan todos ustedes, que la señora Paneque coja de la mano a todos los que se sientan a su lado y convoquen elecciones (*alguns aplaudiments*) para que sean los catalanes quienes elijan un nuevo rumbo para esta región y cambiar, por supuesto, el rumbo de España.

Por tanto, ni manos tendidas ni nos creemos su falsa humildad. Lo que queremos es que se vayan y que asuman responsabilidades. Y ya les anuncio que nosotros hemos solicitado personarnos en el caso para ser la acusación popular, para que todos ustedes no solo paguen políticamente, sino que lo hagan además penalmente, porque el Partido Socialista es el mayor peligro para el conjunto de los españoles.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera

A continuació, té la paraula la diputada Jéssica Albiach Satorres, en nom del Grup Parlamentari Comuns.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, vicepresidenta. Bon dia, novament, a totes i a tots. I jo..., em permetrà, conseller, que abans d'entrar en la meua intervenció, faça un apunt. I és que necessite contestar al senyor Fernández, que ha dit que al Partit Popular mai els ha passat cap barbaritat en qüestió de trens. Només li donaré algunes dades: 2006, València, l'accident del metro, quaranta-tres morts; 2013, Galícia, Angrois, huitanta-tres morts. Vol que parlem de desastre en la gestió de catàstrofes? La dana, País Valencià: 230 morts. Però si parlem de falta de manteniments, per exemple, dels avions militars, li podem parlar del Yak-42, seixanta-dos militars morts. Així que deixen de mentir. *(Aplaudiments.)*

I ara, ja anant a la intervenció d'avui: conseller, «tard», «malament» i «insuficient». Amb aquestes tres paraules valorem els Comuns la gestió del Govern i també del ministeri en la crisi de mobilitat que ha patit Catalunya, amb diferents graus de responsabilitat –això sí–, però tard, malament i insuficient. Perquè, a més, quan no es garanteix el dret a la mobilitat de la ciutadania, quan no funcionen els trens, no només la gent pateix a nivell social, no només patim a nivell personal, és que, a més, les empreses no funcionen com caldria i l'economia no funciona, perquè és amb rodalies i regionals on Catalunya perd oportunitat i competitivitat; no amb l'aeroport.

El Govern ha fet tard; ha fet tard en fer-se respectar –els ho deia abans–, perquè fins al dilluns a les dotze del migdia el Govern de Catalunya va fer més de Partit Socialista, protegint el ministeri, que de Govern català, exigint responsabilitats. Vostès han estat donant la cara en solitari per la incompetència de Renfe i d'Adif. Han estat més al costat del PSOE que dels ciutadans de Catalunya. I jo no confonc la lleialtat amb la col·laboració; és que la lleialtat quan no és simètrica no és lleialtat, és una altra cosa. El Ministeri de Transports també ha fet tard. El ministre no ha parlat pràcticament del tema de Catalunya i el secretari d'estat no va aparèixer fins al dissabte.

Però, conseller Dalmau, no només tenim una crisi de rodalies; és que tenim una crisi de confiança en el servei i una crisi d'autoritat del Govern de la Generalitat, a qui Adif i Renfe no han reconegut. Renfe i Adif els han negat fins a tres vegades amb acords

que després no eren acords o posant en marxa un servei quan s'havia decidit aturar-lo en diferents moments i, quan el Govern no mana, qui pateix és la ciutadania, qui ho paga és la gent. I per això el servei de rodalies i de regionals ha de ser gestionat des de la proximitat i cal accelerar el traspàs també de les línies pendents. Perquè no volem haver d'estar plantant-nos davant de ningú; volem gestionar. No volem reclamar que vinga el secretari d'estat o el ministre de torn; és que ho volem resoldre nosaltres. És una qüestió de sentit comú.

I en aquest sentit, els he de dir que ens preocupa el traspàs que s'ha acordat. Ha de quedar molt clar que qui pren les decisions sobre l'empresa mixta és el Govern de la Generalitat. No volem un traspàs que estiga tutelat per Renfe i Adif, i sobretot, no volem un sistema de rodalies, un servei de rodalies que estiga segrestat, com ara, per aquestes dues empreses.

Perquè, a més, Catalunya pateix una crisi ara mateix de confiança en un servei públic que és essencial per a la vida de la gent i per a l'economia. Es trenca la confiança perquè s'ha demostrat que els maquinistes tenien raó i que no es donaven les condicions de seguretat necessàries per circular; es trenca la confiança perquè es garanteix per escrit que els trens poden circular amb seguretat i després s'han d'aturar perquè segueix havent-hi esclavissades; es trenca la confiança –el dissabte– perquè el servei s'anul·la, es posa en marxa i es torna a anul·lar en un mateix matí; es trenca la confiança quan el dilluns es posa en marxa el servei i s'anul·la per dues vegades.

Per tant, com deia, hem tingut una crisi de mobilitat, una crisi d'autoritat i una crisi de confiança. I els ho deia a l'inici, tard, malament i insuficient. Per què malament? Doncs malament el Govern, Renfe i Adif, perquè s'ha maltractat pràcticament 400.000 usuàries del servei de rodalies i de regionals, i el pitjor de tot és que aquest maltractament no és nou, no és..., res nou. Fa uns mesos, la Universitat Rovira i Virgili va presentar un informe, que havia demanat la plataforma Dignitat a les Vies, que deia que el vuitanta-vuit per cent dels usuaris habituals del servei –per tant, nou de cada deu– veuen afectada la seua vida pel mal funcionament d'aquest servei. Estem parlant de símptomes com depressió, com ansietat o com malestar físic.

Les paraules que més hem pogut escoltar durant tota aquesta setmana –però que ja no són noves, com dic, perquè venen d'enrere–..., és que «no n'hi ha dret!» i «ja n'hi

ha prou!», perquè no n'hi ha dret que les persones que agafen el tren no tinguin informació certa i en temps real; no n'hi ha dret a haver de caminar vint minuts per poder arribar al bus alternatiu perquè no n'hi ha tren; no n'hi ha dret, per exemple, a que a l'estació de Sant Feliu des de fa mesos la pantalla d'informació estiga trencada o que a l'estació de l'Arboç hi haja des de fa un any un ascensor que està per estrenar; no n'hi ha dret a que els treballadors i treballadores perdin hores de la seua vida esperant un tren que potser ni apareix.

I parlant de treball, per cert, l'hi he de dir, el Govern no ha estat prou contundent i deixant clar des del primer moment –formalment i no només recomanant– que qui no podia arribar al seu lloc de feina o qui no podia fer teletreball té dret a un permís retribuït, tal com recull l'estatut dels treballadors. Jo crec que hagués estat bé que el conseller Sàmper, a més de passejar-se per Fitur, ho hagués deixat clar de forma formal des de primera hora. Per tant, ja n'hi ha prou!; ja n'hi ha prou, perquè els governs tenen l'obligació de fer la vida més fàcil a la gent i no més difícil, no més costosa, no més complicada.

Sis dies, conseller. Sis dies amb la gent tirada a les andanes, sense trens funcionant com cal, sense informació a l'hora i exacta, sense saber si arribarien a la feina, si podrien recollir els seus fills de l'escola o si dormirien a casa. Aquesta ha estat la situació: sis dies que han estat un veritable malson per a milers de catalans i catalanes.

I el tercer qualificatiu, com els deia, «insuficient». Insuficient, per què? Doncs perquè ja fa més d'una setmana de l'accident de Gelida i encara no s'ha aconseguit restablir com cal el servei –ara parlen del dilluns, ja veurem, perquè n'hi ha problemes també de credibilitat en el que es va dient–; és insuficient perquè la societat catalana necessita fets i no només anuncis, i és insuficient perquè el problema no és només la mala gestió, sinó que és d'orientació de la política d'infraestructures del Govern d'aquest Govern –també dels anteriors–, però si parlem del Govern del PSC els he de dir que massa sovint vostès miren massa al passat i poc cap al futur.

No s'entén que en plena crisi climàtica, el Govern, en lloc d'estar prioritant a fons els trens –a fons–, el mitjà de transport, per cert, més social i més ecològic, el Govern continua parlant de projectes cars, insostenibles mediambientalment i que, a més, són

innecessaris, com l'ampliació de l'aeroport del Prat, com la C-32 entre Blanes i Lloret, com el Quart Cinturó o com una autopista, la variant d'Olot, que costaria 450 milions d'euros.

Per tant, conseller, no ens trobem només davant d'un seguit d'errors polítics que són puntuals, sinó de problemes estructurals, de problema de model i del fracàs polític d'aquest determinat model que, per cert, estaria bé que el PSC n'aprengués, perquè no només n'ha practicat, sinó que el continua reproduint.

El primer problema estructural que tenim, quin és? Doncs, evidentment, va ser l'aposta, l'aposta a cegues, per l'alta velocitat i no per les rodalies i regionals, que és el tren de la majoria. Fa molts anys que estem ja denunciant el que era una absoluta irresponsabilitat i, per cert, una política del tot classista. Segons l'Airef, entre 1990 i 2018 es van invertir 56.000 milions d'euros en alta velocitat. Saben quant es va invertir a rodalies a tot l'Estat? Tres mil sis-cents milions.

El Joan Herrera, ja el 2004 –per tant, fa més de vint anys– denunciava que el Partit Popular, amb el suport de Convergència i Unió, destinava el noranta-set per cent de la inversió al dos per cent dels usuaris d'alta velocitat i només el tres per cent de la inversió al servei de rodalies, que són els trens de la majoria. I encara ara seguim patint les conseqüències d'unes polítiques que han estat irresponsables, amb autopistes, amb aeroports sense passatgers, de la bombolla immobiliària...; unes polítiques que només beneficiaven les constructores i la banca, i que no es poden tornar a repetir mai més. Perquè ja m'explicaran vostès quin sentiment té que Espanya siga la primera d'Europa i la segona del món, només per darrere de la Xina, en quilòmetres d'alta velocitat, quan no podem garantir que l'R2 i l'R4 funcionen amb normalitat. Quin sentiment té això? *(Alguns aplaudiments.)*

Segon problema estructural, i a més va lligat a l'anterior, que és la desinversió, la manca del manteniment i l'execució. No es tracta aquí de pintar en els pressupostos un increment de les inversions i de fer grans anuncis, sinó d'executar-les. Pla de rodalies de Zapatero, 4.000 milions per executar; Rajoy, 4.000 milions per executar. És cert, ara n'hi han més recursos i estem avançant en execució, però necessitem que siga de manera permanent, de manera sostinguda i, sobretot, execució, execució i execució.

Tercer problema: l'Estat espanyol va voler també ser el campió en posar les bases de la liberalització ferroviària i va separar del tot el que és l'operador Renfe del que és el gestor de la infraestructura Adif, i la falta de coordinació entre Renfe i Adif és un veritable problema.

I quart problema estructural que hem patit: el centralisme. El disseny de les infraestructures de transport a Espanya, especialment durant els governs del Partit Popular, ha estat centralista, amb un disseny radial. Recordaran allò que deien de «totes les capitals de província han d'estar connectades i han de passar per Madrid en alta velocitat». Doncs bé, les males decisions del bipartidisme, amb el suport entusiasta de Convergència i Unió –ara Junts– i de l'elit empresarial catalana les hem acabat pagant amb escreix i per això els demanem que no tornen a repetir els mateixos errors.

Però també els he de dir que seria massa fàcil quedar-se en els retrets. La ciutadania els exigeix –ens exigeix– solucions reals i efectives per a poder tindre una mobilitat que siga segura, de qualitat i també assequible per a la majoria, i en aquest sentit, cap a on pensen que hem d'anar? Doncs cap al gran pacte nacional per les rodalies i regionals, on ha de participar tothom. Conseller, hem escoltat, vostè ens ha agafat el guant, vostè ja ha parlat d'un gran acord de país. Doncs bé, un gran acord de país –això sí– que deixe clar que la primera prioritat en infraestructures a Catalunya són les rodalies i són els regionals.

Segon, els equips d'intervenció urgent per al manteniment, que per fi ha posat Adif, han d'esdevenir estructurals; cal una auditoria periòdica –pública, a més– per saber l'estat de les vies; han de resoldre d'una vegada per totes els problemes d'informació, que ha de ser clara i a l'hora; els serveis alternatius han d'estar disponibles i preparats per quan hi haja incidències, perquè sabem que n'hi ha contínuament; calen protocols eficaços per saber com s'ha d'actuar, perquè no se pot anar d'improvisació en improvisació, i, conseller, s'ha compromès abans –i espero que ho compleixen– a més de la gratuïtat durant un mes, a la rebaixa dels abonaments del transport públic ha d'arribar fins al 2028 inclòs, i per últim –ho estem veient i ho estem patint–, l'emergència climàtica no és compatible amb unes infraestructures en una situació

precària. És urgent aprovar un pla d'adaptació climàtica –vostè hi ha fet referència–, però necessitem pressupost i necessitem execució.

I per acabar, han destituït el director de rodalies a Catalunya i el director d'explotacions d'Adif. Conseller, aquestos dos càrrecs no poden ser caps de turc d'una crisi. No servirà de res si no canvien les dinàmiques, si seguim en la mateixa lògica de sempre. Cal un canvi estructural en la relació entre la Generalitat i Adif i Renfe, deixant clar que qui mana és Catalunya.

I un últim apunt. Ho diem des de l'inici de la legislatura, aquesta ha de ser la legislatura dels trens i de l'habitatge. Són els dos grans reptes que té el nostre país. Nosaltres els demanem que reflexionen, reflexionen si una sola persona ha d'entomar els principals reptes que té el país, a més del desplegament de la política energètica, en un moment de transició urgent com el que tenim ara mateix. Nosaltres pensem que no i crec que els fets ens estan donant la raó.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. I, a continuació, té la paraula el senyor diputat Dani Cornellà Detrell, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. Conseller, conselleres, diputats i diputades... Primer de tot, deixi'm, conseller, que li acabi de respondre a la resposta que ens ha fet a la pregunta parlamentària. Vostè ens ha dit que anem a Parets - la Garriga, l'R3, per veure les inversions en rodalies. Doncs bé, quan hi anem el que ens trobem són incompliments del pla de rodalies, que no sap que aquest indica que el 2025 havien de finalitzar les obres de desdoblament? I la realitat és de setze mesos de tall, fins al gener del 2027. Potser és vostè qui ha d'anar i aprendre bé el que diu el pla de rodalies –nosaltres ho tenim molt clar.

També podem parlar del de Centelles-Vic, que ni tan sols té l'estudi informatiu aprovat. Porten un any i mig sense respondre les al·legacions i sense aquest pas

saben que no es pot redactar el projecte i, evidentment, sense el projecte no es poden fer les obres.

També ens ha dit que podem anar a l'R2 Sud i veure el tall a Roda de Berà per veure la major capacitat. Primera, a Roda de Berà no hi ha l'R2 Sud, sinó que són els regionals de Tarragona. Haver hagut de fer el tall –precisament el que es va fer– és el problema, perquè, com han fet..., en comptes de fer una via per a mercaderies el que han fet és posar el tercer raíl i evidentment, això no dona major capacitat, com vostè ha dit –al revés–: el tercer raíl, passant pels ja existents, el que fa és que passin les mercaderies i els regionals per la mateixa via. Per tant, això el que fa és perjudicar precisament el servei de passatgers. Per tant, lliçons, les justes; perquè voltem per tot el país, parlem amb moltes persones, amb les plataformes, amb les entitats i presentem sempre propostes realistes per millorar la infraestructura, la gestió i el servei.

I, consellera Paneque, també deixi'm que contesti. No és personal, és polític. Avui, a un quart de vuit del matí, diferents veïns de Girona, de la seva ciutat, estaven a l'estació esperant l'R11 cap a Figueres; fins al cap d'una hora i vint minuts no ha passat cap tren. Els informadors no informaven perquè no tenien la informació. Hi ha algú al timó? O també em dirà que això és personal? No, no és personal, és polític.

Vostès ens van dir que vindrien aquí a gestionar la Catalunya postprocés i que ho posarien tot en ordre, perquè tot era culpa del que havia passat fins al moment. Però la realitat és que aquesta Catalunya està caient a trossos, i no només per la mobilitat que parlem avui. Ho saben, en molts altres serveis públics, educació, sanitat; saben les mobilitzacions de la pagesia i el sector pesquer; saben els problemes de l'habitatge i de pagar l'alimentació. És a dir, tenim una Catalunya que cau a trossos, i el que avui parlem es deu en gran part per l'espoli fiscal i la desinversió continuada cap a Catalunya. Un mal tracte d'uns i altres cap a Catalunya i la seva ciutadania. I vostès, quan governen ara, el primer que demanen són més diners al Govern espanyol, perquè evidentment troben que han de gestionar amb una mà davant i una darrere. I quan governen a Madrid i aquí, de manera sorprenent, sí que Madrid obre una mica la caixa amb enganys i retallades –cal recordar les retallades a l'Estatut, els incompliments constants–, però l'obren. Però vostès quan no governen, aquí la caixa

queda forrellada amb pany i clau, i ho hem de dir: clientelisme polític, no pas per ajudar el país i la seva gent, sinó per ajudar-se a vostès mateixos com a partit. Però aquesta vegada, tot i que els hi donaran unes quantes engrunes més, està tot tan deteriorat que ja no poden ni posar pedaços i tot cau. I els hi ha petat a la cara. I això és el que realment passa en aquest país.

Per tant, nosaltres tenim molt clar que el camí sempre, el camí bo, és el camí de la confrontació amb l'Estat, de treballar per fer les nostres lleis, de lluitar per la independència d'aquest país com a única solució a fer un país que doni resposta a les necessitats de la ciutadania.

I ara parlarem. Què ha passat? D'on venim perquè estem en aquesta situació? Consellera, primer de tot, no cal que continuï parlant de l'empresa nova de Rodalies en referència a aquesta situació que vivim ara perquè, com sap vostè, tan sols serà una operadora, i aquesta crisi, la greu crisi que patim, és d'infraestructures, i el traspàs que han pactat d'infraestructures, concretament començant per l'R1, mai ha accedit a que tota la xarxa passi a ser de l'operadora, i l'R4, on hi va haver l'accident, precisament no està ni sobre la taula del traspàs acordat. Per tant, no ens parli de solució d'aquesta empresa que estan fent perquè no és veritat.

I aquí cal que parlem..., posem sobre la taula dades històriques que demostren la desinversió que pateix Catalunya, i per molt que el Partit Popular surti aquí i se'n vulgui desentendre, en són tant o més culpables. Del 2008 al 2015 es van prometre 4.000 milions i se'n van executar 560 milions; se'n va dir el «pla de rodalies Zapatero». Incloïa la duplicació de vies en tot el traçat a Catalunya. Vostès saben que això actualment no ha passat ni està previst que en breu ho tinguem. 2017-2020, promesa de 4.200 milions; executats 260, Govern de Rajoy, Govern del PP. No fa pas tants anys d'això, que no dissimuli el president del Grup Popular.

I les inversions d'Adif del 1990 al 2018, 56.000 milions en alta velocitat i 3.700 milions en rodalies. Quaranta-vuit per cent d'aquests 3.700 milions cap a Madrid, evidentment, i només el disset per cent cap a Barcelona. Aquesta és la realitat de Partit Popular i de Socialistes cap a Catalunya. I aquesta situació que vivim avui no és nova. Al mes de març de l'any passat vam fer un ple monogràfic sobre aquesta xarxa i es van presentar moltes i moltes propostes per part de tots els grups, i alguna

de la CUP es va aprovar; entre altres, es va aprovar la gratuïtat de rodalies, mitja distància i regionals fins a final del 2025 pel seu mal funcionament. Vostès no ho van tirar endavant, tot i que aquest Parlament ho va aprovar, i ara ho fan a correuita d'un mes perquè veuen que el que vam proposar i dèiem és real, que quan una cosa no funciona no la pots cobrar.

Per tant, vostès han fet una política nefasta i algun dia també haurem de revisar el que es va aprovar en aquell Ple i el que realment han executat. Adif fa una nefasta política de manteniment de la infraestructura, i això és veritat, no actua ni preventivament ni revisant de forma contínua i permanent l'estat de la infraestructura. Però és que vostès han trigat quasi set dies a exigir alguna cosa a Adif. De seguida es van més o menys atrevir amb Renfe, però Adif van trigar sis o set dies a obrir la boca i a criticar-los i a demanar fins i tot alguna dimissió.

També creiem que hem de parlar de la liberalització que va promoure la Unió Europea a partir del 2000 i que amb aquest tema l'Estat espanyol, al peu de la lletra –amb d'altres no, però amb aquest sí–, fent separar la gestió de la infraestructura Adif i l'operació de tren Renfe a la xarxa d'interès general, donant peu a que Adif i Renfe estiguin fatal coordinats, com tots sabem. Per tant, aquesta liberalització, que també l'hem d'assenyalar, ha passat per davant de la seguretat com a prioritat màxima.

Mirin, i això no passa amb la xarxa de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, on Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya gestiona tant la infraestructura com l'operativa gràcies a quedar lliure d'aquest mandat de la Unió Europea, i és la demostració que la gestió unificada de les dos coses funciona millor i això és una realitat. Però no, aquí, a l'Estat espanyol, ens condemna a que gestioni la xarxa ferroviària d'una empresa com Adif, sigui d'una manera o altra que al llarg dels anys l'únic que ha fet és aprimar-se, fins a quedar sense prou recursos propis per fer les tasques ordinàries i ho acaba externalitzant tot. De fet, fantàstic, però sobretot per a les constructores que hi van sucant, i mentrestant, nosaltres anem perdent el coneixement i la qualitat.

I, conseller Dalmau, ha donat les gràcies a les entitats –perfecte, només faltaria–, però parlant amb elles, fins al passat divendres que no es van plantar per iniciativa pròpia davant de la seu del Govern, vostès no els van atendre ni els hi van fer cas. Celebrem

que a partir d'aquest moviment que van fer les entitats vostè ara els escolti i els tingui com a interlocutors. Però ho hem de dir, fins que ells no es van mobilitzar, vostès no van moure ni un dit (*remor de veus*). I també ha donat les gràcies a Foment. No sé quines gràcies els hi hem de donar a Foment, si l'únic que fan és reclamar que els treballadors que no han pogut anar al seu lloc de treball recuperin les hores. Penso que, més que donar les gràcies a Foment, el que s'hauria..., és d'exigir que es respectin els drets dels treballadors de Catalunya.

I davant d'aquesta setmana nefasta –que ve de lluny, perquè portem dos anys més o menys patint constantment aquesta situació–..., la ciutadania n'està farta i volen solucions –solucions–, però que es notin, però no que es notin d'aquí a un any ni d'aquí dos, que es notin al més aviat possible, i si mentrestant el que volen és tenir la informació, però una informació veraç, i això tampoc no està passant, perquè vostè ens ha dit «hi han centenars d'informadors», i tant, sense informació. És el «colmo» dels informadors; no tenen la informació. I avui això mateix passava a l'estació de Girona –no cal anar massa lluny.

Després també hi ha aquest ball de xifres que cada dia augmenta entre vint-i-un, vint-i-tres, vint-i-sis –ara sembla que trenta– punts crítics. Sembla estrany que n'hi hagin tants i no s'hagin detectat fins al moment que passa aquest lamentable i greu accident. I davant d'això, què vam fer? La política d'aturar-ho tot. Nosaltres no la compartim; sí que compartim que s'ha d'aturar si hi ha un risc de seguretat, però volen dir que va ser tot proporcional? Totes les línies –totes les línies– realment estan tan malament? Totes les línies tenen aquests punts crítics? I si és així i s'ha d'aturar tot per seguretat hi donaríem suport, però després el que entenem és que s'ha fet *molt* malament la feina, perquè si totes les línies es van haver d'aturar perquè tenien punts crítics, vol dir que cada dia estaven posant en perill no només als treballadors, sinó a tots els usuaris i les usuàries d'aquests trens, i per tant, això ha de tenir alguna responsabilitat i alguna conseqüència.

Pel que fa al pla de rodalies –que ens n'han parlat–, 2020-25, preveia quasi 3.500 milions; n'han executat 2.666, un setanta-set per cent. Això és un objectiu innegable, no li discutirem. El tema està aquest setanta-set per cent d'execució correspon al setanta-set per cent d'actuacions previstes en el pla? No. Expliquin-ho tot, han de ser

clars i transparents i no només explicar el que els interessa. Aquest setanta-set per cent executat no equival al setanta-set per cent del pla, perquè han tingut uns sobre costos importants en diferents obres i, a més, també cal dir que dintre d'aquest setanta-set per cent executat hi han obres que no són de rodalies, que ho diu en el mateix pla de rodalies que vostès van presentar, com per exemple el tercer raïl de mercaderies, això no ho poden imputar aquí dintre i vostès els han imputat i són més de 300 milions d'euros. Per tant, en podríem parlar a bastament perquè nosaltres, el pla de rodalies, entenem que han de ser actuacions que millorin –que millorin– la xarxa per als nostres veïns i veïnes, per als usuaris i les usuàries, i no pas per a la xarxa de mercaderies, perquè això és fer-se trampes al solitari.

Per cert, aquest pla també dèiem –ja que vostès no ho diuen ja ho expliquem nosaltres– que l'objectiu a l'inici del 2020 en endavant era passar de 400.000 viatges diaris a 600.000. Saben que és un objectiu no aconseguit, no només no aconseguit, sinó que hem baixat de 400.000, i al pas que anem potser encara baixarem molt més, i això també ho hem d'explicar –i això també ho hem d'explicar– i vostès no ho fan.

Per tant, aquí hi ha molts temes que s'ha parlat. Podem parlar també dels sobre costos, de la deixadesa amb el que va passar amb el tercer raïl a l'R4, al Penedès, on es va posar el raïl i després vam veure que s'havien descuidat de canviar les altres dos vies, això és un sobre cost també, i està dintre d'aquest setanta-set per cent. Per tant, aquí hi han moltes coses que no s'han fet correctament.

I també hi han exemples..., que no s'han fet i vostès no en parlen: el desdoblament, com li he dit abans, entre Parets i la Garriga; construir l'estació tècnica del Prat de Llobregat per anar a deixar els trens de l'R11 quan acaben el trajecte i reduir el col·lapse del corredor sud, 19 milions pressupostats, però no se n'ha executat ni un perquè el ministeri no ha estat capaç ni tan sols d'aprovar l'estudi. Vint milions d'euros a reformar l'estació de plaça Catalunya, tampoc s'ha executat, i tot això no ho explica, només el que els hi va a favor.

En conclusió, s'han fet obres i hi han invertit –evident–, però han començat fent actuacions que moltes fins i tot no beneficien en res les usuàries i les han pagat més cares com les que havien pressupostat a l'inici. I aquesta sí que és una realitat. Per tant, ens parlen de xifres econòmiques, però el que no expliquen són els sobre costos,

els augments desbaratats dels costos d'algunes actuacions i que moltes no serveixen per millorar els serveis que utilitzen els usuaris i les usuàries (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) de Catalunya, a sobre, amb aquest augment que han proposat ara de milions per al 2026-30, ens posen propostes que continuen en aquesta línia, amb més de 1.000 milions que no serveixen per millorar la xarxa, sinó que només..., per millorar l'estètica, i amb això no comptabilitzin com un pla de rodalies fer soterraments i d'altres actuacions que l'endemà els veïns i les veïnes d'aquest país no notaran cap millora –cap millora.

I continuem després.

Moltes gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Això no és can pixa i rellisca, senyora Capella; això és can Socialista i Esquerra, que a efectes pràctics ve a ser el mateix. A on d'altres hi veuen una anècdota fortuïta o un cas aïllat provocat per preteses pluges torrencials, nosaltres hi veiem un patró; un patró que es repeteix en cada servei públic: desinversió, deixadesa, col·lapse.

La sucursal del PSOE ens intentarà fer combregar amb rodes de molí –que si canvi climàtic, que si problema tècnic...–, però la realitat només és una. El maltractament sistèmic que patim els catalans a mans de l'Estat espanyol ja no provoca retards; ara provoca morts. Infraestructures tercermundistes per a un país que genera riquesa al mateix ritme que Finlàndia o Dinamarca. La diferència entre ser estat o ser colònia.

Quatre-centes mil persones depenen diàriament de Rodalies per poder fer la seva vida: arribar a la feina, a la universitat, a casa els avis. I el Govern de tothom els ha premiat amb un servei interromput durant dies sencers, amb estacions saturades, amb trens anul·lats, amb retards estratosfèrics i amb l'angoixa d'intuir-se en risc, atrapats tots en un cau surrealista on el servei cau minuts després de reiniciar-se.

La desesperació dels usuaris és directament proporcional a la degradació de les nostres infraestructures. Entre els anys 2010 i 2023, les empreses estatals que

gestionen el servei i la infraestructura, Adif i Renfe, van pressupostar en més d'11.000 milions d'euros les inversions a la xarxa ferroviària catalana. Saben quants se'n van gastar realment? 5.600. Van estalviar la meitat del pressupost planificat. Els diners que havien de servir per fer el manteniment i modernitzar la nostra xarxa van desaparèixer com si res. Això sí, eh?, mentre a la nostra nació s'esfumaven els calés, a algunes comunitats autònomes espanyoles s'hi executava més del previst. Les ràtios d'execució a Catalunya mostren l'abast de la negligència. Tenim unes infraestructures abandonades, amb seixanta-nou punts de risc, trenta dels quals crítics, i volen responsabilitzar-ne els temporals i el canvi climàtic?

El desfinançament brutal del que som víctimes ja no ens genera molèsties a nivell horari; ara afecta greument la nostra seguretat. La no execució de milions d'euros any rere any equival a metres de via sense renovar, a la no implementació dels sistemes adients de seguretat, a la rebaixa en la qualitat dels subministraments. L'estalvi que fan a Catalunya té afectacions greus en la mobilitat quotidiana de centenars de milers de persones i atempta directament contra la nostra integritat. En alguns exercicis, només un de cada tres euros previstos s'han acabat invertint en el servei de rodalies. Hi ha moments en què l'execució real no ha ni tan sols fregat el vint-i-cinc per cent. Despreniments, catenàries fallides, *software* que cau, robatoris de coure..., un reguitzell infinit d'incidències, retards i cancel·lacions; Rodalies convertida en un càstig, en una ruleta russa diària.

I al galliner, ja ho veuen, tothom esvalotat. Junts i Esquerra demanant dimissions dels governs que ells mateixos han investit i apuntalat a canvi de grup propi o de càrrecs. Memòria de vuit segons? Volien dimissions? Ja les tenen. El Govern espanyol ha agafat un parell de directors operatius com a caps de turc i els ha liquidat, perquè en aquest país tothom ha d'assumir responsabilitats. Tothom menys la divina casta política.

A Aliança Catalana no ens conformarem amb empreses mixtes amb majoria espanyola, com ha fet Esquerra. Volem el traspàs de tot: tota la gestió, tots els recursos, totes les competències.

La degradació progressiva de cadascun dels serveis públics del país evidencia que la restitució de l'Estat català ja no és una opció; és una necessitat vital. Literalment, eh?; ens hi va la vida.

El president

I finalment, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Ferran Pedret i Santos.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, president. Consellers, conselleres, diputats, diputades, voldria començar aquesta intervenció en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar afegint-me a les mostres de condol que ha expressat el conseller Dalmau i també altres diputats i diputades a les famílies de les víctimes mortals de l'accident ferroviari d'Adamuz, a Còrdova, i també a la família del jove maquinista que va perdre la vida en l'accident ferroviari de Gelida. És un dolor inimaginable, indescriptible, veure's abocat a l'absurd, a l'horror de veure com persones que t'estimes et són arrencades d'aquesta manera.

I també vull estendre la nostra solidaritat, la del nostre grup, a totes les persones que van patir aquest accident. Ferides o no. Perquè a les que han estat ferides físicament, òbviament, els hi desitgem que es recuperin plenament i ràpidament, i a les que no han patit ferides físiques segur que els queda un trauma que també hauran de superar.

I crec que, tant per les famílies de les víctimes mortals com per les persones accidentades, i també pels professionals i les professionals d'Adif i Renfe, i en particular el col·lectiu de maquinistes, jo voldria fer un parell de prec. I potser és una gosadia, però voldria fer un parell de prec.

En primer lloc, tinguem en compte no infligir més dolor a les famílies de les víctimes i a les persones accidentades amb els debats que tenim. I no em refereixo al que hem estat mantenint ara mateix aquí, sinó que tots vostès han pogut ser testimoni, han arribat a les notícies els atacs dels quals estan sent objecte familiars de les víctimes i supervivents dels accidents, especialment en el cas d'Adamuz, amb un atac coordinat dels sospitosos habituals, dels perfils anònims, especialment d'extrema dreta, que és

absolutament intolerable i un dolor perfectament estalviable. Perquè, si el que es vol és erosionar un govern, sigui el govern socialista a Madrid o el Govern de la Generalitat de Catalunya, no és necessari en absolut infligir més dolor a les víctimes. *(Aplaudiments.)*

I, en segon terme, el segon prec que volia transmetre és: crec que devem al conjunt de la ciutadania, als usuaris i usuàries dels serveis públics –particularment als de transport ferroviari– i també especialment a les famílies de les víctimes i als supervivents dels accidents, els devem un debat que, al final de tot, produeixi algun fruit i algun canvi en positiu en les polítiques públiques, en la prestació del servei. Jo vull interpretar, de la voluntat dels grups parlamentaris, que aquesta compareixença volen que s'orienti en aquest sentit.

Ara bé, no he pogut evitar, perquè és la meva obligació, atendre als arguments, als discursos que s'han estat pronunciant des d'aquest faristol. I vull agrair molt especialment, malgrat les discrepàncies que puguem mantenir respecte a les crítiques que s'han adreçat al Govern que encapçala Salvador Illa o al Govern que encapçala Pedro Sánchez..., vull agrair especialment als grups de la CUP, d'Esquerra Republicana i dels Comuns, i també parcialment en la intervenció que ha fet el Grup de Junts, la proposta... Vull agrair, d'entrada, les crítiques; algunes, possiblement raonables i algunes propostes que penso que, estudiades, es poden atendre. I vull agrair que s'hagin formulat propostes. Ho vam fer també en un ple monogràfic sobre rodalies que es va celebrar ja fa mesos; si no recordo malament, el mes de març de l'any passat. Perquè crec que això és el que devem, sobretot, a la ciutadania de Catalunya.

També vull fer un agraïment al conjunt de servidors públics de la Generalitat de Catalunya, també d'Adif i Renfe, que, fent el cor fort davant d'unes circumstàncies que molt comprensiblement, doncs, els afectaven –i això no és vil recordar-ho; som persones–, fent el cor fort, han fet mans i mànigues per recuperar la seguretat de la infraestructura i la normalitat del servei. I, al capdavant de tots ells –i després potser hi tornaré–, també un agraïment als equips dels departaments i a les persones que els encapçalen, als consellers i conselleres que han estat fent front a la crisi.

Perquè, miri, hi ha hagut una qüestió que s'ha repetit en alguna de les intervencions i la voldria respondre potser ara; potser no és on encaixa millor del discurs, però la responc ara. Deien: «Han trigat molts dies des del Govern de la Generalitat de Catalunya en exigir responsabilitats», a Adif i Renfe o al Govern d'Espanya, si es vol. Bé, jo discrepo d'aquest argument, no en el sentit de que això no s'hagi produït fàcticament així: ha estat al cap d'uns dies d'estar la crisi en marxa que aquestes exigències s'han fet públiques. Estic convençut que, diguem-ne, en la interlocució amb els operadors i amb el Govern s'ha estat molt exigent des del primer minut. Però és que la primera obligació, des del meu punt de vista i del meu grup parlamentari, de les persones que estan al capdavant d'una crisi és posar fi a la crisi. I després ve la qüestió de l'assumpció de responsabilitats, però l'ordre és aquest: primer, solucionar la crisi i després la qüestió de l'assumpció de responsabilitats. I, per tant, des d'aquest punt de vista, em sembla que la tasca que ha estat fent el Govern és la que toca; és diligent.

La crisi és una crisi sense precedents, d'una enorme complexitat i ha donat lloc a decisions que admetem que poden ser discutibles, però que nosaltres comprenem i compartim, perquè la informació de la que disposava el Govern en cada moment, per part dels operadors i per part dels serveis propis, és el que l'ha conduït a prendre les decisions que ha pres en cada moment i també a comunicar públicament, a la ciutadania i al conjunt d'usuaris, el que ha comunicat. Encara que és veritat i reconeixem que quan es fa un anunci públic al conjunt de la ciutadania, als usuaris i usuàries, i finalment allò que s'ha anunciat no coincideix amb el que efectivament acaba passant, doncs, vaja, és un element que contribueix al desassossec, a la desorientació dels usuaris i usuàries. I certament, des d'aquest punt de vista, el Govern ja ha dit que lamenta que aquesta situació s'hagi produït i, en tot cas, ha explicat per què s'ha produït i quines mesures ha pres perquè no es torni a produir.

Jo no faré el repàs de la cronologia dels fets. S'ha fet per part del conseller i per part de diversos diputats i diputades. Crec que no és la qüestió discutida, quina ha estat la cronologia dels fets i la seqüència de les decisions. Però sí que vull, diguem, fer una distinció, que s'ha fet relativament poc en aquest debat, entre la gestió de la crisi específicament provocada per l'accident i tot el que després de l'accident s'ha anat produint arran precisament de la revisió del conjunt de la infraestructura i el que té a

veure amb el problema estructural. No ho separo del tot, perquè evidentment el que ha passat aquests dies a Catalunya té molt a veure amb les raons de fons, amb les raons estructurals, però són, des del meu punt de vista, conceptualment, dos coses diferents: com s'ha actuat davant d'una crisi concreta i quines han de ser les solucions a la qüestió estructural.

Des del punt de vista de com s'ha abordat la crisi concreta, a mi em sembla que el Govern ha estat valent prenent decisions que ara, en la intervenció del senyor Cornellà, en nom de la CUP, es discutia –tot i que ell mateix admetia que, en determinades circumstàncies, la podien arribar a compartir. I aquestes decisions s'han pres..., decisions valentes, decisions, si es vol, pel broc gros, eh?, però decisions primant en tot cas la seguretat dels usuaris i usuàries del servei de transport per ferrocarril i dels professionals i les professionals que hi treballen.

Evidentment, això s'ha de ponderar amb el dret a la mobilitat. Ho ha estat explicant el Govern i també nosaltres ho compartim, però entre tots dos –i en aquesta ponderació– creiem que ha de primar el de la seguretat. S'ha respost, per tant, immediatament; s'han posat recursos propis de la Generalitat en la gestió de la crisi; s'han reforçat serveis de transport alternatiu, d'informació. En fi... I s'ha descobert, amb l'acció dels operadors i del Govern de la Generalitat, doncs que hi havia diversos punts de la xarxa en què era necessari actuar, fins a seixanta-nou en total; ara trenta..., fa un dia o un dia i mig eren vint-i-tres, però trenta punts en què s'havia d'intervenir críticament. I hi ha hagut contractacions d'emergència i en aquests punts s'està intervenint; en algun cas potser està ja closa l'actuació, en altres casos s'ha de cloure encara l'actuació, però s'hi està intervenint.

I això em porta també a replicar un argument. Mirin, la reducció a l'absurd és un mètode de demostració vàlid en matemàtiques, però en política s'ha d'anar amb compte. El Govern ha parlat de l'episodi de pluges intenses i de l'acumulació pluviomètrica com un dels factors que ha contribuït a explicar el que ha passat. No ho ridiculitzin dient que el canvi climàtic amb això no hi té res a veure, perquè no és que s'hagi de crear un grup d'estudi com a pretext pel que ha passat; és que és necessari aquest grup d'estudi i és necessari comptar amb el coneixement de l'acadèmia, dels enginyers i enginyeres i dels experts i expertes perquè tothom està dient –llegeixin

altres persones, no em creguin a mi llegeixin els experts i els acadèmics– que cal adaptar les nostres infraestructures, no només les ferroviàries, als nous fenòmens provocats pel canvi climàtic, que són més intensos i més freqüents, eh? I, per tant, això és estrictament necessari. Per tant, no ho ridiculitzin. El Govern no ha dit que això que ha passat sigui pel canvi climàtic; ha dit que hi ha hagut un episodi que ha contribuït com un factor més a que això passi i ha posat de manifest, doncs, les febleses que, efectivament, té un sistema tan complex com és el sistema ferroviari de Catalunya i concretament la xarxa de rodalies.

Perquè, mirin, si hi ha una diagnosi que compartim..., crec que és potser una de les coses positives dels darrers anys, és que absolutament tothom està compartint que hi ha, diguem, un dèficit d'inversions i de manteniment en el conjunt de la xarxa de rodalies, i que hi ha també problemes amb el model de gestió.

Pel que fa al primer, bé, diguem-ne, els que estiguin familiaritzats amb el segon principi de la termodinàmica saben que qualsevol sistema aïllat i en equilibri, qualsevol sistema endreçat, tendeix amb el temps a desendreçar-se si no s'hi injecta contínuament energia.

Per tant, puc comprendre les crítiques que es formulen amb aquella burla de la pluja de milions, d'inversions en infraestructures, d'inversions als ferrocarrils, però és estrictament necessari seguir aportant ingents quantitats de recursos per mantenir endreçat un sistema tan complex, tan delicat com és la xarxa ferroviària de Catalunya i, concretament, el sistema de rodalies –és estrictament necessari.

I, si bé és veritat que en el passat no tan llunyà els plans que hi havia hagut no s'han executat com és degut, i tots recordem aquell pla de 4.400 milions, que al final, eh?, doncs van ser molts menys –es parlava d'un catorze per cent d'execució–, doncs bé, l'actual pla de rodalies..., admetent els arguments que el senyor Cornellà donava, també discutibles en alguns casos, però ho ha reconegut vostè, eh?: 2.666 milions executats, un setanta-set per cent del que es contemplava com a objectiu del primer quinquenni del pla de rodalies. Un pla de rodalies de 6.300 milions d'euros en total, que ara, en la revisió que se n'ha fet de cara al segon quinquenni, augmenta fins als 8.000 milions d'euros, i, sobretot –i penso que és el més important–, duplicant els recursos que es volen destinar al manteniment, eh? Manteniment, en alguns casos,

correctiu, òbviament, però manteniment preventiu. Jo crec que aquí s'ha de posar molt el focus, sobretot si es vol pensar en l'adaptació als efectes del canvi climàtic, entre altres qüestions.

Jo crec que aquest és el camí. És a dir, tenim un punt molt consensuat, molt identificat, que és la manca d'inversions; doncs ara s'hi està invertint. Es pot demanar més? Sens dubte. S'ha d'exigir més? També. Però s'hi està invertint, i és aquesta la solució.

En el cas del model de gestió, l'altre focus que tenim identificat i força consensuat, doncs, nosaltres pensem que el traspàs és, efectivament, una oportunitat, una oportunitat per canviar el model de gestió, per modernitzar-lo, per, des de la proximitat, apropar a la ciutadania les solucions que s'ofereixen, i també, si es vol, per afavorir un cert canvi de cultura organitzativa i millorar els fluxos d'informació i de col·laboració entre els diferents operadors que han de fer que el conjunt de la xarxa funcioni.

Perquè el que cal fer –i concloc amb aquestes reflexions– és, en primer lloc, garantir la seguretat de la infraestructura, cal restablir i millorar el servei, sobretot des del punt de vista de la fiabilitat, de la predictibilitat. Perquè, efectivament, hi ha una crisi de confiança, que no és d'ara, que es pot haver agreujat amb aquesta crisi, però hi ha una crisi de confiança en el servei i, de retruc, segurament, en les institucions, pel mal funcionament del servei de rodalies durant anys. I, per tant, aquest restabliment de la normalitat en el servei i aquesta millora necessària del servei vol dir que s'han d'esmerçar tots els esforços col·lectius del país i, en primer lloc, del Govern per remuntar la situació.

I deixi'm que jo digui que, des del nostre punt de vista, si hi ha un govern capaç de remuntar una situació com la que s'ha produït al llarg dels anys a la xarxa de rodalies és aquest Govern que tenim encapçalat per Salvador Illa. I jo comprenc que, diguem-ne, el pes antropològic del sacrifici votiu, eh?, i l'exigència de dimissions... És curiós que a vegades hi ha contradiccions en els arguments, perquè ens diuen: «Les dimissions no solucionen el problema, però volem dimissions immediates, i han de ser la de la consellera Paneque, la del ministre Óscar Puente.» Des del nostre punt de vista, el que seria dimitir de les responsabilitats seria plegar, eh? I, consellera Paneque, té la confiança del nostre grup parlamentari, i estem convençuts que té la

confiança, com s'ha manifestat, del president del Govern de la Generalitat, per continuar al capdavant d'aquestes tasques fins que aconseguim remuntar aquesta situació.

Gràcies.

El president

Un cop han intervingut els representants dels grups parlamentaris, pot intervenir el conseller de la Presidència per tal de respondre llurs interpel·lacions. Té la paraula l'honorable conseller de la Presidència, el senyor Albert Dalmau i Miranda.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Moltes gràcies, president. Diputats i diputades, he comparegut en aquesta sessió del Ple del Parlament amb l'objectiu d'exposar-los quins han estat els fets que s'han produït durant aquesta setmana i quins són els fets que vostès coneixen que afecten la xarxa de rodalies del nostre país. Ho he fet amb una actitud d'humilitat, perquè soc molt conscient del greuge que ha suposat a milers i milers de ciutadans el fet de que s'hagi quedat interromput el servei de mobilitat de rodalies a casa nostra. Crec que, a més, ho he fet amb la mà estesa. Els hi he demanat a tots vostès col·laboració, i agraeixo el to, especialment, d'aquells grups que han mostrat una actitud de col·laborar perquè remuntem la situació de rodalies a casa nostra, i ho torno a fer avui.

El sistema de rodalies fa anys que porta patint un dèficit d'inversions, i només suplirem dècades de desinversió amb un camí que s'ha emprès de màxima inversió continuada. Tothom que hagi tingut responsabilitats de govern, sigui en el món municipal o en d'altres..., o en la Generalitat de Catalunya, sap què significa fer obra pública al nostre país i sap què significa planificar les grans infraestructures i sap que fer una actuació a la xarxa ferroviària no és dir-li que passi. Es requereix temps de planificació, s'encarreguen estudis, es fan licitacions de les obres, s'adjudiquen, es fa el replanteig i, finalment, es comencen. Moltes vegades fins i tot ens passem més temps movent papers que fent la pròpia obra. Aquesta és la realitat de les actuacions del nostre país.

I, per tant, soc molt conscient que de la mateixa manera que quan explico determinats èxits de gestió o qüestions de què podem treure pit, sobre que el país avança, són fruit de decisions que varen prendre governs anteriors, també soc conscient que les actuacions que s'estan fent ara, que sé que costen de veure en un moment de molta dificultat, són les que encarrilaran la situació a rodalies. I només hi ha una trajectòria i només hi ha un camí, que se'n diu constància.

I ho he fet oferint-los de nou, amb aquesta mà estesa, especialment a tots els grups de l'oposició, un pacte de país perquè refundem el sistema de rodalies a casa nostra. Perquè la situació que fa molt temps que tots plegats denunciem, ja sigui perquè vostès han tingut responsabilitats de govern o les haguem tingut en l'oposició, quedi enrere i encetem un camí de remuntada en el conjunt del sistema de rodalies. I sé que costarà guanyar-nos la confiança dels usuaris i usuàries. També els usuaris i usuàries saben perfectament que els problemes de rodalies no han començat fa un any i mig, perquè justament ells, que són els que l'agafen cada dia, saben com fa anys que es porten produint incidents en el conjunt de la xarxa, saben com fa anys que es porten produint retards en el conjunt de la xarxa, i saben vostès que tardarem anys en fer les inversions necessàries per donar-li la volta al sistema.

I ho he dit: jo no em puc presentar aquí oferint una solució màgica, perquè mentiríem a la gent. El que em puc presentar aquí és dient la veritat sobre quines són les causes que ens han dut a aquesta situació. I crec que molts de vostès han tingut responsabilitats de govern abans de la persona que els parla. I crec que a aquells que, a més, han ostentat la responsabilitat del Departament de Territori no els hi deuen sonar estranyes algunes de les coses que s'han explicat avui aquí. En aquest pacte de país que els hi he dit, hi insisteixo de nou, només hi ha un camí. La mateixa diagnosi que hem fet sobre quin és el problema haurà de ser el seu camí de la solució. Si hi ha algú que té una fórmula diferent, li demano que aixequi la mà i ens la digui. Però només li dic: actuant sobre les vies i la infraestructura, actuant sobre els trens, que són els més antics del conjunt de l'Estat, i actuant sobre un canvi en el model de gestió ens en sortirem. Aquest és el camí.

Per arribar a aquest camí fa una sèrie d'anys que s'ha començat a posar-hi remei, i ho he dit: amb col·laboració d'anteriors governs que hi ha hagut en aquest país.

Justament perquè sabem que veure un desdoblament com el de l'R3 no s'ha pogut decidir fa dos mesos i hagi començat l'obra, sinó que es va haver de decidir quatre anys enrere perquè comencés l'obra, soc perfectament conscient de qui estava ostentant les responsabilitats del Govern de Catalunya, però això també és vàlid per dir qui estava ostentant les responsabilitats del Govern d'Espanya. I, per tant, els hi dic: tinc molt d'orgull de tots aquells companys que han estat al capdavant de responsabilitats en el Ministeri de Transports, que van prendre les decisions que avui ens permeten que tinguem el nivell d'execució i el nivell d'inversió que ens comencin a donar la possibilitat de girar la situació de rodalies a Catalunya.

Vull dir-los també amb relació a la qüestió del canvi climàtic, que veig que hi han algunes persones que n'han fet sorna d'aquesta qüestió i sembla que no tinguin present algunes de les coses que han passat en el nostre país, ja sigui a altres comunitats, ja sigui a la temporada d'estiu. Ja els hi he dit: el que ha passat a rodalies no és només culpa del canvi climàtic; és culpa de la desinversió –és culpa de la desinversió. Però saben vostès que una infraestructura que porta un mal estat de manteniment i que porta anys de desinversió, en la que, per cert, està acumulant ara alguns greuges fruit de l'actuació d'inversió que s'està fent, és una contradicció, a vegades, en si mateix, després de molts anys de desinversió, fruit de la inversió que estem fent ara s'estan produint greuges a la infraestructura, sí, perquè hem de tallar vies, perquè hem de tallar túnels, perquè hem de renovar la catenària, perquè hem de modificar les estacions. Com volen fer vostès les obres, si no? Volen que prenguem una decisió que sigui aturar el conjunt del servei de rodalies? O hem decidit emprendre un camí de màxima inversió a la vegada que mantenim el servei de rodalies actiu?

Ara bé, també els hi demano que no em facin sorna amb el canvi climàtic, perquè algunes persones han dit, no?: «Aquests dies no ha plogut tant.» És que no varen estar seguint vostès amb preocupació el cabal de l'Onyar i del Daró, el dilluns i el dimarts? Vostès no ho varen seguir amb preocupació? I no és gràcies a la tasca preventiva que va fer l'ACA, de desembassaments, que es va controlar l'afectació del temporal? Que no he començat aquesta compareixença recordant que també hi ha hagut una víctima mortal, que se'l va emportar una riuada a Palau-sator, un veí de seixanta-tres anys de Fontanilles? És que no se'n recorden vostès que vàrem haver

d'enviar un ES-Alert per un avís vermell del Meteocat i de l'Agència Espanyola de Meteorologia a l'Alt Empordà, al Gironès, al Baix Empordà i a la Selva? És que no recorden aquests dies, que hem tingut d'enviar ES-Alerts per nevades i situació meteorològica adversa al Ripollès, al Solsonès i al Berguedà i a la Cerdanya? Hi han determinats llocs de Catalunya que durant el mes de desembre, i li dic que és el cas de Granollers i és el cas de Cabanes, que al mes de desembre i al mes de gener han acumulat, a Granollers, 302 litres. La mitjana climàtica és de vuitanta-nou, un més tres-cents per cent. A Cabanes, la mitjana climàtica és de noranta-sis, i se n'han acumulat 403.

Ja els hi dic jo que, evidentment, els efectes del canvi climàtic són reals. I deu ser que vostès no coneixen el país, perquè només fa falta que transcorrin el recorregut de l'R1 per veure quins són els efectes del canvi climàtic per davant d'una línia que transcorre tot el litoral i tota la costa de Catalunya, per unes platges que se les van emportant els temporals de llevant. I, per tant, els hi dic. (*Aplaudiments.*)

Aquesta és la situació de la xarxa de rodalies, i els hi demanaria que d'això no en facin sorna. Perquè ho he dit: jo no acuso el canvi climàtic, perquè soc plenament conscient que hi ha hagut altres infraestructures de país que han seguit funcionant. També els hi he de dir: el mur que va caure al damunt de la via ferroviària a Gelida és un mur d'una carretera, de l'AP-7. I també sé que al nord del país, a Llançà, un grup de cases han tingut de ser clausurades perquè hi ha hagut una esllavissada que gairebé les ha deixat penjant. I, per tant, les afectacions del canvi climàtic en el conjunt del país en aquest episodi han sigut importants. I, a més, han de tenir present vostès que venim de tres anys d'una sequera extrema –venim de tres anys d'una sequera extrema–, i, per tant, que els efectes sobre el terreny no són menors. Si a això se suma una xarxa que portava anys desinvertida, doncs sembla que tenim els efectes clars i evidents de la diagnosi d'on ens ha portat. I, per tant, podem portar molt de temps parlant de la diagnosi, i jo els hi demano que parlem de les solucions. I ja els hi he dit, no hi ha un altre camí: actuar sobre les vies, actuar sobre els trens, actuar sobre el sistema de gestió.

En l'explicació que he fet, també he dit que soc conscient que hi ha hagut moments que s'han comès errors, i per això hem demanat responsabilitats. Però ho recordava

el president del meu grup: que la nostra obligació és, mentre hi ha una crisi, solucionar-la, i sobretot, que, davant del repte de reprendre el dret a la mobilitat dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya, hi havia el seu dret a la seguretat. És que vostès haguessin pres una decisió diferent? És que vostès, davant d'una esllavissada, no haguessin decidit aturar el sistema ferroviari a Catalunya? Jo he dit: no ens tremolarà el pols per prendre qualsevol decisió que vagi encaminada, per un cantó, a garantir la seguretat, i dos, a remuntar el sistema de rodalies. (*Aplaudiments.*) Això és pel que està aquest Govern.

I soc molt conscient que hi han decisions que han introduït confusió i soc molt conscient del que significa, a altes hores de la matinada, haver de prendre la decisió d'aturar el sistema ferroviari de Catalunya, i de que aquesta informació, per molt que fos comunicada, no va arribar al conjunt de la població, i hem treballat durant tots aquests dies posant els informadors necessaris per poder garantir la qüestió que teníem al davant.

I els hi he dit: no estem davant d'un incident ferroviari, no estem només davant d'un accident ferroviari. Durant el conjunt de la setmana s'han produït esdeveniments que han obligat a prendre decisions, i a aquest Govern no li ha fet por prendre les decisions que havia de fer, fins i tot aturant el servei ferroviari durant quaranta-vuit hores, de forma sencera, el cap de setmana..., que l'hi he de dir, han sigut clau per poder fer les actuacions a les vies que han permès començar el sistema de represa. I, sí, jo ho sé clarament: hi han una sèrie de punts sobre els que s'està actuant, sobre els que s'està actuant d'emergència, sobre els que s'ha fet la diagnosi per poder donar la garantia de que la seva represa es fa en condicions de seguretat.

Els hi he de dir i ho he dit abans..., i per això insisteixo en explicar la cronologia dels fets, perquè tots plegats, malgrat els adjectius que els hi vulguin posar, que són legítims, i perquè accepto la crítica i la discrepància política, els demano, si us plau, que no ens equivoquem en el diagnòstic, perquè errarem en el tractament. I si ens equivoquem en el tractament, portarem de nou el sistema de rodalies a la fallida i el país a la frustració. I sé que només hi ha una recepta que els hi he dit que passa per seguir insistint en l'actuació que s'està fent per part d'aquest Govern, en col·laboració amb el Govern d'Espanya, que és el titular de les infraestructures ferroviàries i que és

el que presta el servei del qual és titular la Generalitat, amb un criteri d'exigència però també de col·laboració. Jo no ho entenc d'una altra manera. No ho sé fer d'una altra manera si no és parlant amb els que són responsables de la infraestructura, per posar-me d'acord per traçar un camí que ens permeti revertir la situació. Potser algú d'aquí ha trobat un camí alternatiu. Jo no l'he vist. De moment jo no l'he vist.

I els hi he de dir: no ho hem fet sols, perquè per arribar a aquests acords ho hem pogut fer estenent la mà i arribant a acords que són exigents amb altres grups d'aquesta cambra. M'he referit al Grup dels Comuns, m'he referit al Grup d'Esquerra Republicana, amb els que ha sigut possible pactar el nou programa de rodalies, el nou pla de rodalies, amb els que ha sigut possible pactar les inversions que s'estan fent en matèria de trens i amb els que ha sigut possible pactar un nou sistema de gestió.

D'on venim, ja ho sabem. D'on venim, ja ho sabem, i podem mirar enrere. I hi ha moltes persones assegurades en aquesta cambra que han tingut –ells o les seves formacions polítiques– responsabilitats en el Govern de Catalunya i en el Govern d'Espanya. Jo el que els hi pregunto col·lectivament és..., que decidim on volem anar, i si en aquest camí, que crec que vostès hi coincideixen, d'actuació sobre la infraestructura, sobre els trens i sobre les gestions, hi acompanyaran o no. Aquí és on els estenem la mà. Aquí és on els oferim un pacte de país. Aquí és on els oferim que tots plegats sumem en favor de trobar solucions pel conjunt dels usuaris del país.

Deixin-me que els llegeixi una frase: «Un responsable polític el que ha de fer és posar-se al costat per solucionar la situació i no furgar i furgar.» Això ho sabem fer tots. A veure si aprenem que quan hi ha un accident el primer que s'ha de fer és posar-se al costat d'arreglar coses. No us ho dic jo, no ho dic avui. Aquesta va ser la resposta del president Illa a la crisi que va patir rodalies quan ell estava a l'oposició i va haver-hi un accident ferroviari. La història està plena d'episodis en els quals la veritable divisòria no va ser ideològica, sinó ètica, entre aquells que estan a favor de les solucions i aquells que estan a favor de trobar només culpables. *(Alguns aplaudiments.)*

Els he de dir, d'accidents, lamentablement..., lamentablement, d'accidents a la xarxa ferroviària del país, aquest no ha sigut l'únic. Va passar a Vacarisses, a Castellgalí, a

Montcada i Reixac i a Sant Boi. No només de la xarxa de Rodalies, també de Ferrocarrils de la Generalitat. I les seves formacions polítiques estaven al Govern i hi havien els seus consellers al capdavant del Departament de Territori. I la meva formació política els hi va estendre la mà, els hi va estendre la mà perquè arregléssim aquesta situació i espero, per tant, poder comptar amb vostès davant d'una situació com la que hem viscut aquests dies. És el que s'espera dels grups de l'oposició, perquè estic convençut, com els he dit, que una bona oposició contribueix a fer un bon govern, però també els hi demanem que estiguin a l'alçada d'aquestes solucions.

Amb relació a algunes de les qüestions que ha dit la presidenta del Grup de Junts –a qui li agraeixo l'aportació de propostes–, quan li he estès la mà ho faig honestament i li demano que l'agafi. Quan li estenc la mà ho faig honestament perquè tots plegats, perquè tots plegats iniciem aquest camí. Vostè ha descrit el problema i reconec que han fet algunes propostes –li he de dir–, algunes d'elles van en la direcció del que estem fent. Ara, també li he de dir: no pot ser que la seva proposta estrella sigui acabar amb el traspàs. Li afirmo ara: ni acabarem en el traspàs... –a l'inrevés, l'accelerarem–, no ens aturarem en el traspàs, no ens aturarem en la condonació del deute del FLA, no ens aturarem en el nou sistema de finançament, no ens aturarem en la pujada de pensions que beneficien també a un milió i mig de catalans. El nostre grup no s'aturarà. *(Alguns aplaudiments.)*

El que necessita ara el país és el traspàs. El que necessita ara el país és el traspàs. I jo els he dit: sé que hi han moltes formes d'entendre el país i és legítim que tinguem models i visions diferents del país i de Catalunya i de com entenem la nostra relació entre Catalunya i Espanya. Ho reconec, la seva és diferent a la nostra. Jo els hi dic: no entenc una altra via, no entenc una altra via que la de la col·laboració. No n'hi ha una altra. Els hi pot agradar més o els hi pot agradar menys. He dit: col·laborar avui és un acte de valentia, és un acte d'exigència i, sobretot, és un acte de responsabilitat, perquè en la qüestió del traspàs, vol que li digui què m'he trobat jo en el calaix al Govern de Catalunya? De quan és l'última acta de la Comissió Mixta de Transferències entre l'Estat i la Generalitat? De l'any 2014. Li asseguro que no reunint-se l'Estat i la Generalitat no solucionarem el problema a Catalunya. No hi haurà ni traspàs ni hi hauran millores de rodalies. I és per això que aquest Govern

seguirà assegut a totes les taules amb exigència i col·laboració per fer funcionar el país i fer funcionar les seves infraestructures.

Amb relació a algunes de les qüestions que s'han apuntat aquí, jo els ho torno a dir: les propostes que vostès facin, les treballarem conjuntament, i obrirem un espai de diàleg honest i sincer amb el conjunt dels grups de la cambra, amb el conjunt dels grups de la cambra, perquè vostès saben –que han tingut responsabilitats de govern– que la solució no és curta, que la solució no és fàcil, però que només passa per aquest camí.

I a més, els hi he de dir que quan parla d'humilitat també demanaria que ens l'apliquem tots, perquè jo no havia nascut que encara els consellers de territori eren tots de la seva formació política i vaig sortir de la universitat i encara ho eren. I, per tant, no entenc com algunes de les propostes que vostè demana no s'han complert i no es van aconseguir. O sigui que si hem de jutjar a tothom pels resultats que hem estat capaços de posar damunt de la taula, deu ser que la situació és molt complexa. Jo ho admito: la situació és complexa, requereix acords, requereix diàleg. Però una formació com la seva, que ha tingut la titularitat del Departament de Territori durant trenta-quatre anys, li he de dir que també li diria que afrontem aquest debat amb una actitud de col·laboració, com a mínim de col·laboració, perquè si hem de passar pel sedàs dels resultats algunes de les qüestions que s'han fet quan s'han tingut responsabilitats..., demanaria a tots plegats que fem un exercici de context d'on venim i de quines responsabilitats hem ostentat.

Amb relació a algunes de les qüestions que ha afegit Esquerra Republicana, crec que compartim la diagnosi, crec que compartim quin és el full de ruta de les solucions. Ho he dit, vostè ho sap, a més, perquè ha ostentat el Departament de Territori: fer obra pública damunt d'un sistema que està en marxa i tan precari no és fàcil. No és fàcil. Jo no els hi puc dir als usuaris de rodalies que s'acabaran les incidències. A l'inrevés: quan més obres fem, més incidències hi hauran, perquè més afectacions haurem de fer en el sistema. I hem de confiar que el full de ruta que hem fet ens portarà a estabilitzar..., perquè fem les renovacions en matèria de seguretat, en matèria de trens.

Ja ho he dit: Per què? Per què no funcionen els trens a Catalunya? Tornem a dir-ho. Perquè tenim vies antigues?, perquè les catenàries generen problemes?, perquè el sistema d'informació genera problemes? Per què no funcionen els trens a Catalunya? Perquè tenim trens antics que –ho he dit– s'enganxen amb les catenàries que generen problemes o ja no els dic els que tenim vandalitzats. I, finalment, amb el sistema de gestió.

Aquest és el camí que hem traçat. Té la nostra paraula i el nostre convenciment de que complirem els acords a què hem arribat amb vostès i que aquest camí que hem arribat, que només farà que profunditzar-se... Ho he dit abans, perquè els que ho banalitzen com si fos menor... No, no, hem assentat les bases d'una nova operadora amb presidència catalana, amb majoria del consell catalana, amb la direcció anomenada a proposta de Catalunya, perquè acabi sent un operador cent per cent gestionat per la Generalitat. Ara no hi ha un camí alternatiu per fer-ho. El camí que s'ha de fer és aquest, perquè ens hem d'homologar amb els permisos de seguretat, perquè hem d'acreditar la configuració dels maquinistes, perquè hem de poder-nos homologar amb el sistema d'inversions. I, per tant, podem prometre lo impossible, però el país no avançarà. O podem posar-nos a caminar sobre el camí de lo real i aconseguirem que, pas a pas, d'aquí a un temps, diguem que hem avançat en un traspàs efectiu del servei de rodalies. I tenen la meua paraula que en aquest sentit el Govern de Catalunya seguirà treballant.

Vostè ha apuntat una qüestió que és important, que és que, en la qüestió de les inversions de l'Estat, fa temps que tots plegats apuntem que hi ha un diferencial entre allò que es pressuposta i allò que s'executa. Li he de dir que en el cas de rodalies aquest diferencial és menor, perquè s'ha pogut garantir, en un moment de moltíssima inversió, d'aquests 3.000 milions, una inversió de..., una execució del setanta-set per cent. Ara bé, no n'hi ha prou. I ja ho saben vostès, que treballarem de forma plegada en aquest objectiu de tenir un consorci d'inversions per buscar totes les fórmules que permetin que el Govern de Catalunya pugui també fer-se gran en l'execució d'aquelles obres que passen a Catalunya.

Vostès varen començar una fórmula positiva, les encomandes de gestió. I ho he dit: justament aquest és un bon exemple d'actuacions que comencen molt lluny i que

segurament pertocarà a aquest Govern tenir l'honor i la responsabilitat de començar-les a desenvolupar. Jo no ho hauria pogut fer si vostès no haguessin iniciat el camí, però també els he de dir que també ha sigut aquest Govern i la consellera Paneque i el Departament d'Economia qui han reblat el clau per poder-les posar en marxa. Perquè tots som conscients que en la mesura que passa el temps, ens anem passant el testimoni del país, i que el camí que hem fet..., jo sempre he comptat que tothom que ha participat en la governança del país ho ha fet amb la millor de les intencions i amb la millor de les contribucions. No conec a ningú que no ho hagi fet així, fins i tot des de la discrepància política.

I, per tant, gràcies al camí que han emprès altres formacions polítiques..., em refereixo a Esquerra Republicana. També ho dic, també, gràcies a accions que va emprendre el Govern de Junts, avui podem tenir determinades obres i determinats camins en els que estem fent. I, per tant, a la senyora Capella li dic que evidentment avançarem en aquesta qüestió del consorci d'inversions. Ara, també els hi dic, ara la nostra obligació és estabilitzar el sistema, perquè venim d'un setmanes molt complicades i s'apropa un nou temporal i, per tant, la nostra obligació és estabilitzar el sistema. Però hem de fer un pacte entre tots nosaltres, que això sigui un punt d'inflexió, que sigui un punt d'inflexió per deixar enrere aquesta situació. I els demano la seva ajuda i la seva col·laboració perquè entre tots plegats dotem el país –ho he dit– de les infraestructures que el país necessita.

Jo els he de dir: no entenem la política d'una altra manera, arribar a acords entre persones que pensen diferent. Malament li ha anat el país quan no hem sigut capaços d'arribar a acords ni tan sols entre nosaltres mateixos. Les conseqüències ja les hem vist tots: hem vist governs que s'han trencat, hem vist legislatures que s'han acabat abruptament. El país necessita acords perquè evidentment que el país té reptes; té reptes –ho he dit abans– en matèria de sanitat, té reptes en matèria d'educació i té reptes en matèria de seguretat, de justícia, d'educació, d'agricultura, de recerca. Que només ens en sortirem entre tots plegats arribant a acords, també amb la xarxa ferroviària.

I, per tant, els hi dic: no confonguin com una actitud de feblesa, no confonguin com una actitud de feblesa, ans al contrari, tenir una actitud de col·laboració i d'acord i de

treball exigent amb el Govern d'Espanya. Jo no conec un altre camí. De fet, el que he vist quan això no s'ha produït..., és que tinc com a exemple que la Comissió de Transferències de l'Estat no es reunia des de l'any 2014 i crec que això no ens pot tornar a passar. I, per tant, els agraeixo aquesta proposta i seguirem treballant amb vostès en aquest sentit.

Em parla del rescabament, hi estem treballant. Em parla del rescabament, hi estem treballant i li agafo el guant, perquè evidentment nosaltres som molt curiosos de quin ha sigut el conjunt de despeses que ha significat per al conjunt de la societat catalana.

Senyor Fernández, jo li dic: el Partit Popular..., podria posar la mirada en el passat, no ho farà. Crec que fins i tot ho ha fet vostè. I li agraeixo el reconeixement. Crec que l'honora i crec que ens honora a tots plegats en política –i jo també ho he dit respecte al nostre Govern– la necessitat de canviar el pas per passar a una major inversió a la xarxa de rodalies. I, per tant, els hi dic: en aquest camí vostès també tenen un paper a jugar. Vostès també tenen un paper a jugar no només en aquesta cambra, sinó en el Congrés dels Diputats. Jo els hi demano que aquesta consciència que tenim que cal revertir una situació de desinversió crònica, de desinversió crònica a la xarxa ferroviària de rodalies, de les que podríem tots mirar el passat i tots podríem trobar a on es va produir de forma més aguda, que tots plegats mirem endavant. I jo li agraeixo el to i l'actitud que ha tingut amb relació a aquesta qüestió.

Li he de dir que sobre la qüestió del canvi climàtic..., ho he dit, no ho comparteixo, i el company que té al costat, que és de Badalona, li explicarà només que vagi a veure els efectes que ha passat del temporal. I li puc explicar després dels aiguats que van haver-hi al Montsià fa uns mesos... I ho sé perfectament, li dic. Aquesta és una qüestió que ens hem de prendre *seriosament*, que ens hem de prendre seriosament.

També li agafo la paraula amb una cosa que vostè ha dit: cal acabar amb actituds vandàliques del material rodant. I el president de la Generalitat, en el debat d'orientació política general, ja es va comprometre i portarem una proposició de llei en aquest sentit per augmentar les sancions a aquelles persones que realitzen actes vandàlics que limiten la capacitat de mobilitzar els trens, per poder tenir sancions fins a 90.000 euros per a aquelles persones que fent pintades en un tren l'única cosa que

aconsegueixen és fer una bretolada que fa que el servei estigui parat. I, per tant, també li agafo el guant de la proposta que vostè fa i els demano el seu suport perquè entre tots plegats, més ara que arriben els nous trens, més ara que arriben els nous trens, no hi tornem i fem un punt d'inflexió en les actituds incíviques.

Per cert, agraeixo molt molt molt molt la tasca que fa el Cos de Mossos d'Esquadra justament per prevenir el delictes en aquestes ocasions, perquè només fa falta, només fa falta que tinguem un sistema dèbil d'infraestructures com perquè hi hagi una colla de brètols que l'única cosa que s'encarreguin de fer sigui perjudicar la circulació dels trens. I, per tant, sobre aquest punt ja saben que treballarem plegats.

Presidenta dels Comuns, comparteixo la diagnosi amb vostè. Ho hem dit, vostès han exigit en els compromisos d'investidura que aquest havia de ser un país de trens. Sé perfectament que el compromís que tenim no és només amb la xarxa de rodalies i amb la xarxa de regionals. Comencem les obres del Tramcamp, en aquest cas a Tarragona, per poder fer la fase Vila-seca - Salou - Cambrils. Comencem els estudis per poder fer la fase II per connectar Tarragona amb Reus. Comencem el desplegament de la xarxa de tramcamps en el conjunt de tramviària, diguem-ne, de tren tram en el conjunt del país. I sé que aquesta ha sigut una exigència que vostès han fixat en l'acord d'investidura i els hi dic que aquest Govern complirà. Tant és així que en el proper consell, en els propers consells d'administració d'Infraestructures, s'aprovarà l'adjudicació de les obres, en aquest cas, de Tarragona.

Li he agafat el guant, vostè ho ha comentat, amb relació a la qüestió tarifària; el Govern, a proposta seva, mantindrà la bonificació de les tarifes. Crec que davant de la situació que tenim –crec que davant de la situació que tenim– aquesta és una actitud que hem de tenir, responsable.

També li dic, de la mateixa manera que li he dit a la resta de grups, aquest Govern no entén una altra forma de treballar que la que li he explicat, que és la de la col·laboració i la de les solucions. I sé que molts de vostès poden identificar: «No, és que són del mateix color.» Faria el mateix si no fóssim del mateix color. M'és igual. Podria haver-hi davant un govern del Partit Popular o de qualsevol altra formació política; tindríem la mateixa actitud. És la forma en la que nosaltres concebem la nostra forma de treballar. I, per tant, els hi dic, sí, hem treballat amb col·laboració; sí, hem tingut una

interlocució fluida amb el ministre; sí, hem tingut una interlocució fluida amb el secretari d'estat, a qui li hem demanat solucions respecte als seus dos operadors ferroviaris, i, sí, també hem demanat exigència en les responsabilitats que es van efectuar el dilluns.

Ara, li asseguro que, jo que he passat moltes hores al costat de l'equip que ha estat treballant durant tots aquests dies, en el moment en el que s'està al quiròfan, s'opera; en el moment en el que s'està al quiròfan, s'està operant. I hem intentat haver d'actuar damunt d'una xarxa que ja els he dit que estava provocant una fallada en diferents dies, i que hem pres les decisions que hem pres sempre garantint la seguretat.

Però, en tot cas, l'hi agraeixo, perquè crec que compartim l'enfocament estratègic que vostès posen al damunt de la taula quan parlen de que aquest ha de ser un país de trens.

Li he de dir que sobre la qüestió de l'aeroport pensem diferent. Això ja ho sap. És una evidència. Crec que, evidentment, hi ha una prioritat absoluta en la inversió a la xarxa ferroviària. No s'equivoquin, la prioritat del Govern és la inversió en la xarxa ferroviària, i així ens hem encarregat d'assegurar-ho. La inversió que ens hem encarregat d'assegurar en els darrers anys i en els propers anys, ja sigui en el balanç del pla de rodalies que va presentar la consellera o en el nou pla de rodalies, és la xarxa ferroviària del país. Totes les actuacions que he relatat abans són possibles gràcies a la planificació del Govern de Catalunya i del Govern d'Espanya i són gràcies a la planificació i el treball conjunt entre els dos governs.

Ara, també els hi he de dir, no vull tenir la mateixa situació que hem tingut amb el tràfic ferroviari amb el tràfic aeroportuari. I, per tant, la qüestió de l'ampliació de l'aeroport per nosaltres –ho hem explicat moltes vegades– forma part també d'una prioritat del país. No passarà per sobre dels trens –no passarà per sobre dels trens. De fet, li dic, perquè a més ho saben, fruit de la incapacitat que va haver-hi en altres moments de posar-se d'acord, que la inversió amb relació a l'aeroport no passarà fins a l'any 2030. I que el que ens obliga ara i que les úniques inversions que passaran ara són les inversions en la xarxa ferroviària del país: soterraments de vies, canvis de catenària, arribada de nous trens. Hi insisteixo, de nous trens fabricats a Santa Perpètua de Mogoda, en un exemple de política industrial del nostre país; cent deu

trens que garanteixen també l'estabilitat dels treballadors i treballadores del nostre sector industrial. I, per tant, aquesta és la nostra prioritat.

Jo l'hi he de dir, hi ha algunes afirmacions d'altres grups, permetin-me que acompanyi... Als representants de la CUP, al diagnòstic, podem posar-hi els adjectius que vulguin, vostès i jo tenim models de país en algunes coses clarament diferents, en d'altres, sortosament, hem sigut capaços de trobar fins i tot punts de coincidència. Sortosament. Li asseguro que per mi, molt sortosament. Hem sigut capaços de trobar punts de coincidència. Amb relació a la xarxa ferroviària, només hi ha un camí. L'hi torno a dir, qualsevol persona que hagi tingut la responsabilitat, ja sigui en un municipi, ja sigui en l'Administració autonòmica, ja sigui arreu, sap que les actuacions en infraestructures tarden temps; passem més temps movent papers..., que és una reflexió que segurament hauríem de fer tots sobre l'excessiva burocràcia, però passem més temps fent papers, fent estudis preliminars, el projecte bàsic, el projecte executiu, fins que s'actua. Ara s'està actuant.

Podem explicar que hi ha un volum d'inversió ara a la xarxa de rodalies perquè fa molt de temps que està planificat i és l'únic camí que podem trobar. Això dona resposta a molts usuaris que actualment han vist el desori del que ha passat aquesta setmana? No. Que sé que aquest discurs jo no el puc camuflar de triomfalista? No. Sé perfectament el que ha passat aquesta setmana. Soc molt conscient del que ha passat aquesta setmana, que és la conseqüència justament de polítiques que s'han produït en aquest país durant molt de temps. I que entre tots plegats, crec que també amb el seu grup, intentem o com a mínim tenim una coincidència estratègica que cal revertir.

La nostra prioritat és invertir en trens. Sí, és veritat. Invertir en trens no és fàcil. Les inversions en trens que s'estan fent avui són fruit de decisions que ja varen prendre governs anteriors. Si li és vàlida aquesta afirmació pels governs de Catalunya, també és vàlida pels governs d'Espanya, i pels companys, ho he dit, de la meva formació política que han estat al capdavant de les responsabilitats en el Ministeri de Transports, que són qui han pres decisions tan rellevants com el soterrament de Sant Feliu o el de Montcada, que avui permeten que puguem iniciar aquest camí. I, per tant, també els hi dic que aquest és el camí en el que nosaltres estarem fent.

El traspàs. No hi ha un altre camí que aquest. Qui inventi dreceres màgiques mentirà. I com a resposta a això, i com diria algú que conec, *pa muestra un botón*, doncs la demostració és que no ha passat abans. Que si s'ha de començar el camí del traspàs..., ho he dit, «ho farem tot», «ho recorrerem tot», i després no hi ha res. Doncs pas a pas: s'ha d'arribar a un acord, s'ha de constituir una societat, la societat s'ha d'homologar fins que puguem operar-la. I això és possible gràcies als acords entre, per cert, formacions progressistes d'aquesta cambra.

A VOX li he de dir que..., clar, vostè ha parlat d'una plaga bíblica. Li he de dir que l'única cosa que ha sigut una plaga bíblica ha sigut el resultat que han deixat vostès pels governs on han governat. (*Aplaudiments.*) I, si no, només cal que els hi expliquin a la unitat d'emergències de València o als bombers de Castella i Lleó. I, per tant, també els hi diria que humilitat en aquesta qüestió.

I la sorna que fan en relació amb el canvi climàtic, li he dit, no la descontextualitzin. Ara, de la mateixa manera que vostè ha dit que ha anat a no sé on a buscar les dades, entri a la web del Meteocat i podrà veure les dades pluviomètriques. No cal que l'hi passi jo en una nota de premsa, les pot trobar en temps real. I expliqui'm vostè com pot ser que, venint de tres anys de sequera extrema, que no sé si se'n recorda que havíem de tancar les aixetes a casa nostra i dutxar-nos amb un cubell d'aigua, de cop i volta tenim els pantans plens i portem un rècord pluviomètric durant molt de temps. Això s'afegeix a una infraestructura que està envellida. Això s'afegeix a una infraestructura que li falta manteniment. També l'hi dic, s'afegeix aquí en un moment en el que s'estan fent les actuacions per donar-li la volta al conjunt del sistema.

I, per tant, puc acabar com he començat: sobre la situació que hi ha a rodalies, no hi ha un diagnòstic diferent i un full de ruta diferent del que els hi he explicat. Estem oberts a les seves propostes –estem oberts a les seves propostes. Som molt conscients, som molt conscients de que aquesta ha sigut una setmana tràgica, entre d'altres coses, perquè hi ha implicació de pèrdua de vides humanes. Ho he dit, una a Palau-sator –una a Palau-sator, no se n'oblidin– i una a Gelida. I, per tant, soc molt conscient del que ha passat aquesta setmana. I també som molt conscients d'on venim. Però tots plegats tenim la responsabilitat col·lectiva de decidir a on volem portar el país.

Els hi he dit, a Catalunya hi ha gent que està enfadada? Sí, a Catalunya hi ha gent que està enfadada. Fins i tot els hi diré, jo hi ha hagut moments que he estat enfadat. Però tenim l'obligació moral, com a representants que som de la ciutadania, de decidir si volem portar aquest enfadament que hi ha al país cap a l'enuig i la frustració, que no arreglaran els trens, no faran que vagin en hora, no faran que vagin les escales mecàniques, o cap a la política útil, les solucions i els acords. Jo els hi ofereixo que els acords siguin entre tots, que siguin entre el conjunt dels grups de la cambra, que siguin entre les institucions. Aquesta és l'única manera que entre tots plegats intentem fer un país millor.

Moltes gràcies per l'oportunitat.

El president

Tot seguit, els grups parlamentaris poden exercir el seu dret a rèplica. I en primer terme, per fer-ho, i en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada senyora Mònica Sales i De la Cruz.

Mònica Sales de la Cruz

Gràcies, president. Bé, conseller, aquests acords els ha de complir tothom, perquè expliquem-ho tot, vostè compareix avui aquí després que el nostre grup diumenge en una reunió li demanés la compareixença després de veure que s'havia acordat en el marc d'aquella reunió una compareixença de la consellera Paneque dilluns que no es va dur mai a terme. Vostè mateix en aquella reunió van dir: «Aquesta compareixença es farà i si ha de ser dilluns, serà dilluns.» I avui som dimecres i la compareixença de la consellera Paneque no s'ha fet. I, per tant, els compromisos i els acords els hem de complir tots.

Catorze propostes –catorze propostes. Si vol, ara torna a sortir aquí i ens diu que som els primers a demanar dimissions i els últims a fer propostes. Sap què passa, conseller? Que vostès són els primers a oferir la mà estesa, però després a no acceptar la faena que fa el nostre grup parlamentari. I no és una opinió. *(Alguns aplaudiments.)* Li explicaré per què. Perquè, mire, fa uns mesos, en plena crisi dels aranzels, Junts vam acudir a la reunió amb el Govern amb un document de propostes. Ni tan sols per cortesia vostès van donar resposta a aquell document. Ni tan sols per

cortesia. I, per tant, no ens diga que el nostre grup no fa propostes. (*Alguns aplaudiments.*) Pregunte's si és vostè qui les vol acceptar o no, perquè això és un fet objectiu; no és un fet subjectiu, no és la meua opinió.

I l'actitud de país no és aturar aquestes reunions amb els grups parlamentaris enmig de la crisi. I ahir es va anunciar que aquestes reunions s'han acabat. Això no és actitud de país; actitud de país és informar, és ser transparent, és anar explicant com evoluciona tot.

I vostè abans ha fet referència a algunes frases del president Salvador Illa. Des del respecte per la situació actual que passa, jo també ho faré, per posar-hi context, per mirar una mica enrere, d'on venim i on som.

En el discurs d'investidura, el president va fer diverses referències que val la pena recordar. Faré referència a dues. La primera, cito textualment: «Cal cosir Catalunya amb transport públic i això requerirà major ambició en la xarxa ferroviària del país. De les rodalies i el repte de la seva gestió fins al tren tram de Tarragona, cosir Catalunya a trens.» I, mire, «cosir» val la pena dir-los que han cosit: han cosit retards, han cosit els usuaris, han cosit dia sí i dia també la incompetència, perquè més que cosir Catalunya amb trens han cruixit Catalunya amb trens, i hem dit prou.

La segona es comenta sola. Ell va dir: «Em comprometo a millorar la vida de tots i cadascun dels catalans i de les catalanes.» I crec que qualsevol comentari que fes jo ara avui quedaria lluny del nivell d'indignació que tenen la gent arreu del país.

I si no en tenim prou amb això, dues aportacions de la consellera Paneque de fa un any, més o menys. El gener del 2025: «L'objectiu és que els usuaris de rodalies guanyen en qualitat i comoditat.» Qualitat i comoditat. La segona, 9 de març del 2025: «Paneque pacta amb Renfe i Adif deu mesures per donar un tracte exquisit a l'usuari.» I sí, ja ho hem vist, eh?, un tracte *molt* exquisit als usuaris.

Val la pena veure d'on venim i val la pena veure on som. I aquell dia, aquell 9 de març en què es van pactar aquests deu acords, n'hi havia un que deia «intensificar treballs d'inspecció d'infraestructures»; n'hi havia un altre que deia «reforçar centres d'informació i gestió amb Renfe»; n'hi havia un altre que deia «reforçar el personal de

l'atenció immediata». I la pregunta que ens fem és: què han fet? Perquè rodalies cada dia va pitjor.

I parla d'un pacte de país. Un pacte de país no es fa al 49,9 per cent; un pacte de país es fa al cent per cent. I mirem enrere, 2016, acte solemne al Palau de la Generalitat de Catalunya encapçalat pel president Carles Puigdemont, majoria de la cambra, ajuntaments, sindicats, cambres, plataformes, un full de ruta clar, un objectiu compartit: el traspàs integral del sistema, trens i vies. Tot. I a l'altre costat, sempre un mur que de manera premeditada impedeix que Catalunya pugui créixer.

Llàstima que les reivindicacions que fan les fan després d'haver viscut una situació de caos com la que estan intentant gestionar, perquè obsolet no és d'ara, obsolet és de fa molt de temps, obsolet és de fa molts anys, i de les reivindicacions que fa molt de temps que fem des de Junts per Catalunya.

Vostè posa el retrovisor i cada dia s'hi deu trobar, perquè fa vuit anys gairebé que governen Renfe i Adif. Quan es deu mirar a l'espill del retrovisor hi deu trobar la seua cara.

Per tant, ho repeteixo, menys Espanya i més Catalunya; menys Renfe i més Ferrocarrils.

Moltes gràcies.

El president

Per fer la rèplica, i en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'honorable senyora Ester Capella i Farré.

Ester Capella i Farré

Bé, conseller Dalmau, no s'equivoqui. La causa de tot plegat, el que hi ha darrere sempre de tot plegat, doncs, ho deia en la meua intervenció, és aquesta històrica desinversió en tot allò que depèn de l'Estat; és la dependència de l'Estat espanyol. Li faig, doncs, un suggeriment. Vostè és conseller de la Generalitat de Catalunya, del Govern de la Generalitat de Catalunya; vostè sobre les infraestructures que fan fallida normalment a Catalunya, que són les de l'Estat, doncs no hi pot fer res. Hi pot fer tan poc que no pot baixar a les vies i tocar les vies, ni decidir si posa un *tornillo* d'una

dimensió vint o d'una dimensió vint-i-cinc –m'ho invento, perquè jo em dedico al dret. Però, en tot cas, vostè això no ho pot fer.

I vostè, des d'aquest faristol, tot el dia ens diu que entoma la responsabilitat que no és seva. Em sap molt greu –ho he dit abans–: que entomi la responsabilitat qui en són responsables, perquè, si no, estàs fent de parallamps i t'acabes rostint. Per tant, hi insisteixo, vostè faci's responsable d'allò que li toca ser responsable, i les infraestructures que no són titularitat de Catalunya, doncs, els responsables directes tenen noms i cognoms. En un moment determinat hi havia uns governs d'un color determinat, Partit Popular –per cert, que déu-n'hi-do– i ara hi ha el Partit Socialista Obrer Espanyol; arrossegant els peus, ha assumit acords amb Esquerra Republicana i amb d'altres organitzacions polítiques.

Amb Esquerra Republicana uns de molt clars: traspàs de Rodalies –jo estava al capdavant de la conselleria de Territori–; traspàs integral de Rodalies, la solució –vostè ho ha dit, sí senyor–, és la solució, el traspàs integral de Rodalies, per governar-ho absolutament tot –per governar-ho absolutament tot– perquè des de la governança de Catalunya, Rodalies funcionarà i, efectivament, en el mentrestant –en el mentrestant–, cal fer coses que facin possible que l'empresa sigui cent per cent catalana –que passarà, més aviat que tard, ho dic als *agoreros* que diuen que no passarà; passarà més aviat que tard–..., però en el mentrestant ens calen moltes altres coses per garantir els trens de primera que volem per al nostre país.

Perquè Catalunya ha de ser un país de tren, com ja ho deien els que ens van precedir fa molts anys, o com aquella persona que fa 175 anys va decidir que el tren era el futur. (*L'oradora pica amb el puny a la tribuna.*) Doncs a dia d'avui els trens són el futur. No ho són les ampliacions dels aeroports i tampoc ho és la dependència d'un estat –tampoc ho és, el futur– que mai compta amb Catalunya (*aplaudiments*) i dir que no compta amb Catalunya vol dir que no té en compte les catalanes i els catalans, que són el conjunt de ciutadans d'aquest país, tots, els que diàriament són pacients i sofreixen cada dia, com els trens, que la normalitat d'un tren de rodalies de mitja distància o de regionals, doncs, resulta que són trens que acostumen a sortir tard i que mai arriben a l'hora, i que els roben hores de vida. Ja ho he dit moltes vegades això, un servei públic, un transport públic que no garanteix la mobilitat, que ens roba

diàriament hores de vida, doncs no és un servei públic i no garanteix drets i, per tant, cohesiona una societat i no permet que aquesta societat es pugui enlairar. No ens hem d'enlairar fent més metros o posant més metres cúbics de formigó a l'aeroport del Prat; ens hem d'enlairar amb trens, perquè els trens vertebrin el país, cohesionen el país, garanteixen l'equitat territorial, garanteixen drets al conjunt dels ciutadans i ciutadanes.

I arribats a aquest punt, doncs ja li dic, els ciutadans i ciutadanes d'aquest país hauran de tornar a sortir al carrer les vegades que convingui en reclamació de trens dignes i amb la garantia també, amb la reclamació de la garantia de serveis públics per a un país que vol ser de primera i que de veritat es vol enlairar en el futur. I els seus horitzons i els nostres no són els mateixos, però ja li dic que algun dia ja hi arribaran vostès també.

Gràcies.

El president

Per fer la rèplica, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Alejandro Fernández Álvarez de l'escó estant.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias, presidente; muy telegráficamente desde aquí mismo. Señora Albiach, mire, la justicia determinó en su momento que tanto el accidente del metro de Valencia como el accidente de Angrois fueron provocados por el exceso de velocidad de los conductores, en ningún caso por problemas en la vía, ni de mantenimiento, ni de seguridad –por exceso de velocidad de los conductores. Ya sabemos, señora Albiach, que a ustedes las sentencias judiciales solo les interesan cuando les favorecen, pero no funciona así el estado de derecho, de modo que la que ha mentado ahí es usted, no, yo (*alguns aplaudiments*); yo me ratifico en lo que he dicho –me ratifico en lo dicho.

Por otro lado, el señor Pedret, en su capítulo de agradecimientos no nos ha incluido entre los grupos que proponen (*remor de veus*), el club de los constructivos, y estamos muy afectados, el señor Pedret no nos ve constructivos. Pues bien, el señor Pedret también miente aquí. No solamente les hemos conminado a recuperar aquellas

propuestas del Pleno monográfico que rechazaron, sino que además hemos añadido unas cuantas. Lo que pasa es que cuando desde el Partido Popular proponemos cosas, ustedes prefieren desconectar el cerebro porque así les resulta más cómodo seguir extendiendo el mantra de que no proponemos. Pues no. Nosotros, desde el Partido Popular proponemos siempre, además es un mandato que cumplimos escrupulosamente en nuestro grupo, y es atizar cuando toca, si es que es necesario, pero proponer –siempre proponer–, porque es nuestra manera de entender la política.

Muchas gracias.

El president

En nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya té la paraula el diputat senyor Ignacio Garriga Vaz de Concicao.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Gràcies, president. Bueno, señor Dalmau, yo supongo que como buen socialista ha tenido que volver a salir al atril y mentir, que eso lo hacen de manera excepcional. Y yo le voy a aclarar ya un aspecto porque ya nos tiene un poco cansaditos. Sobre la gran mentira de que VOX eliminó la Unidad Valenciana de Emergencias. Le voy a explicar: sí, la eliminamos, y le voy a explicar por qué. Porque existía ya la Agencia Valenciana de Seguridad y Respuesta a las Emergencias, y porque existía además el Centro de Coordinación de Emergencias, porque nosotros estamos en contra de los chiringuitos que crean los socialistas (*alguns aplaudiments*) para colocar a sus palmeros. Y, por cierto, lo eliminamos porque el personal del 112, los sindicatos y los bomberos pedían la supresión de ese chiringuitazo que crearon ustedes, porque no operaba y porque no tenía ni un solo personal contratado. Luego, sí, venimos a cerrar los chiringuitos de los socialistas para destinar el dinero a lo que verdaderamente (*alguns aplaudiments*) importa, que es seguridad, sanidad y servicios públicos de calidad.

Cerrado el capítulo de la gran mentira del Partido Socialista, oiga, ¿qué es lo que hacen ustedes? ¿Qué hizo el señor Puente en julio del 2025 que ha salido hoy en exclusiva publicado por un medio de comunicación? ¡Oh, sorpresa! Cerrar la Unidad de Emergencias de Seguridad y Gestión del Ministerio de Transportes y Movilidad

Sostenible que, dicen fuentes oficiales, que era clave para la seguridad ferroviaria, según los informes de la UCO. O sea que ustedes cerraron el verdadero centro de emergencias (*alguns aplaudiments*) que reportaba incidencias y coordinaba la seguridad preventiva, y luego viene usted aquí a ponerse digno, ¡venga, hombre! Ya tendrán tiempo de responder. Aquí, excusas, cambio climático, pero eso díganlo cuando los sentimos en el banquillo de los acusados. (*Alguns aplaudiments.*)

Luego merece una mención especial el ya manido de «ustedes se fueron de los gobiernos y como los dejaron». Pues vamos a hablar de cómo dejamos nosotros los gobiernos: uno, rebajas fiscales, reducción de subvenciones a sindicatos, medios de comunicación y patronales, garantizar la libertad educativa (*alguns aplaudiments*), volar por los aires los tasazos y los impuestos que pone generalmente el Partido Socialista, y proteger al campo frente a la maldita agenda 20-30 y el pacto verde europeo que todos ustedes jalean y aplauden desde Bruselas hasta el Congreso de los Diputados. (*Alguns aplaudiments.*) Eso es lo que hemos hecho nosotros en el paso de los gobiernos regionales. Y prepárense cuando lleguemos al Gobierno de la nación, porque no va a quedar ni un solo rincón de la Administración General del Estado, ni una Jéssica, ni una Claudia (*alguns aplaudiments*), todo el dinero va a ir para la seguridad y la prosperidad de los españoles. Vamos a desmontar el entramado de la mafia que ha construido el Partido Socialista, e insisto, con la colaboración inexcusable de Junts, de Esquerra y de Podemos.

Pero sigamos. Usted hablaba..., «usted no se ha fijado en los datos de la lluvia»; sí, sí, me he fijado mucho, y me he fijado además en todos los que están trabajando en las presas que ya están anunciando, espero que no, pero su posible siguiente comparecencia urgente, porque o meten dinerito y de una vez por todas cuidan las presas, o vamos a tener un drama dentro de cuatro días por esas lluvias tan intensas que estamos teniendo. Así que dedíquense a cuidar las infraestructuras y escuchen (*alguns aplaudiments*) a los trabajadores de las presas que hoy alertaban de que su dejadez nos puede llevar a un nuevo colapso y una nueva emergencia.

Y termino con dos reflexiones. Claro, usted hablaba de los grandes pactos de país, de los grandes acuerdos, de lo necesario, que es que todos sigamos la misma línea para... No, mire, con ustedes no vamos ni a la vuelta de la esquina; con ustedes,

solo..., oposición frontal –como estamos haciendo– políticamente, judicialmente y en la calle, que es lo que vamos a hacer acompañando a los millones de catalanes el próximo 8 de febrero, cuando salgamos a decir «no» a su gestión criminal de Rodalies. (*Alguns aplaudiments.*)

Y, por cierto –y con esto termino–, ustedes hablan de muchos millones, insisto, como he dicho antes, y de ejecución, pero es importante que quede *muy* claro a los catalanes y al conjunto de españoles que los responsables de la ejecución de las partidas presupuestarias para mantener la red ferroviaria era exclusivamente *suya*, y según los datos de Adif, ustedes llegaron a ejecutar el cero por ciento del millón presupuestario, por ejemplo, en la R3; ustedes ejecutaron el cero por ciento del millón destinado a la R12 en el tramo de Lleida y Manresa, y ustedes ejecutaron el cero por ciento del ejecutado de los tres millones presupuestados en la adecuación de las líneas de las estaciones de R2, R3, R11 y R61, con lo que ustedes son los responsables de la muerte de Gelida (*alguns aplaudiments*) y del paro total de la red ferroviaria; eso son ustedes.

Y, por cierto, si tiene alguna duda de su responsabilidad en el caos de la gestión de Rodalies, le recuerdo que en 2024 se acumularon hasta ochenta limitaciones de la velocidad, y hasta donde yo sé eran ustedes los responsables de la gestión de la red ferroviaria, y entre 2022 y 2024, que gobernaba también el Partido Socialista, llegamos a tener hasta una incidencia diaria que generaba el paro total de una de las redes ferroviarias. Luego, ustedes son la calamidad para los españoles y lo mejor que pueden hacer es largarse lo antes posible.

Muchas gracias.

El president

Gràcies. En nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Jéssica Albiach Satorres.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, presidenta. Senyor Fernández, l'han informat malament. Quatre directius de Ferrocarrils valencians van arribar a un acord amb la Fiscalia segons el qual

acceptaven la responsabilitat. Per tant, no es va arxivar, sinó que van arribar a un acord amb la Fiscalia. Això és diferent (*remor de veus*). Home... (*Rialles*).

A veure, si alguna cosa ha quedat clara avui és que tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra han dit que les rodalies i regionals de Catalunya són una prioritat. No sé si és per convicció, no sé si és per oportunisme, però la qüestió és que tant fa –tant fa. Jo crec que és una bona notícia per al país, per a les usuàries i també per l'economia de Catalunya, perquè, com deia abans, les oportunitats i la competitivitat de Catalunya depenen més de les rodalies que no de l'aeroport. Per tant, conseller, jo crec que és el moment d'aprofitar-ho, de tirar endavant aquest gran acord de país, tenint les rodalies com a element vertebrador del nostre país. A nosaltres ens trobaran sempre demanant i exigint més recursos i execució, també més manteniment de la infraestructura, posant les usuàries al centre i deixant clar davant de Renfe i Adif que qui mana és la Generalitat, una cosa és col·laboració i l'altra és submissió.

A tots els negacionistes de la cambra –que veiem que cada vegada són més– recorden aquest concepte: la «gran adaptació». Què és la «gran adaptació»? Doncs tots els canvis que el nostre país haurà de fer per adaptar-nos i sobreviure al nou clima que cada vegada impacta més sobre les nostres vides i, per tant, d'aquesta manera seria com atenuar els efectes del canvi climàtic, perquè sabem que cada vegada les sequeres, els incendis, les solsidees, les gotes fredes seran més freqüents i més agressives. Per tant, la gran adaptació.

I per últim, conseller, jo li he de dir que quan li estava escoltant parlar del canvi climàtic una mica més i em cau una llagrimeta d'emoció, però és que clar, és vostè increïble –és vostè increïble–: la setmana en la que pràcticament 400.000 catalans i catalanes estaven tirades a les andanes, la setmana en la que vostè ve i jo li he de reconèixer que és la primera vegada que l'he escoltat fer un *speech* sobre la lluita contra el canvi climàtic, un minut més tard segueix entestat en l'ampliació de l'aeroport del Prat (*aplaudiments*), que incrementarà un trenta per cent les emissions i ens portarà 20 milions més de turistes. Deixe de defensar els interessos privats d'Aena i defense els catalans i les catalanes. I evidentment, sempre ens trobarem defensant que Catalunya siga un país de trens.

El president

Gràcies, senyora diputada. I per fer la rèplica, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà i Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. Conseller, conselleres... Si continuem amb el debat, que ja ha començat fa una estona, pel que fa al pla de rodalies i al seu anunci d'incrementar més de 1.000 milions d'euros per al 2026-2030, vostès ho venen com una gran notícia i ho hauria de ser. Però, veient les inversions que vostès prioritzen, en podríem parlar. Perquè recorden quan el ministre Puente va sortir fa dos mesos per dir que l'important ara era un AVE entre Barcelona i Madrid per guanyar dues hores? Això és la prioritat del Govern del PSOE? Que els catalans anem a Madrid? Penso que s'equivoquen.

O vostès, quan parlen de la nova estació de l'AVE a l'aeroport de Girona. 150 milions. Això és una prioritat per a qui? Per als turistes, perquè per als ciutadans, per als usuaris i les usuàries que pateixen cada dia la línia de rodalies, això no serveix per a res. Diners malgastats. I per no parlar de l'estació de Figueres. Quasi 200 milions d'euros. Una estació que l'endemà d'estar construïda no servirà per millorar en res la mobilitat dels usuaris i de les usuàries de la xarxa ferroviària de comarques gironines. En tot cas, hauran tret una estació del centre de Figueres per posar-la a Vilafant, amb tots els perjudicis que això suposarà.

I vostè, a sobre, conseller, ha dit que estan orgullosos de la integració a Montcada i Reixac, que «integració», per qui no ho sàpiga, vol dir «soterrament»..., quasi 1.000 milions d'euros. Escoltin! Més 161 milions d'euros d'integració a Sant Feliu de Llobregat. Dos soterraments que costaran més de 1.000 milions d'euros. Això no serveix per res. L'endemà haurà millorat? Haurà millorat la xarxa? *(Veus de fons.)* Haurà millorat la xarxa? Ja ho sé. Quan es critiquen els soterraments s'han de criticar a tot arreu. No on governen o han governat uns quants. Ho sé. S'han de criticar, perquè aquestes inversions no milloren la xarxa ferroviària. Es pacten a nivell municipal, valen una morterada, però que portaran problemes als usuaris durant les obres i que quan acabi cap benefici, ni per al servei ni per als usuaris. I això, males polítiques que no serveixen per a re.

Referent a les dimissions, sorprenent. El senyor Carmona provisionalment portarà la direcció de rodalies. La mateixa persona que van fer cessar el juliol del 2025 —és a dir, fa poc— pel caos ferroviari que vam viure l'any passat. Doncs ara ha estat cessat el seu substitut i torna provisionalment el que ja es va cessar, res, fa sis o set mesos. Increïble com funcionen les coses en aquestes empreses.

També referent... I un tema per nosaltres molt important: qui pagarà aquest desgavell? Perquè ja es parla de més de 5 milions d'euros, segurament serà molt més. Nosaltres pensem que ni un euro l'ha de pagar la Generalitat de Catalunya. Qui ha de pagar és l'Estat. Ha de pagar els serveis alternatius de rodalies, ha de pagar els reforços de les línies regulars, el dèficit generat d'ingressos per aquest mes de gratuïtat, l'aixecada de barreres de l'autopista de la C-32. Ho ha de pagar tot l'Estat. I vostès han dit que hi estan treballant. Doncs treballin-hi, i fort. I que això es converteixi en norma. Que cada vegada que les coses no funcionin, que paguin ells, perquè aquí ja patim prou l'espoli fiscal constant. Per tant, la seva negociació, que ja sigui per establir-ho com a norma.

I parlant de transició..., del canvi climàtic i d'aquesta transició que hem d'anar fent. Com a CUP, hem presentat un piló de propostes sobre infraestructures per garantir la seguretat i la mobilitat dels ciutadans i, en definitiva, perquè puguin viure bé i millor. I totes aquestes propostes, precisament, van encaminades a adaptar les infraestructures del país a aquesta nova realitat climàtica que tenim aquí. Perquè les nostres propostes són preventives, no reactives. I aquí aquest Govern, per desgràcia, sempre va a reacció del desgavell que viu el país en tots els serveis. I nosaltres el que fem és presentar propostes preventives, i vostès ens les boicotegen presentant centenars de compareixences per intentar que s'acabi la legislatura i les nostres propostes, precisament sobre aquest tema que vostè ha defensat, no tirin endavant.

A VOX, al portaveu, al president de VOX, increïble. Ha parlat de l'R-61. No sé quina és, però agafin-la, agafin-la tot el grup parlamentari (*fortes rialles*) i tirin. I tirin. (*Alguns aplaudiments.*) Bé, ens ha demostrat el coneixement que tenen de la xarxa a Catalunya. Segurament, a l'espanyola no s'equivocaria.

I ja per finalitzar, per nosaltres, l'única via, la independència. Per això, convoquem tota la ciutadania el 7 de febrer a les dotze a l'Arc de Triomf per mobilitzar-nos. I també

a les 17 hores a l'estació de França, perquè, davant de trens que s'aturen, ens movem. Participem-nos, organitzem-nos i lluitem per recuperar el nostre país.

Gràcies.

El president

Per fixar la posició o per a fer la rèplica del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Davant el caos ferroviari, demanen unitat de la cambra, que ens centrem plegats en possibles solucions. Ens hi inclouen, senyor Dalmau? Hem d'entendre que han trencat aquest absurd i injust pacte antifeixista que van anunciar a l'inici de la legislatura? S'ha acabat ja la cacera de bruixes dins aquest hemicicle? O la unitat que vindiquen exclou formacions democràticament escollides a les urnes? Avui demana unitat, però on era la seva mà estesa, on era aquesta pretesa voluntat de diàleg, quan usuaris, batlles, sindicats i grups parlamentaris reclamàvem millores a la xarxa ferroviària? Quan els independentistes denunciàvem la desinversió crònica i el maltractament sistèmic que patim per part de l'Estat espanyol, que repercuteix negativament en infraestructures i serveis públics, on eren vostès? Dormint a la palla autonomista?

No ens serveixen de res les seves disculpes. Disculpar-se quan hi ha hagut deixadesa i negligència no és un gest d'humilitat; és un deure de qualsevol representant polític. Governar no és reaccionar quan el problema esclata a les capçaleres dels diaris. Governar és anticipar-se, aplicar mesures preventives i correctives abans que haguem de lamentar, malauradament, danys personals. Governar no és empolainar-se per fer rodes de premsa i fingir que s'hi és. Governar és actuar i assumir responsabilitats.

El caos ferroviari no l'han generat vostès. No hi han pas set a temps. La degradació fa anys que avança sense trobar oposició ni resistència. PSC, Junts i Esquerra són copartícpis, a parts iguals, d'aquest desastre. Aquesta és l'única unitat real que hi ha aquí. Els uneix la mala governança que han exercit uns i altres les darreres

legislatures. I els uneix la traça en esquivar i eludir responsabilitats. Allò que la ineptitud ha unit que Renfe no ho separi.

El president

I finalment, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Ferran Pedret i Santos.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, president. Consellers i conselleres, diputats i diputades... Bé, arribem al tram final del debat que ha suscitat la seva compareixença voluntària, senyor Dalmau. Deia en el meu primer torn d'intervenció que pensava que devíem al conjunt dels ciutadans i ciutadanes i de les usuàries i usuaris de Renfe que aquest debat fos fructífer, que fos productiu. És veritat que per la qüestió merament formal, una compareixença no dona lloc a que després es presentin mocions que es puguin debatre, transaccionar o votar. Però tenim un exercici relativament recent, que és el ple monogràfic de rodalies, una base sobre la qual es pot treballar, i també hem sentit avui propostes, efectivament, de més grups que no pas el que he mencionat.

No és que jo desconnecti el cervell –tant de bo pogués, de tant en tant, desconnectar el cervell–, no és que jo desconnecti el cervell, l'escolto amb molta atenció cada vegada que intervé, senyor Fernández, com al conjunt de diputats i diputades de la cambra, però és que no ens hi tenen avesats, a aquest tipus d'aproximació, de formular propostes. I, per tant, li reconec que en aquesta ocasió no només s'ha remès a les propostes que van fer en el ple monogràfic, sinó que n'ha formulat quatre més i el conseller Dalmau he sentit com li donava rèplica i li entomava alguna d'aquestes propostes. En tot cas, és molt benvingut que puguin aportar..., i ho dic amb tota la sinceritat i des de tota la discrepància que sap que tenim en molts temes.

Després volia fer una reflexió, però, sobre alguna de les altres qüestions que s'han dit, perquè no volia fer-ho en el primer torn, perquè preferia establir bé la posició política del nostre grup parlamentari, però hi ha hagut, en alguna de les intervencions, algunes crítiques que crec que han passat el que és raonable, eh? I m'adreço específicament a Junts, que ha fet propostes i que crec que hem d'intentar treballar amb esperit constructiu, però hi ha una cosa que ha dit que jo crec que mereix una

rèplica, com a mínim, perquè si no quedaria estrany que des del meu grup no es repliqués, perquè ens ha acusat poc menys que de participar d'una estratègia deliberada de provocar la decadència de Catalunya.

I escolti, miri, podem tenir totes les discrepàncies que vulgui sobre quin ha de ser el futur polític de Catalunya o sobre quines han de ser les polítiques públiques que s'apliquen a Catalunya, però aquesta acusació... I no és el primer cop que des de l'espai de Junts es fan acusacions d'aquestes de manera més o menys explícita o velada, com de ser traïdors a la pàtria o com..., perquè, clar, si a un l'acusen de formar part d'una estratègia deliberada per provocar la decadència de Catalunya és poc menys que una acusació de traïció a la pàtria, no?

En fi, revisin-ho, si us plau, perquè on es pensen que vivim nosaltres? Com es pensen que ens movem pel país nosaltres? On es pensen que volem que creixin, prosperin, els nostres fills i filles? És que... (*Veus de fons.*) No, no. Sí, sí. Senyors de Junts, està clar, per les rèpliques que donen des del grup parlamentari mentre intervinc, que vostès pensen ben bé això que ens han dit. Jo crec que s'equivoquen, aleshores, de mig a mig i que no coneixen bé ni el país en el que viuen ni a bona part dels ciutadans i ciutadanes d'aquest país, que durant moltes dècades han estat donant suport polític i electoral al Partit dels Socialistes de Catalunya. (*Aplaudiments.*) No ho coneixen.

Però, en fi, prefereixo quedar-me amb la part en què han estat formulant propostes, perquè –ja l'hi dic– jo crec que algunes de les que han formulat el seu grup i altres grups parlamentaris mereixen que ens assegum, que ho estudiem i que mirem en quin punt poden coincidir, quins són els espais comuns en els que podem coincidir tots els grups parlamentaris per tal de donar un impuls definitiu a la represa del servei de rodalies a Catalunya i a un canvi. Tothom reclamava que aquest fos un punt d'inflexió. Nosaltres hi coincidim. Creiem que ha de ser un punt d'inflexió i esperem poder trobar-nos en futurs debats, comprovant pas a pas com avancem i, en allò que no, reclamant que siguem capaços d'avançar en aquells objectius que ens havíem fixat en comú.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Abans de cloure aquest debat, per bé que el període de dol que va decretar el Govern va finir el dissabte passat, si s'hi han fixat, hem volgut mantenir els crespens negres aquí en el Ple. Ho hem fet com a senyal de respecte al maquinista Fernando Huertas Jiménez i al ciutadà Teodoro Mainau Colomer, que van morir justament la setmana passada, més enllà de les quaranta-cinc víctimes mortals d'Adamuz.

Crèiem que valia la pena que, en ser substanciat aquest debat, que els interpel·la directament, aquest Parlament expressés aquest acte de respecte i reconeixement, i que quedi constància en el diari de sessions dels noms i els cognoms d'aquestes dues persones.

Declaració del Parlament de Catalunya sobre les possibles vulneracions de drets a l'exèrcit espanyol i de rebuig del retorn del servei militar obligatori

401-00052/15

Passem al següent punt, que és una declaració institucional. Tot seguit, llegirem la declaració del Parlament de Catalunya sobre les possibles vulneracions dels drets a l'exèrcit espanyol i de rebuig del retorn del servei militar obligatori adoptada ahir mateix per la Junta de Portaveus.

Ens acompanyen en aquest hemicicle víctimes i familiars de les víctimes. En nom de la cambra, els vull donar la benvinguda, expressar-los el respecte i l'empatia més rotunda amb el seu patiment.

Té la paraula la diputada senyora Glòria Freixa i Vilardell, secretària primera de la Mesa del Parlament, per fer la lectura d'aquesta declaració.

La secretària primera

«Declaració del Parlament de Catalunya sobre les possibles vulneracions de drets a l'exèrcit espanyol i de rebuig del retorn del servei militar obligatori.

»El Parlament de Catalunya expressa la seva profunda preocupació pels presumptes fets greus relatats al documental *Et faran un home. Morts silenciades*, emès al programa *Sense ficció* de 3Cat, que exposa presumptes morts, maltractaments, abusos i vulneracions sistemàtiques de drets humans comeses en casernes i unitats

de l'exèrcit espanyol, en el context del servei militar obligatori, i la necessitat d'investigar aquests greus fets denunciats.

»Els testimonis i la documentació aportada apunten a presumptes pràctiques que, si es confirmen, podrien constituir greus vulneracions dels drets reconeguts per la Declaració universal dels drets humans, el Pacte internacional de drets civils i polítics, la Convenció contra la tortura i el Conveni europeu de drets humans, i també del dret internacional relatiu al dret a la veritat, a la justícia, a la reparació i a la garantia de no-repetició.

»El Parlament de Catalunya recorda que, d'acord amb aquests instruments internacionals, els estats tenen l'obligació d'investigar de manera efectiva, independent i amb garanties qualsevol mort o vulneració greu dels drets humans produïda sota custòdia militar o en institucions armades de l'Estat, com també d'assumir responsabilitats institucionals i reparar el dany causat.

»Davant la gravetat dels presumptes fets denunciats i del patiment de les víctimes i llurs famílies, el Parlament de Catalunya insta el Ministeri de Defensa del Govern d'Espanya a obrir una investigació, esclarir els fets i dirimir les responsabilitats que se'n puguin derivar; demana estudiar, en cas que la investigació acrediti vulneracions de drets, mesures de reparació integral per a les víctimes i llurs familiars, d'acord amb els estàndards internacionals de drets humans; manifesta el seu rebuig a la recuperació del servei militar obligatori a Espanya.

»Finalment, el Parlament de Catalunya reafirma el seu compromís amb la defensa dels drets humans, la memòria, la veritat, la justícia i la dignitat de totes les persones.»

(Aplaudiments perllongats.)

El president

Abans de suspendre la sessió, dues referències. Substanciarem el punt segon de l'ordre del dia, la comunicació al Ple de la composició de les meses de les comissions, aquesta tarda tot just iniciant la sessió plenària. I, en segon terme, els recordem que, d'acord amb el protocol contra el feminicidi, en aquests moments es farà un minut de silenci davant de la façana del Parlament.

Se suspèn la sessió, que reprendrem a dos quarts de quatre de la tarda.

La sessió se suspèn a un quart de tres de la tarda i catorze minuts.